

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00685743 7

PA
4271
P3P47
c.1

ROBA

616060

PHILODEMI^{us,} of Gadara
ΠΕΡΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ
LIBELLUS

EDIDIT
ALEXANDER OLIVIERI

259022
12.9.31

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXIV

1914

PA

4271

P3P47

12. 10. 1903
E. P. 47

PRAEFATIO

De papyro. I. *Papyri historia.* Bibliothecae Herculanensis papyrus numero 1471 insignita, anno 1808 a Francisco Casanova evoluta et designata est. A(cademici) H(erculanenses) [Scottius, Pessettius, Iavaro, Octavianus, alii] designationes cum textu contulerunt, quarum in margine inferiore „V. B.“ (i. e. visto buono) aut „s'incida“ (ut chalcotypus perficeretur) enotaverunt.

II. *Papyri descriptio.* Servatur papyrus divisa in unam et viginti tabulas ligneis formis vitroque inclusas, quae hoc ordine fragmenta et columnas huius editionis continent et hanc dimensionem habent¹⁾:

- 1^a fr. 1—2 cm $36 \times 6,5$ et 25×7 ;
- 2^a fr. 3 cm $36 \times 7,5$ et 36×7 ;
- 3^a fr. 4—7 cm $36,5 \times 7$ et 31×8 ;
- 4^a fr. 8—15 cm $39,5 \times 7,5$ et 30×7 ;
- 5^a fr. 16—24 cm $31 \times 6,5$ et $23,5 \times 7$;
- 6^a fr. 25—33 cm $32,5 \times 6,5$ et 36×7 ;
- 7^a fr. 34—43 cm 27×7 et $28,6 \times 7$;
- 8^a fr. 44—52 cm $28,5 \times 7$ et 29×7 ;
- 9^a fr. 53—65 cm 34×7 et $39,5 \times 7$;
- 10^a fr. 66—74 cm $34,5 \times 7,5$ et 18×7 ;
- 11^a fr. 75—77 cm $39,5 \times 11$ et $38,5 \times 10$;
- 12^a fr. 78—82 cm 41×11 et $37 \times 10,5$;
- 13^a fr. 83—88 cm $34,5 \times 10,5$ et 30×10 ;
- 17^a col. I—III cm $17,5 \times 18,5$;
- 18^a col. IV—IX cm $33,5 \times 17$;
- 19^a col. X—XV cm $32,3 \times 17$;
- 20^a col. XVI—XXI cm $32,8 \times 17,7$;
- 21^a col. XXII—XXIV et tit. cm 33×17 .

1) Fragmenta in duo segmenta vel potius fasciolas disposita sunt.

Quod si tabulas addamus:

14^{am}, cm 23,5×10 et 29×7,5;

15^{am}, cm 40×10,5 et 38,5×10;

16^{am}, cm 37,3×10 et 35×8,

voluminis quantum nunc restat longitudo, si singulas partes contextas cogites, fit undecim metrorum et octoginta quinque centesimarum. Ceterorum autem metrorum rationes hae sunt: cum columnae quae exstant haud dubio, quoquo modo exstant, initio binis et in duas partes confractae et dissectae binis pariter lineis intermediis careant, et cum versuum numerus in parte superiore singularum columnarum ab 11 usque ad 17 lineas, in inferiore a 12 usque ad 15 perveniat, sine ulla dubitatione integrae columnae 33 circiter lineis constabant. Quapropter marginibus additis latitudo papyri erat unius et viginti centesimarum. Linearum versus 17—23 litteras (quarum ratio media 19) continent (cf. Bassi, *La sticometria nei papiri ercolanesi* p. 494 sqq. Riv. di Filolog. 37). Papyri plagulae inter se distant nonis fere centesimis.

III. *Scriptura*. Scriptura librarii valde obscura, neque tamen usquam compendiaria est; litterae nunquam inter se coniunctae omni ornamento carent.

IV. *Orthographia*. Librarius non semper probe et diligenter archetypum tradidisse videtur (cf. adn. crit.). Orthographiae genera qui de papyris herculanensibus recentissime egerunt summo amore summoque studio investigaverunt et collegerunt; haec autem describam:

εἰ pro ι: μεικτὸν fr. 58, 7 (cf. Crönert, *M. g. h.* p. 29); ἐπ]ιρρείπτων 87, 3; ἀκρεῖβου Col. VII^b, 9; μειούσαι X^b, 6—7; βελτείους XX, 11;

ι pro ει: ἐπιτίνει fr. 7, 5 (cf. Crön. ib. 26); ἰρωνείας 26, 9—10; ὠφελί[ας, -ν, 20, 4; 49, 5; XVII^b, 10—11 (cf. Crön. ib. 34);

ω pro ο: πώρρωθεν 32, 2;

ι mutum in textu recte adscriptum aliquando omittitur, raro perperam adicitur.

Assimilatione carent: συνφέρει 1, 4; -iv XXIV, 4; -ov 47, 2; X^b, 10—11; -οντος XX^b, 8; συνενπίπτουσιν 8, 7—8; ἐπενγελῶντα Append. J; συνγ[ν]ώ[μ]ην 20, 6; -ης XXII^b, 3; συνπαθίας 43, 7; συνπαθῶ[ς] 79, 9—10; ἐνφανησκομένων 49, 3; κατενχειρεῖν 57, 12; συνεπεσῆται 59, 7—8; συναπαρληφθὲν 61, 12; συνβαίνει 70, 8; -βήσεται 78, 5; -cesshai XV, 3—4; ἐνμένε[ι]ν XVIII, 7—8; ἔνμονον 70, 12; ἐγκαλουμένων 74, 6; ἐνπράκτως 80, 10; μεψ[ίμοι]ρος II, 3; συνακαριθμοῦ[σιν] VII, 6—7; σύνπας XI^b, 4; συνβου[λε]υτικὸν XIII^b, 3—4; παγπόλλωι XX^b, 1; συνχυθέντες XXI, 2;

κ ante λ emollitur: ἐγλαβόντες 60, 10;

ζ pro c (cf. Crön. ib. 95): Ζμίλιον XVII, 7;

οὐθὲν XV, 4; XVII, 11; XIX^b, 7 (cf. Crönert ib. 155).

V. *Interpunctio*. Librarius, ut et in aliis papyris animadvertere licet, interpungit ita, ut spatium unius fere litterae, interdum etiam paulo amplius vacuum relinquatur. More solito, interpunctionem paragrapho subter lineam in sinistra columnae parte posito indicavit. Capitis clausula eodem modo notata est; compluribus locis servatur diplex et signum ℒ. Hoc autem animadvertendum est interpunctionem aliquando perperam positam esse.

VI. *Corrigendi genus*. Denique librarius si quando in littera vel litteris erravit emendationem supra lineam relegavit.

Papyri editiones. Columnae huius papyri et fragmenta 94 primum edita sunt a. 1835, 1843 in „Voluminum Herculanensium“ tomo V, cuius est pars prior et altera. Itaque inedita manserunt 14 fragmenta, quorum designationes Academici iam confecerant quaeque litteris A—N indicaverant, et alia pauca (tabularum 14—16), quae sunt aut non magni aut nullius momenti (vide Appendicem). Editores Neapolitani textus restitutionem, interpretationem latinam, adnotationes exemplo chalcotypo addiderunt. Quid de hac editione sentiam breviter exponam. Editorum supplementa haud paucis locis minime contemnenda et reicienda sunt; apographum neapolitanum ipsi fere semper studiose sunt secuti, raro mutila-

verunt aut ad usum suum accommodaverunt. Sed commentaria eorundem virorum ad textum hunc valde difficilem, involutum, contortum et lacunosum intellegendum haud parvae sunt utilitati.

Qui postea vel Epicuri vel Metrodori reliquias accurate investigaverunt et collegerunt, Usenerus in primis (*Epicurea*, Lips., Teubn. 1887) et Körtius (*Metrodori Epicurei fragm.*, Lips., Teubn. 1890) et Crönertius (in *Hermae* tomo LVI, a. 1901), ex hac papyro fragmenta primum aut iterum in lucem dederunt, quae alterutrius nomen continerent, et, viri doctissimi, aut illorum textum perpolire studuerunt, aut ampliora in volumine legerunt. Crönertius autem in „*Memoria graeca herculanensi*“ (Lips., Teubn. 1903) volumen magna ex parte se contulisse adfirmavit, cuius re vera nonnullas novas lectiones passim indicavit.

Cum autem hoc quoque volumen hic et alibi diffractum inde ab editione neapolitana pulvere se insinuante magis evanidum magisque dissectum compluribus locis restituere haud facile sit, diligentissime examinavi, patienter legi et rursus legi, minima litterarum vestigia inquisivi, at quae nullum praebeant sensum quaeque prorsus restitui non queant, omnino omittenda et repudianda putavi.

De voluminis ambitu. Cum ad stichometriam designandam has litteras inveniamus:

Tab. II fr. 8 (cf. Append.): \overline{H}

in marg. frustuli post fr. 15 (cf. Append.): \overline{I}

in marg. fr. 20, 6: \overline{Y}

in marg. Col. VII^b, 6: \overline{H} { 6 col.

in marg. Col. XIII^b, 7: $\overline{\Theta}$ { 6 col.

in marg. Col. XIX^b, 9: \overline{I} { 6 col.

in marg. Col. XXIV^b, 9: \overline{K} { 5 col.

hoc evidentissime patet repetitas esse litteras (A—Ω), quae iam essent adhibitae. Cum autem descriptio stichometrica senas columnas et 200 $\sigma\tau\acute{\iota}\chi\omicron\upsilon\varsigma$ habeat, totus libellus constabat stichis;

$$4800 (200 \times 24 [A-\omega]) + 1800 (200 \times 9 [A-I]) \\ + 163 [\text{inter } I \text{ et } K] + 4 [K] = 6767.$$

Dom. Bassi (o. l.) qui singulari quadam patientia stichos in libello exstantes enumeravit, 2400 vel minus invenit; ego autem ex illis qui restitui possint, 1000 circiter aut paulo amplius enumeravi; ita ut *manibus teneamus ne sextam quidem partem totius operis*.

De libelli indole. In hoc volumine conscribendo, quantum ex laciniis eruere licet, id sibi praecipue proposuit Philodemus, ut doceret: a) mortales cuiusvis generis, fortunae, aetatis, variis erratis teneri et implicari, proptereaque libere corrigi oportere; b) optima dicendi libertate philosophum vel sapientem tantum uti (1, 49, I etc.).

Quod si rerum materiem nobis traditam in conspectu habere, ut ita dicam, earumque rerum ordinem investigare et per summa capita definire cupiamus, ante omnia maioris momenti praecepta afferenda sunt, quae Philodemus sapientibus qui aliorum mores, iuvenum praesertim, emendare aggre-
diantur, in memoriam revocat.

A. Compluries adfirmat rationem quandam et diligentiam adhibendam esse, ut monitio acerbitate careat; nimis enim imprudenter se gerere praeceptorem qui acriter et cum fastu, tum conviciando et contumeliis et obiurgationibus (VII) vexando discipulum reprehendat; qui contra non iracunde nec magna vocis contentione sed leniter et benigne, hilariter et clementer discipulos castigent, magnae eisdem esse utilitati (6, 10, 11, 14, 23, 37, 38, 44, 61, 73, 85, 86, 87, VII, etc.). Interdum sapientem se iratum ostendere, quandoque eundem discipulos acrius obiurgare, sed raro et cum de peculiaribus erratis conqueratur (58). Plerumque enim nocere potius quam prodesse correctionem, quae cum asperitate et acerbitate sit coniuncta (37, 38, 52). At pro aspera et severa corrigendi ratione ironiam potius adhibendam esse, quae quidem delectet et leniter homines mordeat (26, 27). Per apophthegmata quoque facilius et amicus admonitionem accipi (VI). Neque assidue de eadem re arguendos

esse discipulos, neque de omnibus peccatis, neque de omni errore etiam fortuito (78, 79), neque palam et iis maxime praesentibus, quos non opus sit adesse, nec ridendo et iocando, sed commiserando (35, 79). Neque in aliud potius tempus post admissum erratum aut alio modo animadversionem et castigationem reiciendas esse (25), neque unquam ab admonitione esse desistendum, etiam si nihil per eam statim adsequi potuerit sapiens. Medicinae autem exemplo (cf. A. Olivieri, *Osservaz. sopra un'opera morale di Galeno*, Nap. 1909), ostendit Philodemus saepius contingere, ut monitus aliquoties contumax et reluctans tandem resipiscat et monitori obtemperet (63 sqq.). Illorum rationem probare non videtur aut circumscripte tantum, qui coram discipulis errata sua et aliorum fateri non dubitent (51, 53, 54, 81); ait interdum sapientem, ut monitio amice ac benevole accipiat, per alium obiurgare (17), aut discipuli alicuius errata velut ab alio discipulo admissa vituperare (8, 9). Denique non mediocri in moribus corrigendis prudentia ac dexteritate opus esse (58, 72, 77), eoque magis, quod variam illorum quos moneamus indolem et naturam diligenter et bene et caute considerare oporteat (7, 10, 84, IV, V), cumque haud difficile sit in huiusmodi re decipi et falli (56). Quae omnia fere praecepta et quasi fundamenta libertatis dicendi vel corrigendi repetit Plutarchus in libello qui inscribitur „Quomodo adulator ab amico internoscatur“.

B. Difficultates et molestiae, amaritudines et calumniae quae opponuntur sapientibus qui aliorum vitia emendare conantur et variae et multiplices sunt (3, 18, 21, 39, 50, 70, 88, XV sqq.). Sunt enim quidam tam indocili et prava natura praediti, ut cuiusvis sapientis monita contemnant, cunctosque praeceptores a se repellant (18, 19, 30, 31, 59 sqq., XV sqq.). Sunt qui aures veritati omnino clausas habeant: in primis mulieres aetate provectae (XXI sq.), vel viri opibus et dignitate florentes, maxime reges (34, XXII sqq.), vel senes quippe qui animadversionem iniquo animo ferant (XXIV). Plerique autem nullo modo arbitrantur ea se pec-

casae quae obiciantur (XV sqq.). At sapiens contumeliis et maledictis a discipulo vexatus nullo modo de iis conqueritur, nulloque modo irascitur (2, 38, cf. XV).

C. O homines beneficiorum immemores! Benevole instituti, ad bonam frugem revocati (22), erroribus et vitiis purgati, cur nullam pro hisce meritis gratiam praeceptoribus habent, immo potius iniuriosius tractant (18, 21, 55)? Cum qui correctione indigent, omnem fidem monitori tribuere, cum eo tamquam amicorum optimo arcana animi vitia communicare, eique totos se committere, errores et animi infirmitates et ea omnia de quibus dubitant (47) omnino patefacere debeant (28, 39, 40, 41, 42).

D. Cum autem Philodemus statuerit blandam et lenem et comem et urbanam admonitionem (I sqq.) quasi quoddam fundamentum esse libertatis dicendi, cumque una adfirmaverit praeceptores sanandi peritissimos esse debere, hoc est manifestum sapientem modo indole neque aspera neque inurbana (I sqq.), auctoritate et doctrina¹⁾ praeditum (X sqq.), bonisque moribus ornatum (46), optime libertate dicendi uti posse (cf. 1). Quem enim eo aptiorem ad castigandos alios, etiam nobiles, etiam philosophiae studiosos (VIII sqq.)? Hoc posito, Epicureus noster falsi nominis sapientes, asperam et severam et continuam et acerbam paedagogorum rationem vituperat et repellit, qui a praeceptoribus philosophis longe distent (75 sqq.), cynicorum obiurgationes in omnes et omnia toto corde respuit (III), suae disciplinae sectatores, quod pravos discipulorum cupiditates libere et moderate reprehendant, multis laudibus commendat, ad coelum extollit (15, 20, 45).

Ut in aliis operibus²⁾, Philodemus rerum materiem ex

1) rerum praesertim quae ad usum pertinent [cf. Galeni libellum π. ψυχῆς παθῶν κ. ἀμαρτημάτων].

2) περὶ κημείων καὶ κημειώσεων et aliud opus Pap. 1389 [cf. Susemihl, *Gesch. d. griech. Literatur in d. Alexandrinerzeit* II 276—277 n. 216. 217]; fortasse περὶ ὀργῆς [cf. ed. Wilke praef. p. XXVI sqq.].

Zenonis Sidonii¹⁾ Epicurei scholis depromptam κατ' ἐπιτομήν exposuit; quod et divisione libelli in capita²⁾ facta³⁾ (ut in collegio dictati) rursus confirmatur. Ceterum idem libertatem dicendi vel corrigendi et alibi commendavit⁴⁾, et hunc libellum laudavit; peculiariter igitur eum adamasse videtur.⁵⁾ Argumentum Plutarchus quoque saepius persecutus est, ut ex „Moralibus“ patet.

Nonnullis locis consiliis optimis me adiuverunt Sudhaus, Mewaldt, Mutschmann, quibus gratias ago quam maximas.

A. OLIVIERI.

1) cf. Susemihl o.l. 261—264; Crönert, *Kolotes u. Menedemos* p. 175 sq. Nachträge; id., *Die Epikureer in Syrien*, Jahresb. des österr. archäol. Inst. Bd. IX, 149.

2) quae in editione subsignavi.

3) cf. Mutschmann, *Inhaltsangabe und Kapitelüberschrift im antiken Buch*, Hermes XLVI (1911) p. 95, 1.

4) cf. Philod. *de pietate* 147, 24 sqq.; *de ira* XXXV, 33; XXXVI, 10 sqq.; XXXIX, 16 sqq. Wilke, etc.

5) cf. *de ira* XXXVI, 11 sqq. W.: ἀ|ποδώσουσι φα[ντ]ασίαν | ὁ[ρ]γῶν, οἷς ἡ φυσικ[ῇ] (sc. ὁργῇ) καθ|ἀ|προείπαμεν πρόσσε|τ[ι] | μᾶλλον, ἢ παρρησι|α[ρ]τικοὶ μᾶλλον εἰσι, δι' | ἄ[ρ] αἰτίας ἐν τῷ Περὶ [π]π[α]ρησίας λόγῳ κατε|τάξαμεν. cf. fr. 58 huius editionis et Pap. 1082, 11, 1—7; v. Crönert, *Kolot. u. Mened.* 127 (adnot. 534).

ΦΙΛΟΔΗΜΟ[Υ]

ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΕΞΕΙΡ
ΓΑΣΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙ ΗΘΩΝ ΚΑΙ ΒΙ
ΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΖΗΝΩΝΟ[Σ ΣΧΟ]ΛΩΝ

[.]

Ο ΕΣΤΙ ΠΕΡΙ ΠΑΡΡ[Η]ΣΙΑΣ

SIGNORUM EXPLICATIO

I. EDITIONIS ¹⁾

—, ~	paragráphus ad sinistram subter versus clausulam continentis initium posita	} a librario
>, <	capitis clausula eodem modo notata	
⌞	clausula vel capitis claus. eod. modo notata	
*	spatium unius fere litterae vacuum in pap. relictum	} ab editore
[aaa]	litterae coniectura pro oblitteratis positae	
⌈aaa⌋	litterae deletae	
<aaa>	litterae additae	
<u>aaa</u>	litterae incertae	
᳚᳚᳚	litterae papyri mutilae sed non dubiae	
...	litterarum reliquiae aut incertae aut ambiguae aut minimae etc.	

II. NOTARUM

pap.	= papyrus
dis ^a	= designatio quae in papyrorum <i>Officina</i> servatur
dis ^b	= designatio edita
A. H.	= ed. neapolitana

1) Ubi nulla fit mentio, supplementa ex editione neapolitana repetita sunt.

fr. 1 ὑποπίπτον γὰρ
 δὴ καὶ τό τινας μήτε συν-
 αισθάνεσθαι τὰς ἁμαρτίας,
 μήθ' ὃ συνφέρει διαγινώ-
 5 κειν, ἀπ[ιςτ]εῖν ποεῖ. * καθό-
 λου τ' ἐπιπαρρησιάζεται
 σοφὸς καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ,
 ὅτι μὲν στοχαζόμενος
 εὐ[λ]ογία[ι]ς ἔδε[ιξ]ε παγίως

2 ὀργίλως]
 οὐ [διατίθετα]ι σοφὸς πρὸς
 τοὺς κ[ατ]ασκευαζομένους·
 ἂν δὲ μὴ πρ[ὸς] τοῦτο χωρῇ<ι>,
 5 πῶς δὴ τολ[μή]σουσιν ἑκα-
 στ]οι μὴ π[άν]υ ἀν]έχεσθαι >
 τὴν παρρησίαν; οἰκονο-
 μηθήσεσθαι δὲ καὶ τὸ δεῖν
 οἰ]κεῖον ἐπ[...]υντων

3 εἰδῶλον [ε]ῦ προσφέρων-
 ται, * καὶ [περὶ τ]οῦ μ[η]-
 δέποτ' ἀπογινώσ[κειν μηδ]έ
 πάντα διαλαμβά[νειν ἐν τ]ῷι
 5 π[ρ]οσφέρειν τὴν παρρη[σί]-

fr. 1, 2—3 CYN|AICΘAICECΘAI dis^a b CYN|AICΘAI. ECΘAI pap.
 5 ATI... CIN C OM dis^a A.I... C IN... OM... dis^b (ἀ[ξ]ι[ον] συγ-
 [γν]ώμ[ης] A. H.) AΠ[...] CIN ΠΟΕΙ pap. ἀπ[ιςτ]εῖν ποεῖ supplevi
 9 correxi et supplevi

fr. 2, 1—2, 4, 5 (δὴ), 6 (π[άν]υ), 9 supplevi 4 sc. ad iram
 fr. 3, 1—4, 5—6 (παρρη[σί]α[v]), 8 supplevi 4 ΠΑΝΤΕ pap.

α]ν εἰρήκαμέν που, καὶ πε-
ρ]ὶ τῆς ἀδοξίας τῆς παρὰ
τοῖς] πο[λ]λοῖς κα[ὶ] περὶ τοῦ
τῶν οἰκείων ἀ[πο]ςπας-
10 μοῦ

4 καὶ τὴν [μὲν διά-
πτωσιν, ἐν μηδενὶ τιθέ-
μεν[ο]ς, ἐν μεγά[λ]ω[ι] δὲ
τὴν ἐ[πιτυ]χίαν. * [οἱ] δ' εὐ-
5 ἐργετ[ή]σαντες ἀπ[ὸ]ς] εἰσβα-
μοῦ τὸ[ν] σοφὸν εὐγεν[εί]-
ας δ[.]...[.]νες.[...] ὥς-
τε πῶς ἀποστή[ονται] τῆς
τούτων σωτηρ[ίας]... μὴ
10 καὶ Ἐπίκουρος σ[

5 ταῖ]ς π[ε]παρρη-
σιασμέναις τῶν ἀνδ[ρ]ῶν
φωγαῖς ἐνθουσιάζον-
τε[ς]. ἔξεστι δ' ἐκ τῶ[ν] εἰρη-
5 μ[έ]ν[ω]ν ἀν[αιρε]ῖσθα[ν] καὶ τὸ
πῶς ἔχει[ν] δεῖ πρὸς παρρη-
σίαν τὸ[ν] σφοδρ[ῶς] ἀγτέ-
χο[ν]τα παρρησίαι. *

fr. 3, 6 ΕΙΛΚΑ...N dis^a ΕΙΜΧΑ/ ΕΝ pap.

fr. 4, 1, 4, 5 (ἀπ[ὸ]ς] εἰσβα-), 6 (εὐγεν[εί]-), 8 supplevi
7 Δ[.]^{rr}, ΝΕC pap.

fr. 5 (magna pars huius fr. hodie deleta est in pap.) —
1 ταῖ]ς supplevi 1—4 (ἐνθουσιάζον/τε[ς]) docet Philodemus, ut
vid., viros sapientes, qui adversus hominum vitia libertate utan-
tur, veluti numine afflatus habendos esse (A. H.) 2 -σιασμένοις
pap., corr. A. H. 5 ΑΝ[...]ΙCΘΑ dis.^{ab}, deest in pap., supplevi
7 ...Ο...ΟΙC N dis.^a ΤΟ[] pap. [τ]ὸ[ν] ἐν πολλοῖς ἀ[γ]τέ- A. H.;
τὸ[ν] σφοδρ[ῶς] ἀγ[τέ] supplevi

6 τῶι]

μεν ἁμαρτή[σαντι παρρη-
 ριάς[ε]ται, τῷ δὲ καὶ [πικρ]ό-
 τητας ἀποδιδόντι. διὸ

5 καὶ Ἐπίκουρος, Λε[οντ]έως
διὰ Πυθοκλέα π[ι]ς[τιν] θε-
ω[ν] οὐ παρέγτο[ς,] Πυθοκλεῖ
μὲν [ἐ]πιτιμᾷ μετρίως,
πρὸς δὲ <αὐ>τὸν γράφει [τ]ῇν

10 λαμπράν καλουμένην
ἐπὶς[τολ]ήν, λαβὼν ἀρχὴν
ἀπὸ τοῦ Πυθ[οκλ]...

7 πρὸς δὲ τοὺς μάλ-
λον τῶν ἀπαλῶν ἰσχυ-
ροὺς καὶ τοὺς πλείον τι
τῆς ἐπιστάσεως δεομέ-

5 νους ἐπιτίνει, πρὸς δὲ
τοὺς ἰσχυροὺς καὶ μόλις.

· ἂν ἐγκραυγασθῶς[ι], με-
ταθισκομένους καὶ τῷ

10 κληρῳί χρήσεται τῆς
παρρησίας εἶδει· * καὶ γὰρ

fr. 6, 1, 2 (ἀμαρτή[σαντι), 3, 6, 7, 9 (excepto [τ]ήν), 11 (ἀρ-
χήν), 12 supplvi 5, 8 suppl. Crönert 6 ΠΥC vid. et Crönert
πίc[τιν correxi 9 ΔΟΞΟΝ Crönert, M[θ]v Usener

fr. 7, 7 supplēvi μ[ε[μν]ησομένων A. H.

fr. 6, 5 Usener o. l. 148, 12; 346, 15; Crönert, *Mus. Rhen.* LVI, 621 cf. εἰ γὰρ καὶ Λεον[τεὺς (ita scripsi, -τιον Usen.) π]ρὸς Ἐπ[ί]κουρον εὐφ[η]μ[ω]ς π[ε]ρὶ θε[ο]ῦ κα[ὶ] π[ρ]επόντ[ω]ς διελήλυθ[εν] Philod. V. H.² I 119, Usener o. l. 147, 10 sqq. 8 sqq. . . . δεῖ δὲ μηδέτερον παθεῖν, ἀλλ' ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ καὶ τῇ παρρησίᾳ τὸ καλὸν ἐκ τοῦ μετρίου λαβεῖν Plutarch. *Quomodo adul.* etc. 25 [66D]; παρρησιάζεσθαι. . . μετρίως ib. 22 [66F], etc.

8 διὰ καινὸν τὸ π[ρό]σωπ[ο]ν
 ὡι προσπέπονθ[ε καὶ] τού-
 του παρεφάπ[τ]ε[ται] πρ[ο]σχα-
 ρακτηρικῶς· τ[ι]ν[ί]ς γὰρ ἥδι-
 5 ον καὶ ῥᾶ<ι>ον ἄγγο<ο>ύντων
 θεραπεύονται [τ]ῶν καθη-
 γουμέν[ων ἐφ' ο]ἷς συνεν-
 πίπτουσιν εἰς ἃ ποιοῦσι[ν].
 > ἔστιν δ' ὅτε φήσε[ι] λέγειν
 10 τ[ι]νὰς τῶν φίλων καὶ δι[α]-
 κελεύεται φυλ[

9 καθ'όλου [δ' ἁμαρτημάτων ἐκεί-
 νων τ[ά]δε καὶ τὰδ[ε] καὶ ἄ-
 περ ὁ] Ἐπίκουρος Λεοντίου
 πυνθά[ν]εται πρ[ο]σ[ο]πος-
 5 τήσεται πρὸς Κολώτην.
 > ἐπεὶ καὶ μετᾶξει ποτ' ἐ-
 φ' ἑαυτὸν ὁ σοφός θ' ἁμάρ-
 τημ' ἄγετον ἐν τ[ῇ] νεότη-
 τι γε[γ]ονέ[ν]ται

10 > τὰ πολλὰ μὲν
 > διαφι[λ]οτεχν[ή]σει τοιοῦτω[ι]

fr. 8, 1—8 supplēvi 1 ΔΙ...Ι ΚΟΙΝΟΝ dis^a ΔΙ...Ι ΚΟΙΝΟΝ
 pap. διὰ καινὸν dubitanter scripsi

fr. 9, 1—3, 4 (πρ[ο]σ[ο]πος-) supplēvi 4 π[υ]νθά[ν]εται Usener
 8 [ἄφ]ε[τ]ον A. H. 9 supplēvi

fr. 10, 2—3 (τρόπω[ι]), 4, 6 (<ἐάν>), 7 (οὐ) supplēvi

fr. 8, 9; 9 cf. Plutarch. o. l. 31 [70 E]: ἔνιοι δὲ κομψότερον,
 ἄλλους ψέγοντες, ἐπιστρέφουσι τοὺς συνήθει· κατηγοροῦσι γὰρ
 ἐτέρων ἃ πράττοντας ἐκείνους ἴσασιν. 9, 2 Usener o. l. 144, 30

fr. 10, 2 cf. Plutarch. o. l. 36 [74 D] περὶ τὴν παρρησίαν φι-
 λοτεχνεῖν.

- τρόπῳ[ι. οὐ μ]ὴν ἀλλὰ πο-
 τε καὶ ἀ[πλ]ῶς προήσεται
 5 τὴν παρ[ρη]σίαν, παρακιν-
 δυνευτέ[ον εἶ]ναι νομίζων, <ἐὰν>
 ἄλλως μὴ ὑπ[α]κούωσι[ν. οὐ
 > μέντοι [γ]ε τοὺς [ὑπε]ρβαλλόν-
 τως ἰσχυροὺς καὶ φύσει κ[αὶ]
 10 διὰ προκοπὴν πα[ν]τὶ θυ-
 μῳι [κ]αὶ

- 11 μᾶ[λ-
 λ[ο]ν εὐφραίνειν κ[αὶ] τ[ῆ]
 ἐπ[ιζ]ητησομένη [π]ερὶ αὐ-
 τοὺς ἐπαγρυπνῆσει· * [μ]ε-
 5 τὰ δὲ ταῦτα καὶ τὰ πα[ρ]α-
 κολουθοῦντα καὶ συναγ[α-
 φθησόμενα δύσκολα τοι-
 οὔτοις οὖσιν ἐκθήσει πά-
 λιν

- 12 κα[ὶ] οὕτω φανε-
 ρὸν ποιῆσει τοῦτο τῷ τυγ-
 χάν]οντι τῆς παρρησίας·
 ἂν δ]ὲ μὴ, τὸ πο[ν]εῖν οὐδὲν
 5 ἀνύσει πλέον, ἔτι δ' ἄθυ-
 μώσκει, καὶ μὴ διὰ π[α]ντὸς
 ἀοργήτως προήσεται τοῦ[τ]
 λόγους.

fr. 10, 4 Ἦ...YC dis.^a Ἦ...YC pap. ἀ[πλ]ῶς vel ἄ[λλ]ως
 supplendum

fr. 11, 1—2 (μᾶ[λ]λ[ο]ν), 3 (ἐπ[ιζ]ητησομένη) suppleni

fr. 12, 1 (οὕτω φανε[ρ]όν), 4 suppleni 1—2 cf. fr. 13, 5—7

13 καθόλου δ' ἐπὶ τούτ[ωι
βλα<ς>φ[ημοῦντ]ος ἐκείνου μέμ-
ψεται, [τοῦναν]τίον δ' ἐπὶ
ταῖς ἐ[ρεθιζούσαις τ]ὸν νουθε-
5 τούμενον λύμας καὶ
φανερὸν κάκείνῳ π[ο-
ήκει τ[ο]ῦτο· συνβαίνει
γὰρ τὴν διάνοιαν ἀπο-
στρέφεσθαι μέν, ὡς οὐχ ὅ-
10 γιᾶ] λέγοντος [το]ῦ ἀντ[ι]λέγοντος

14 ὥστε τῇ πρὸς τ[ὸ] σφοδρ[ὸ]ν
ποιότη[τ]ι κεχρῆσθαι, [ἐν ἧ
δ' οὐκ ἔστι τὴν ιδιότη[τ]α
καὶ τῶν φιλοφρόνων [.]φα
5 νων. ὅταν μῆ<ς> παρελπίζη<ι>
τινὰς ἢ σφοδρὰ μεγάλως τὸν
ἴδιον ἐμφαίνη<ι> δυσχερας-
μόν, οὐκ ἐπιλήσεται τοῦ
φιλτάτου λέγω<ς> καὶ γλυκυ-
10 τ]ά[του] καὶ τῶν ὁμοίων καὶ

15 καὶ διὰ
τί παυσαμένων ἐπὶ το[ῦ]ς
ὕμ[ν]οις μετ[ὰ] βήσεται καὶ
τού[τοις] δὲ πῶς αὐτοῦ
5 τὴν ἀ[νακ]άκχεσιν ἐγηνο-

fr. 13, 1—2, 4 (ἐ[ρεθιζούσαις], 10 supplevi

fr. 14, 1, 2 ([ἐν ἧ], 9 supplevi 2 ἐν ἧ] vel ἐν οἷς 4 ΦΙ-
ΛΟΦΡΟΝΩΝ ς (litt. subs. can. sep.) dis.^a [ἀ]φα|νίζειν corri-
gendum? 5 μῆ<ς> correxi, estne οὖν scribendum?

fr. 15, 3 ΥΜΙ[.]ς pap. ὕμ[ου]ς?

χότ[ας] ἐπιδείξει; συνελ[όν-
τι δ' εἰπεῖν οὕτω παρρησί-
αι <χρήσεται> σοφὸς ἀνὴρ πρὸς τοὺς φί-
λους ὡς Ἐπίκουρος καὶ Μη-
10 τρόδω[ρος]

16 μηδὲ
τότε δακνύμεθα μό-
νον, ἀλλὰ μέχρι ἂν καθα-
ρεύοντας ἐπιδείξωμεν
5 αὐτο[ύς]· * πείθειν δὲ καὶ δι-
ὰ τῶν [ἔργ]ων, ἀλλὰ μὴ μό-
νον δι[ὰ το]ῦ λέ[γει]ν, ὅτι τὴν
παρρ[ησίαν] πα[ρ]νίως ἐνη-
νόχασι

17 χρωμένου καὶ [.....].¹
τικῇ καθόλου πάντων.
κἂν δι' ἄλλων [ἔτι μ]ᾶλλον
ἢ παρρησία γένηται, μὴ νο-
5 εἶν τι]ν' οὕτω ἡ[ιρ]ῆσθαι
χάριν δι[α]βολῆς [ἡ]μῶν, >
ἀλλὰ

18 ὦ παῖ, καθάπερ τρο[φ]ὴν
ἀλλοτριούσαν ἔ[κ]πτ[υε]

fr. 15, 6—7 ἐπιδείξει—εἰπεῖν vidit iam Crönert 8 supplevi;
an παρρησι<άζε-|τ>αι scribendum?

fr. 17, 1 ∟ pap. 3 ([ἔτι), 5—6 supplevi

fr. 18, 1—3 inducit Philod. praeceptorem discipulo suaden-
tem ut perversas doctrinas repudiet, quibus antea imbutus erat
10 κώπτειν supplevi

fr. 15, 6 Usener o. l. 131, 13; Crönert o. l. 622 — Metro-
dori XXIV (p. 556) Koerte.

- ἀταράχως. * ἔὰν δὲ μηδ' ἀ-
 γαπῶσι, πάσης τετευχότες
 5 τροφ[ῆς ἰδί]ας καὶ βοηθείας,
 ἕως δυνατὸν ἦν, ἀλλ[ᾶ] καὶ
 βλασφημεῖν καὶ λυμαίνε-
 σθαι τὸν ς[ο]φὸν [τὸν] ὑφ' αὐ-
 τοῖς π[ει]ρῶνται [καὶ κ]ωμω<ι>-
 10 δοῦντ[ε]ς κκώπτειν
- 19 τοῦτ' ἐστίν, λέγεσθαι]
 πα[ρ'] ἡμῶν δεῖ, μ[ονίμου]
 καὶ ἀκινήτου καὶ τ[ῆν]
 φύς[ι]ν ὥσπερ κυνίδ[ιον]
 5 τοῖς εἴκουσιν ἀγνώ[μονος]
 εἰ μὴ καὶ πονηροῦ π[ο]τε φαν-
 τασίαν, ἐ[ὰ]ν εὐτυχῇ[ι, δει-
 ξοντος, * ἔτι δ' εὐεπί[φο]ρον
 αὐτὸν παρασχέοντος
 10 ἄλλοις τὸ τὸν πολεμοῦν-
 τὰ μ[ὲν ἀμύ]νεςθαι, * καὶ
- 20 φωναῖ[ς μετρίαις]
 θεραπ]εύων, διὰ δὲ τῇ[ν προ-
 θυμία]ν αὐτῶν καὶ τήν, [εἰ γ' ἐ-
 δυνήθησαν, ὠφελίαν ἡ-
 5 μῶν, ἔτι δὲ τῇ[ν] μεριζο-

fr. 19 describit, ut vid., Philod. indocilem et pessimam il-
 lorum indolem qui cuiusvis sapientis monita contemnunt (A.H.)
 1 ([τοῦτ' ἐστίν), 2 (μ[ονίμου]), 4—8 supplevi

fr. 20, 1—3 supplevi 2 θεραπ]εύων vel νοουθετ]εύων

fr. 20, 5 Usener o.l. 97, 10 (cf. O. Voss, *De Heraclidis Pon-
 tici vita et scrip.* 61, Rostochii 1896)

Υ μένην συν[ν]ώ[μ]ην ἐν οἷς
διέπεσον, ὡς ἔν τε τοῖς >
πρὸς Δημόκριτον ἴστα-
ται διὰ τέλους ὁ Ἐπίκουρος
10 κ[αὶ πρὸς] Ἡρακλείδην ἐν

21 ἕνεκα τῆς [εἰς
τοῦναντίον μεταγ[ωγῆς,
ὡς τοῦτ' αὐτὸ μόνον [ἀπ-
εργαζομένου. τὸ δὲ πῶς
5 ἐκείνος ἔξ[ει] ζωῆς, οὐδὲν
πονέ[ι,] καὶ [...]νουντος
τηδε [...]ο[...]αι σπανίως
τε πάνυ χρ[ῆτ]αι· καὶ πά-
σης ἀποστρ[ο]φῆς περιγε-
10 γραμμένης καὶ κατάρα<ς κα>ἰ
λοιδορίας ἀπάς[ης] καὶ δι'
ἀπο[ν]οίας

22 με[ταθ]ῆς[ει το]ζού-
τους, [τῆς] τῶν ἰδιωμάτων
αὐτ[ῶν] ἐϋθηνήσεως οἰκο-
νομουμένης πρὸς ταῖς
5 ἄλλαις, ἃς ὁ τε καιρὸς [κ]αὶ τὰ <ἕτερα>

fr. 21, 1—3, 5 supplēvi 11 supplēvi

fr. 22 hoc Philod. demonstrare vid., sapientem, si magna
dexteritate ac prudentia utatur, discipulorum indole facile im-
mutata, ipsas animi qualitates e vitiosis bonas facere; atque
hoc praeclarum commodum aliis addere honoribus, quos illis
afferant tempus et similia (cf. A. H.) 1—2 το]ζού]τους, [τῆς]
supplēvi 3 .ΙΘΗΝΗCΕΩC pap. 4 ΠΡΩΤΑΙC pap., πρὸς
ταῖς correxi 5—9 supplēvi

πα]ραπ[λήσια] δίδωσιν α[ὐτοῖς, τι-
μαῖς. ἀγάγοι δ' ἂν ἴσως πο-
τ[ὲ] ὁ σο[φ]ός, ἂν ἦ[ι] σπανιωτά-
τη], πα[ρρ]ησίαν

- 23 σφάλματα προφέρων με-
τ]ὰ γέλωτος ἢ τῆς κάκ[ι-
ο]ν περιπατούσης σο[βαρό-
τ]ητος καὶ κακὰ [ἄ]λλα, τοὺς
5 νοουθετουμένο[υς] κα[ὶ] θερ]α-
πεύει καὶ τὰς.....
.....
.....
..... καὶ
10 πρὸς οὗ ἔτ[υ]χε γινώ[σκων καὶ
ἐφ' ὧν ἔτυχεν, καὶ τῶ[ν] πονη-
ρῶν οὐ στοχάζεται.

- 24 καί ποτε *μετ]ὰ τῶν ἄλλων
.....]ος ὁμιλήσας, ἀπέφε-
ρε πολι]ὰν τὴν κεφαλὴν, φή-
σας ὡς] „οὐδ' ἂν αὐτὸς εἶπεν
5 πρὸς] ἄλλον“.....
.....
.....
..... Ἀλεξάνδρου

fr. 23 magna pars huius fr. deest hodie in pap. 1 ([σφάλματα προφέρων), 2 (κάκ[ι-] — 3 supplēvi 2 ΤΟΙC ex diss. τῆς correxi

fr. 24, 1 supplēvi 2 Μητρόδωρ]ος supplendum? 3 (πο- λι]ὰν), 5 supplēvi 4 αὐτὸς sc. Epīcurus?

fr. 24, 8 Demetrii Poliorcetae exemplum vid. A. H., de quo cf. Plutarch. *Apophthegm. regum et imperat.* II p. 31 (ed. Bernard.) [183 B, C] Ἀποστάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων — ἐπιδίδωμι μεδίμνους.

π]υνθανόμενοι πότε-

10 ρο]ν ἑλληνικῶς αὐτὸν ἦ
βαρ]βαρικῶς προσαγορευ-
τέον, κα]ὶ μυρί[ο]ις ἄλλοις

25 οὐδ' εἰς καιρὸν ἐνχρονί-
ζειν ἐπιζη[τ]οῦμεν οὐδὲ
κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ τοῦ
πῶς διὰ παρρησίας ἐπιτε-
5 νοῦμεν τὴν πρὸς αὐτοῦς
εὐνοϊαν τῶν κατ[ασκε]υα-
ζομ[έ]νων παρ' αὐτὸ τὸ πε-
παρρησιάσθαι. * [χα]λεπὸν
μὲν εἶναι το[ῦτο] διε[σά-
10 φ[η]σεν εἰ γε[. .]αιτο

26 ὥσπερ εἰ
θεωρῶν παιδεύοντα, τοὺς
ἐν τῷ κόσμῳ πάντας στυ-
γῆσει. τιθῶμεν δὲ πρὸ ὁμ-
5 μάτων καὶ τὴν διαφο-
ρὰν ἣν ἔχει κηδεμονι-
κῇ νόρυθέτης [ἄρ] ἄρες·
κούς]ς μὲν, ἐπιει[κ]ῶς δὲ
δ]ακγούσης ἅπαντας <ε>ἰρω-
10 νείας. καὶ δὴ γὰρ ὑπὸ ταύ-

fr. 24, 9 σ]υνε[ρχ]όμενοι A. H. 10, 12 (-τέον κα]ὶ) supplēvi

fr. 25, 5 THC pap. τὴν corr. iam A. H. 9—10 διε[σά-]

φ[η]σεν supplēvi, fortasse est Zeno

fr. 26, 7 ap dittographia

fr. 26, 6 λόγω δῆκτη καὶ παρρησία κηδεμονική καθαπτόμενος
Plutarch. *Quom. adul.* etc. 11 [55 B].

της ἔ[ν]ιοι δελεα[ζό]μενοι
τὴν νουθέτησιν ἡδέως ἀναδέ[χονται.]

27 τὸν θυμὸν]
ἐν [τῇ παρ]ρησί[αι μὲν οὐκ
ἀπεσ[τρα]μμένον ἐμφαί-
νους[ι]ν. πολλάκις δὲ τὸ
5 μ[. . .]σε καὶ οὐ [τ]ῇν ἐ[π]ί σοι
διαλέ[γους]ιν τ[ε]θαρρηκό-
τως ἐπιφών[η]σιν· „εἴτ’ οἷ-
μαι κατὰ λόγον“. * ὥς παρὰ
τοιούτων, ὁπότεν ἀκού-
10 σ]ωσιν, [ῆ]κουσιν ἄτεροι καὶ

28 καὶ π[ε]ριδεικνύωμεν
ἐπιλογιστικῶς, ὅτι πολ-
λῶν καὶ καλῶν ἐκ φιλίας
περιγινόμενων οὐδέν
5 ἔστι τηλικούτον ὥς τὸ ἔ-
χει<ν>, ὡς τὰ [γ]κάρδ[ι]ά τις ἐ-
ρεῖ καὶ λ[έγ]οντος ἀκούσε-
ται. σφόδ[ρ]α γὰρ ἡ φύσις ὁρέ-
γεται πρ[ό]ς τινος ἐκκαλύ-
10 πτεῖν ἃ [ν]οεῖ. λοιπὸν δὲ

fr. 26, 12 supplevi

fr. 27 Si leniter per blandam ironiam admoneantur disci-
puli, adfirmat Phil. eos non modo intelligere sapientem minime
a se alienatum esse, verum quoque haud amplius audere illi
confidenter atque arroganter respondere; immo potius suos
agnoscentes errores longe alios fieri atque immutari (A. H.)
1, 5 supplevi 5 M^{III} CΕ dis.* M... CΕ pap. μ[ι]ς ο<ς μειοῦσιν
πρός> ce suppleendum?

fr. 28, 1, 6, 10 supplevi 9 δὲ] AC pap.

fr. 28 cf. Cic. *de amicitia* c. 6 „Quid dulcius quam habere --
communicansque leviores“

29 καταρχώμεθα κή[με]ρόν
 που καὶ α[ὕ]τὰς τ[ιθῶμ]εν
 εἰς ἐκε[ί]νου τὴν [αἴθθ]η-
 σιν· ὁ κα[ι] τῶν κω[μω<ι>δ]ογράφων

5 ἐμιμή[ς]αντό τινες εἰς-
 αγα[γ]όντες πρεσβύ[τας], μ[ὴ]
 καλῶς μὲν ἀποθ[νή]<ι>σκον-
 τας, ἐλεοῦντας δὲ τοὺς υἱ-
 οὺς [αὐτῶ]ν γηράσ[κοντας].

30 ἄλλ' ἦττον ἐ-

πιστρέφε[ται] τῆς ἑαυτοῦ
 βλ[άβης] ὅ τε προσδεόμε-
 νος ἔτι πάνυ τῶν ἔξω-

5 θεν καὶ <πᾶς> τις ἀπὸ τῆς δια-
 θέ[ς]εως, ἀ[κε]ίοις, τῷ μὲν
 ἀν[τ]ιταττόμενος, τὸ δὲ
 καταποδ[ί]ζων, ἅτε προσ-
 ὄν ὁδὺ[ν]ηρόν. ἄχθεται

10 δὲ τὰ τε ἄλλα καὶ ἐπὶ ταῖς | [ἐπιτιμήσειςιν ἀλγεί.

31 τῶν]

νέων οἱ μὲν διιερεθίζονται,
 ὅταν μέ[λ]λω[σιν] ἐπιτιμᾶσθαι.
 καὶ] ἀχα[ι]ῶι περι[βλη]θῶ-

5 σι, τούτου μὲν οὐ[ν] ἐπι-

fr. 29 huius fragm. multa hodie desunt in pap. 2 α[ὕ]τὰς
 sc. λύπας; hic secundum Epicureorum placita dolorum tole-
 rantiam, mortis contemptum suadere videtur Philod. (A. H.)

2, 3 (αἴθθ]η[σιν]), 4 supplevi

fr. 30 et huius fragm. pauca tantum hodie exstant in pap.

5, 9, 10 supplevi 8 ὅτε pap. ἅτε scripsi

fr. 31, 1—3, 9 (διαγε[νόμ]ε[νοι] supplevi 4 ΑΧΑ dis.* \ΧΑ
 pap. Ἀχα[ι]ῶι(?) sc. Graeco pallio induti A. H.

στ]ρεφόμενοι, τὸ λεγόμε-
νον διὰ [τῆς] παρ[ρησία]ς
δυσχερῶ[ς] προσδέχονται,
καὶ ἐπὶ τ[ού]τῳ διαγε[νό-
10 μ]ε[νοί τιν]ες οὐκ ἔξθ' ὅ-
πως [καθηγη]τοῦ ἀκ[ούειν]
κατ' εὐνοίαν τολ[μῶσιν].

32 τινὲς δὲ λ]αβόντες
τὴν ἀρχὴν πάνυ] πόρρωθεν,
ἔδο[ξαν ἐλθεῖ]ν ἐπὶ τήν, εἴ
ποτε γένοιτο, [ν]ουθέτησιν,
5 ὥς ἄλλοι [αἰ]φνίδιοι, καὶ π[α-
ρὰ] προσ[δοκία]ν π[άν]τα ἰα[σ]-
θαι δ]εδ[οκῆ]κ[ασι]. τὸ δ' ἅπ[α-
σι δε]δοκ[ημέ]νον, ὥς ὠφε-
λῆς]ετα[ι τὸ] κνίσμα δε[
10 νοτ]ε θ[.....]γεται καὶ κα-
θίστησι [τὴ]ν προκατ[

33 καὶ μηδὲ τὴν ἐ-
λ]αχί[στ]ην ε[ἰ]πεῖν αὐτοῦ
παρὰ [τ]οῦτο [π]ρο[ς]κοπὴν
καὶ καταγν[ο]εῖν, μηδὲ
5 καθ' ἑκ[αστον] τῶν. εἰσ[τ]-
των [δι]καίων· ἀλλ' ἔφη, κ[ό]-
μον ἐπ' ἄλ[λῳ]ν καὶ cὺν αὐ-
τῷ]ι [δὲ τ]ὸ καλὸν

fr. 31, 11 καθηγη]τοῦ supplevi υ...ΙΩΤΟΥ dis.*ΟΥ
pap.

fr. 32 τινὲς sc. sapientes 1—3 (ἔδο[ξαν], 8 supplevi
2 ΠΩΡΡΩΘΕΝ pap.

fr. 33, 1—2 ἐ[λ]αχί[στ]ην supplevi 3 π]ρο[ς]κοπὴν scripsi
4 supplevi 5 ὃς sc. Ζήνων dis.* Ζήνων pap. 6 ἔφη sc. Zeno

34 καὶ ἔξουσι
 cφοδρ]ῶς δ' [ἐ]χουσιν ἀφό-
 ρητ]ον. ἴσως <δὲ> τόδε cώ<ι>ζουσι
 οὔτι χ]αλεπόν, εἰ μὴ καὶ
 5 τὸ δ]εῖσθαι πρὸς πολλῶν
 χαριε]γτίζεσθαι καὶ τὰς
 τιμὰς ἐχ]εῖν παρὰ πολλῶν
 κωλύουσιν]

35 μ[άλιστα δὲ ζητή]σομεν
 νο[υ]θετεῖν, εἰ καὶ μὴ τῷ
 σοφῷ καὶ τῷ φ[ιλ]οσόφῳ
 παραπλήσιον· * εἴτα πα-
 5 ραμεληθέντο[c] τινὸς τῶν
 τοιούτων οὐ κωλύομεν
 ἐπιμέμφεσθαι, [τ]ὸ δὲ διὰ
 τὴν ποτε παράπτωσιν ἁ-
 πλῶς διαβεβλήσθαι πρὸς
 10 τὸ cύνολον ο[ὐ]κ [δ]ρῶς
 ἡγούμεθα. * [πᾶ]σι δ' ἡμῖν
 μηδὲ τὸ

36 καὶ τὸ δ[ι] ἀλ]λήλων cώ<ι>-
 ζεσθαι πρὸς εὐφορ<ι>αν καὶ

fr. 34 hic docet Philod. haud fore sapientibus (cώ<ι>ζουσι)
 superbos et arrogantes discipulos corrigere admodum difficile, nisi
 assueti hi essent salse de multis iocari atque a pluribus honorari
 (A.H.) 2 (cφοδρ]ῶς), 3 (<δὲ>), 4 (οὔτι)], 5 (δ]εῖσθαι), 8 supplēvi

fr. 35, 1, 5, 7, 11 supplēvi

fr. 36, 1—2, 7, 9 supplēvi

fr. 35, 7 sqq. cf. Plutarch. *Quomodo adul.* etc. 32 [70 E]: ἔτι
 τοίνυν εὐλαβητέον ἔστιν ἐν πολλοῖς παρρησία χρῆσθαι πρὸς φί-
 λον.... δεῖ γὰρ ὡς νοσήματος οὐκ εὐπρεποῦς τῆς ἁμαρτίας τὴν
 νοουθέτησιν καὶ ἀνακάλυψιν ἀπόρρητον εἶναι καὶ μὴ πανηγυρικὴν
 μηδ' ἐπιδεικτικὴν μηδὲ μάρτυρας καὶ θεατὰς συνάγουσαν. κτλ.

μηδ' ἐ[πιτ]εταμένωι κ[α-
 θόλου τόνωι, * μηδ' ὀργι-
 5 ζομένους ὑπομιμνή<ι>σ-
 κειν ποτέ, διότι καὶ αὐτὸ
 π]ολλάκις ἐπιτιμώμε-
 νοι οἷς]ουσι, καὶ ὕ[π' α]ὐτῶν
 τοιο]ύτων οἷσουσιν νο[υ-
 10 θετούμ]ενοι. * προσηκόν-
 τως δὲ] παρακαλοῦντα[ς

39 μεμνήσθαι δὲ τοῦ ἁ-]
 πρεπὲς εἶναι μὴ τοῖς] κα-
 θη]γουμενοις [τὰ ἑαυτῶν
 ὅ[λ]ον ἐπι<ρ>ρίπτειν καὶ μό-
 5 νοις ἐκείνοις ἐπέ[χει]γ,
 ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς παρασκευ-
 ῆς τῶν ἀγαθῶν, καὶ τοῦ
 τελέως αἰσχροὺς εἶναι,
 τῆς μὲν τοῦ σώματος
 10 θεραπ[ε]ίας ἑαυτοῖς τι συν-
 αντιλαμβάνεσθαι κα[ὶ
 μὴ τῶν ἰατρῶν ἐν ἁ-
 πασιν <ἔχειν> χρειαν, ἐπὶ δὲ τῆς
 ψυ[χ]ῆς μὴ πειράσθαι | [τῆς τοῦ σοφοῦ νοουθε-
 τήσεως.

40 χρῆ
 γὰρ αὐτῷ δεικνύειν ἀν-
 υ]ποστόλως τὰς διαμαρ-

fr. 38, 5—6 ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΟΝΤ. C TE pap. ὑπομιμνή<ι>σκειν
 ποτέ scripsi

fr. 39, 1—2 (δὲ τοῦ — τοῖς], 3 (τὰ ἑαυτῶν]), 13—14 supplevi

fr. 40, 1—2 χρῆ — δεικνύειν supplevi 3 διαμαρ[τί]ας
 scripsi, ΔΙΑ... υ υ[.]AC pap.

τί]ας καὶ κοινῶς εἰπ[εῖ]ν
 5 ἐ]λαττώσεις. * εἰ γὰρ [ῆ]γη-
 c]άμενος ἓνα τοῦτ[ο]ν [ό-
 δηγὸν ὀρθοῦ καὶ λ[ό]γου
 κα[ῖ] <ἔργου>, [ό]ν φ[ηc]ι σωτῆρ[α] μό-
 νο[ν, κ]αὶ ἐπιφωνή[c]ας τὸ „τού-
 10 του [γ' ἐ]cπομένοιο“, παρέδω-
 κεν [έαυ]τὸν θεραπε[ύ]ειν,
 πῶς οὐχὶ μέλλει ταῦτ', ἐν
 οἷ]ς δεῖται θεραπεύσε-
 ως, δει]κνύειν αὐτῷ κα[ῖ] νουθέτησιν προσ-
 δέχεσθαι;

41 — ἄλ-
 λ' ἀναγκαίως τό τε λαθραι-
 οπραγεῖν ἄ[φ]ιλώτατον
 δήπουθεν; ὁ δὲ μὴ προσ-
 5 α[ν]αφέρων φανερός ἐc-
 τιν περιτέλλων καὶ ταῦ-
 τα τῶν φίλων τὸ[ν ἐ]ξο-
 χιώτατ[ον] καὶ π[λ]εῖον ο[ὐ]-
 δὲν ἔcται κρύπτοντος·
 10 οὐ γὰρ ἐν ἔλαθεν. * ὃν[τως]

42 καὶ τῶν
 συνήθων δὲ [π]ολλοὶ μη-

fr. 40, 8 <ἔργου>, [ό]ν φ[ηc]ι *supplevi* 9 κ[αὶ] *supplevi*
 9—10 τούτου [γ' ἐ]cπομένοιο *ex Hom. K 246; cf. Philod. π. τοῦ*
καθ' Ὁμηρον ἀγαθοῦ βασιλέως XIV 30 Oliv. 14 κα[ῖ] — προσ-
 δέχεσθαι; *supplevi*

fr. 41, 8 π[λ]εῖον *supplevi*

fr. 42 magna pars huius fragm. desideratur hodie in pap.
 hic docet Philod. nil discipulo prodesse, si sua errata prae-
 ceptori celare velit; plures enim e familiaribus illius vitia
 sponte aperient (A. H.)

νύουσιν ἐθελονταί πως,
οὐδ' ἀνακρίνοντος τοῦ
5 καθηγουμένο[υ δ]ιὰ τὴν
κηδεμ[ονία]ν καὶ καθό-
λου

43

γε-

νησό[μενον] φιλότροπον·
εἰ δὲ [ἀγαθ]ῶν, πῶς οὐχὶ καὶ
τῶν κακῶν; ὥς γὰρ ἔνε-
5 κεν εὐφροσύνη[ς] ἐκείνων,
οὕτω καὶ τούτων προσήκει
συνπαθίας χάριν, δι' ἣν βο-
ηθούμεθα. *

44

προσεκκάουσι[ν,
ὅταν ἐγέχωνται τοῖς α[ὐ]-
τοῖς, κα[ὶ] μὴ φιλοῦσι μη-
δ' εἰδόσι διορθοῦν μηδὲ
5 πείσους τοὺς πολὺ κρείτ-
τους, ἀντὶ τοῦ καθαρεύον-
τι καὶ στέργοντι καὶ κρείτ-
τονί καὶ γινώσκοντι θε-
ραπεύ[ε]ιν. ἄν τε μετὰ δ[ε]-
10 ξ[ι]ῶν, [χ]ωρὶς τοῦ τὰπίχει-
ρα κάλλιστα κομίζεσθαι,

fr. 42, 3 ΕΘΕΛΟΝΤΑΝΕC pap. ἐθελονταί πως scripsi

fr. 43 in hoc fragm. discipulos inducit Philod., ut vid., loquentes et se excusantes, quod magistrorum mores non modo bonos, sed pravos imitandos suscipiant, praesertim cum ab illis valde diligentur (cf. A. H.) 2 ΦΙΛΟ. ΤΡΟΠΟΝ pap.

fr. 44, 9 (δε-) — 10 supplevi 10—11 cf. Philod. *de ira* XII, 18—19 Wilke.

45

μΕ-]

τὰ πολλῆς πεπ[ο]ιθήσεως

ἄλλους νουθετήσομεν

καὶ νῦν καὶ διαπρέψαν-

ὅ τε^ς οἱ καθ[ηγη]τῶν οὕτως

ἀπότομοι γεννηθέντες·

καὶ τὸ συνέχον καὶ κυρι-

ὡτ[α]τον, Ἐπικούρῳ, κα-

10 θ' δν ζῆν ἡ<ι>ρήμεθα, πει-

θαρχήσομεν, ὥς καὶ παρ[ρης. . . .

46

εἰ τὰ ὑπ]ο-

πτευόμενα π[ε]ρὶ το[ῦ] ἑ[κ]ο-

φοῦ, καὶ κοινῶς τ[ο]ῦ κ[α]-

θηγουμένου, καθάρσε-

ὅς ὡς δεῖται. πῶς γὰρ μισεῖν

τὸν ἁμαρτάνοντα μὴ

ἀπογνώ[ς]ιμα μέλλει, γι-

γινώσκω[ν] αὐτὸν οὐκ ὄν-

τα τέλε[ι]ον καὶ μιμνή<ι>[σκων,

10 ὅτι πάντες ἁμαρτάνειν εἰώ-

θαριν;

fr. 45, 5 supplevi

fr. 46, 1 ei etc. sc. nil est quod metuat discipulus, ne odii causa ab institutore obiurgetur (A.H.), si etc. 9 (μὴνῆ<ι)[[κων)] usque ad 11 supplēvi

fr. 45, 7 Usener o. l. 325, 26; Crönert o. l. 622.

fr. 46 cf. Plutarch. o.l. 32 [71 E. F]: παρρησία δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἡθους ἵσως δεῖται, καὶ τοῦτ' ἀληθέστατόν ἐστιν ἐπὶ τῶν ἐτέρους νοουθετούντων καὶ σωφρονιζόντων λεγόμενον... ἔλαφρου δὲ καὶ φαύλου τὸ ἦθος ἀνθρώπου λόγῳ παρρησίας ἀπτομένῳ περιέσθι προσακοῦσαι τὸ „ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἑλκεσιν βρῦων.“ eiusdem vel Ps.-Plutarchi *de liberis educandis* 7 [4B]: διδασκάλους . . . Ζητητέον τοῖς τέκνοις, οἳ καὶ τοῖς βίοις εἰς ἀδιάβλητοι καὶ τοῖς τρόποις ἀνεπίληπτοι καὶ ταῖς ἐμπειρίαις ἄριστοι etc.

- 47 τοιαῦτα λα[λεῑ πρὸς] ἡμᾶς.
διὸ συνφέρ[ο]ν [τ]ᾶ δισταζό-
μενα μεταδιδόνα[ι] τὰ
τοίνυν [πρ]ὸς [παρρης]ία[ν
5 οὔ]τως διατιθέγ[τεσ τ]ᾶ τε
- 48 πα[ρρης]ιάζεσθαι δ' ἡ<ι>[ρήμε-
θ' ᾶ[παθῶς], οὔτ[ε διὰ] φι-
λήσεως τοῦ λαλεῖν ὑπὲρ
τοῦ πάθου[ς], ὥσπερ ἔ[ν]ιοι π[οι-
5 οῦσι τῶ[ν ἐρ]ώντων, ὅτ[αν κα-
ταλέγε[ιν] τ[ῇ]ν μοῖραν τι-
νος ὁμοίον [τ'] εἰπεῖν ὑποσπά-
σαςι συγδειπνοῦντες. ἄλ[λα
δὲ τὰξιό[λ]ογα κατ[ὰ τῇ]ς δια-
10 θέσεως· ἔὰν δ' ἐξετάζη<ι> καὶ
- 49 ἐπαι]νεῖς-
θαι τὸν Ἡρακλείδην, ὅτι τὰς
ἐκ τῶ[ν] ἐνφαν[η]σμένων
μέμψεις ἥττο[υ]ς τιθέμε-
5 νος τῇ[ς] ὠφελία[ς] αὐτῶν,
ἐμήνυσεν Ἐπικούρῳι τὰς
ἀμαρτίας· καὶ Πολύαινος

fr. 47, 1, 2 (συνφέρ[ο]ν), 4—5 supplevi 3 μεταδιδόνα[ι]
sc. communicare cum sapiente

fr. 48 laudare hic vid. Philod. suae disciplinae philosophos,
quod pravas discipulorum cupiditates libere reprehenderint, non
aliis rationibus permoti (cf. A. H.) 2 supplevi ΦΙ|ΔΗΣΕΩΣ
pap. 5 ἐρ]ώντων supplevi ΟΥ[pap. ὅτ[αν scripsi κα-]|τα-
λέγε[ιν] supplevi 8 ἄλ[λα et 9 κατ[ὰ τῇ]ς supplevi

fr. 49, 4 ΕΝΦΑΝ.ΩΜΕΝΩΝ dis.^a ΕΝΦΑΙ.ΣΩΜΕΝΩΝ pap.

fr. 49, 1 sqq. Usener o. l. 151, 17; Crönert o. l. 622.

δὲ τοιοῦτος ἦν, ὅς γε καὶ Ἄ-
πολλωνί]δου ῥα<ι>θυμοῦν-
10 τ]ο[ς, ἐφοίτ]α πρὸς Ἐπ[ί]κουρον.

50 ἀλλ[λὰ
καὶ τὴν δυσωπίαν ἡμᾶς πε-
ριστῆναι· * διὰ[β]ολόν τε
> γὰρ ο[ὕ]χ ἡγήσεται[α]! τὸν ἐπι-
5 θυμοῦντα τὸν φίλον τυ-
χεῖν διορθώσεως, ὅταν
μὴ τοιοῦτος ἦ<ι> τις, ἀλλὰ
φιλόφιλον· τὴν γὰρ διαφο-
ρὰν ἀκριβῶς ἐπίσταται
10 τὴν ἐν τούτοις, ἐὰν δὲ μὴ
μεταδιδῶ<ι> κ[ακό]φιλον
καὶ φιλόκακον [κ]α[ι] τοῦ τε

51 ἀκ[ού]σει μᾶλλον, [ᾧ-
μα καὶ θεωρῶν ἡμᾶς κα[ι]
ἑαυτῶν γινομένους κα-
τηγόρους, ὅταν [τ]ι διαμα[ρ]-
5 τάνωμεν. * τὸ δὲ τοὺς
πλείονας ὑποφείδεσθαι >
ποιοῦν, μὴ καὶ αὐτοὶ δια-
βληθῶσιν, οὐς χρὴ καθά-
πτεσθαι τοῦ φρονοῦντ[ος]
10 κακῶς

fr. 49, 9—10 supplevi

fr. 50, 12 κ]α[ι] supplevi

fr. 51, 1 ἀκ[ού]σει (sc. discipulus) supplevi

fr. 51 cf. Plutarch. o. l. 33 [71 F]: ἐπεικέστατος ἂν εἴη τρό-
πος ὁ συνεμπλέκων καὶ συμπεριλαμβάνων ἀμηγέτη τῷ ἐγκλήματι
τὸν παρρησιαζόμενον.

52 μ[ά]λλον, ἀλλὰ [μὴ τὴν ἴσιν
μετροῦντες, ἵνα θ[η]ριωθ[ῶ]-
μεν πρὸς αὐτοὺς (οὐ γὰρ
πε[ρὶ] φ[ι]λίους οὐδὲ περὶ ν[ε]-
5 ωτέρους γίνεται ταύ-
τα), * μηδὲ τοῖς καθηγη-
ταῖς προτροχάζοντες,
ἵνα δ[ο]κῶμεν αὐτοῖς εὖ-
νοεῖ[ν], ἃ τις εἶρηκεν κα-
10 τ' αὐτῶν ἢ πε[πο]ίηκεν ἀπα[γ]-
γέλλοντες, καὶ ταῦτα κα-
τὰ σ[υ]νήθων, μηδὲ κατ[α]

53 εἰ
ἄρα κατὰ τρόπ[ον] συλλογι-
ζόμεθα. * εἰ καὶ πρὸς τοὺς
συνκατασκευαζομένους
5 τὰ ἑαυτῶν καὶ τὰ ἀλλή- >
λων προοίσονται. πρὸς
τοίνυν τοὺς συνκατασκευ-
αζομένους λέγειν τὰς
ἰδίας ἀγνοίας εὐλαβῶς
10 ἐκτέον. ἔνιοι γὰρ οὐτ' ὠ-
φελήσουσι βάθους ἐστε-
ρημένοι συ[ν]έσεως τάχα

54 καὶ στορ-
γὴν πρὸς ἡμᾶς τήνδ', οἷς

fr. 52, 1—6 sapientes reprehendit Philod., qui adolescentes asperius tractent (A. H.) 2, 4 (φ[ι]λίους), 10 (πε[πο]ίηκεν) supplevi

fr. 54 videtur Philod. idem, quod superiore fragmento, argumentum persequi. Nimirum ostendit sapientes sua errata confitentes haud eandem, quam ipsi praestent, a discipulis benevolentiam expectare posse (A. H.)

ἰδεῖν †ειαν† οὐ προσφερο-
μένους· * ἐνίστε γὰρ οὐ-
 5 τοι μᾶλλον ὠφελού[ci
 τῶν ἐν τῷ λόγῳ<ι> ρυ[θμι-
 κῶν, καὶ θάπττον ἄν δ[ιαρ-
 ραγείησαν ἢ τι προσ[θεῖ]ναι
 τῶν οὐ δεόντων ἐκ [πο-
 10 λυχαρο[ύ]ς ὁμοιώ[σεως; καὶ
 περὶ τῶν συνή[θων

55 κα[ὶ δι-
 δ]όναι παρρησίαι τὰ πε-
 ρὶ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν κατα-
 σκευαζομένων, τίθε-
 5 σθ[α]ι παρ' Ἐπικούρῳ καὶ χά-
 ριν διορθώσεως. * οὐ μὴν
 ἄλλ' εἴ τῳ<ι> φίλον, λεγέσθω[ι].
 „διὰ τί τῶν μὲν ἕξ ἀπρο-
 κύνης ἀμαρτημάτων
 10 χάριν διορθώσεως ὁ
 παντὸς ἀγγεύων [οὐδ' ἄν]
 οὐδ' ἐν ἄν προσενέγκ[αι]το;“

fr. 54, 3 locus corruptus; fort. βίαν corrigendum, et verba
 οῖης — βίαν ab aliquo poeta petita (cf. A. H.) censenda
 8, 11 supplevi

fr. 55 Philodemus Epicuri respondet adversariis, qui illum
 eo nomine accusabant, quod a suis discipulis et amicis, qui-
 buscum una domo simul vivebat, cuncta e propriis bonis ad
 alendam familiam suppeditari vellet; ostenditque iure Epicuro
 licuisse ab iis, quos instituens ab errore liberaverit, emenda-
 tionis mercedem postulasse (A. H.) 1—2 supplevi 4 ΤΕ-
 ΘΕ[CΘ[A]] pap. 8 ΔΙΟ pap. διὰ correxi 11 οὐδ' ἄν ditto-
 graphia 12 supplevit Usener

fr. 55, 2 sqq. Usener o. l. 325, 18.

56 εἰ ἡμῖν δοκεῖ διαπεσεῖ-
 ϑαι κατὰ] τὴν [τελειότητα
 τοῦ] λογισμοῦ π[ροειλημμένοις.
 ν[ῦ]ν οὐχ ἡμ[ῖν] δοκεῖ δια-
 5 πεσεῖσθαι προειλημέ-
 νο[ι]ς τε κατὰ λογισμοῦ τε-
 λειότητα καὶ φρονήσε-
 ως * καθὸ δὲ καὶ τὸ μὴ
 τυχεῖν τοῦ τέλους καὶ τὸ
 10 παρελθεῖν [ἐκ] τῶν οὐ δυ-
 ναμένων διὰ παντὸς
 ἀνθρώπῳ φ[υ]λαχθῆναι,
 διαπεσεῖσθαι καὶ ἐν παρ[ρη]σίαι οὐκ ἀδύνατον.

57 κἂν μὴ]
 κατειλήφῃ ἐρ[ῶν]τας
 ἢ κατασ[χ]έτους κακίαις
 τισίν, ἀλλὰ ζημειωσά-
 5 μενον. εὐλόγιστα δὲ στο-
 χαστὰ μὴ διὰ παντ<ὸς> ἀ-
 ποβαίνειν οἷα κατηλπίσ-
 θη, κἂν ἄκρως ἐκ τῶν [ε]ϊκό-
 των συντίθεται τὰ τῆς
 10 εὐλογία[ς, δεῖ γ]ε κἂν θέσ[ει]
 ὁμολογῆσαι, διότι λόγος
 αἰρεῖ κατενχειρεῖν * καὶ

58 δ-]
 θεν ὡ[ς] ὀργίζε[τ]αι δι' αὐ-

fr. 56, 1—4 (ν[ῦ]ν), 13 (οὐκ ἀδύνατον) supplevi

fr. 57, 1 (μὴ), 6, 10 supplevi

fr. 58 magna pars huius fragm. hodie desideratur in pap.

2 ὀργίζε[τ]αι sc. sapiens, non quod reapse ira percitus sit, sed
 ut de discipulorum erratis conqueratur, eosque diligentiores in
 iis cavendis efficiat (A. H.)

- τὸ τ[ὸ αἰτ]ιάσθαι πρὸς τινων
 ὀργισθῆναι, καὶ παρρησιά-
 5 ζεται δ[ι]ὰ τὸ ποῆσαι παρρη-
 σιάσασθαι πρὸς αὐτούς, οὐ-
 κ ὀλι<γ>άκις δὲ κατὰ μεικτὸν
 τρόπον διαπτ[ύ]ξεως γε-
 νομέ[ν]ης. * ἐπιστήσειε
 10 δ' ἂν τις, εἰ δυναμένου βελ-
 τίονο[ς] μειωθῇ[ν]αι διὰ [μα-
 κρότητα χρόνου, φοβού-
 μενο[ς] μ]ή τι μέγα συνβῇ<ι>
- 59 [ἐ]στι δ' ὅτε καὶ φιλος[ο-
 φίας ἀποστήσεται, τάχα
 δέ που καὶ μισήσει τὸν
 σοφόν, ἐνίοτε δ' ὑποίσει[ι
 5 μέν, ο[ὐ]δὲν δ' ὠφεληθήσε-
 ται, διαλαβόντος ὠφελη-
 θήσεσθαι. * καὶ ταῦτα συν-
 >πесεῖται, φημί, διὰ πολ-
 λὰς α[ἰ]τίας· ἢ γὰρ ἀσθενε[ῖ]ς
 10 ὄντες ἢ γενόμενοι [δ'] ἀ-
 ν]αλθεῖς ὑπὸ τῆς παρρησίας
- 60 καὶ κατηξίωσ[άν] τινες
 παρρησιάζεσθαι[ι] πρὸς
 τοὺς τοιούτ[ους, ἄλλο]ι δέ,
τῆς πικρᾶς πα[ρρησίας] ὁ-

fr. 58, 3 (τ[ὸ]), 8 supplevi

fr. 59, 2 ἀποστήσεται sc. discipulus sapientis obiurgationem
 minime perferens 6 existimante sc. sapiente 10 δ' expunxi
 10—11 A[[N]ΑΛΘΟ. pap. ἀ[[ν]αλθεῖς scripsi

fr. 60, 1 (τινες]), 3 (ἄλλο[ι]), 12 supplevi

5 μοιότητα πρὸς τὴν [λοι]δο-
ρίαν ἐχούσης, ὡς λοιδοροῦ-
μενοι καὶ ἀπὸ δυνοίας·

πολλοὺς δὲ καὶ γόητες ἄν-
θρωποι μετὰ τὴν ἀνάτα-
10 σιν ἐγλαβόντες ἀποδια-
στρέφουσι ποικίλαις φιλο-
φροσύναις κατ[ε]πάισα[ντες].

61 ἐλύ[π]ησε
τὸν νουθετούμενον ἄ-
γνώστως τοῖς πέλας διὰ -
π]ᾱ[ν] καὶ μηδ' ἂν ἰλαρῶς εὐ-
5 θὺς ἔνεκα τῆς φάσεως ὀδυ-
νᾶσθαι· * ἐνίστε δ' ἀνα- >
πλασθὲν εὐτύχημα, πολ-
λάκις δὲ καὶ φανερόν [ᾱ]λ-
λοῖς γενόμενον, ἔλα-
10 θ[ε]ν καθηγούμενον, * εἰ
μή [τ]ι οὐκ ἀπρόσωπον δι-
αλήσεται συνπαραληφθὲν

62 ἐπιτιμώ]μενος
ἢ φθον[εῖν] ἢ χλευάζειν
ἢ τι πᾶσχειν τῶν τοι[ο]ύ-

fr. 61 his verbis ea videtur subiecta esse sententia, sapientem, qui discipulum moneat iratus, etsi non palam, sed clam proximis, tristitia tamen illum afficere; quod sane non fieret, si hilariter et leniter <et pacate> reprehenderet. Additque Phil. interdum fictum aliquod crimen a sapiente verum existimari atque ideo discipulum obiurgare (A. H.) 4, 11 supplevi

fr. 62 ἐπιτιμώ]μενος sc. discipulus 1—2, 5, 11—12 supplevi

fr. 60, 8 cf. Plutarch. o. l. 22 [63B]: πονηροὺς καὶ ἀνελευ-
θέρους καὶ γόητας etc.

των / [φά]ναι δὲ κ[α]ὶ τὸ δ[ο]-
 5 κείν ἄλ[γ]ι[ο]ν δι' αὐτῶν ὥς-
 περ εὐκαταφρονήτων δι-
 ορθοῦσθαι· εἰ μὴ καὶ τὸ παρ-
 ρησιάζεσθαι ποτε τὸν σο-
 φόν, οὐδ[έ]ν αὐτῶν ἡμαρ-
 10 τηκότων, παραλογισθέν-
 τα καὶ παρρ[η]σίαν ἴσως
 ἀτ[ό]π[ως] διὰ πολλὰς αἰτίας | [προσφέροντα.

63 οὐ-]
 χ ἡμαρτηκῶς [εὐρεθήσεται.
 παραπλήσιον γὰρ ἔστιν ὥς-
 περ εἴ τις ἱατρὸς ὑπολαβὼν
 5 διὰ σημείων εὐλόγων
 προσδεῖσθαι τουτονί τινα
 κενώματος, εἴτα διαπε-
 ρὼν ἐν τῇ σημειώσει, μη-
 δέποτε πάλι κενῶσαι τοῦ-
 10 τον ἄλλη<ι> νόσῳ συνεχόμε-
 νον. * ὥστε γο[ῶ]ν καὶ δι' αὐ-
 τὸ τοῦτο πάλι π[α]ρρ[η]σί[α]ζεται.

64 καὶ μηδὲν π[ε]ράνα]ς πάλι χρή-
 [ε]ται πρὸς [τ]ὸν ἀ[ὐ]τόν. * εἰ δ' ἡ-
 μαρτηκῶς οὐχ ὑπήκουσε
 τῆς παρρησίας, πάλι παρρη-
 5 σιάζεται. * καὶ γὰρ ἱατρὸς ἐ-
 π[ι] τῆς αὐτῆς νόσου διὰ κλυ-

fr. 63, 1—2 supplevi
 scripsi

11 ΟCΓΕ ΝΟ.Ν παρ. ὥστε γο[ῶ]ν

fr. 64, 1 supplevi χρή|[ε]ται sc. παρρησία
 7 (πάλ[ι], 8 (κε]νοῖ), 12 supplevi

2 (ἀ[ὐ]τόν),

τῇ]ρος οὐδὲν περάνας, πάλ[ι
κε]νοῖ. * καὶ διὰ τοῦτο πάλ[ι
π]αρρησιάζεται, διότι πρό-
10 τερον οὐδὲν ἤνυσε, καὶ
πάλι πρήσει τοῦτο καὶ πά-
λιν, ἵν' εἰ μὴ νῦν ἀλλὰ νῦν | [τελεσφορήσει.

65 εἰ δὲ]
παρρησί]αι χρήσεται π[άλιν,
φανε[ῖται] οὕτως ἐφικέσθαι.
πολλάκι δ' ἀντιστρόφως,
5 ποτὲ δὲ καὶ ποήσας, ἢ ἐξ-
ῆς πρότερον ἢ δευτέρ[α,
τάχα δ' ἢ τρίτη τελεσφορή-
σει * καὶ τότε, τοῦ πάθους
ἀκμάζοντος, ἀπειθήσας,
10 νῦν, ἀνέντος, μετακληθή-
σεται καὶ διὰ τοῦτ' ἀπειθή-
σας, ὅτι προσβάλλει δι[αλ]ή-
c]εσθαι τὰνα[ντ]ία ψ[ε]υθεῖς, [νῦν μετακλη-
θήσεται.

66 καὶ
πρότερον ἀπειθήσας, ὡς ἄλλο-]
τρίαν ὑπερ[βάλλων συμ-
φοράν, ὕστερ[ο]ν δ' [ἀπαγο]ρεύ-
5 σας, πειθαρχήσει τῇ[ι νο]υθε-
τεῖαι * καὶ [τ]ότε συν[ε]χόμε-

fr. 64, 12 τελεσφορήσει vel περάνη, ἐπιτύχη etc.

fr. 65, 1—3 supplevi 3 φανε[ῖται] scripsi ΦΑΝΕ. ΓΑΡ
pap., sed ΓΑΡ ad aliam columnam pertinere videtur 4 sc.
audiet repugnanter 5 ἢ ἐξ[ῆς] scripsi Η C. . [ΤΗC pap.

6 ἢ δευτέρ[α] 7 ἢ τρίτη sc. παρρησία 12—13 supplevi

fr. 66, 1—3, 5, 13 (ἀν[τ]ιδοκε[ύ]ων), 15 supplevi

νος τοῖς ἐκχαυνο[ὑ]σι πά-
 θεσιν ἢ κοινῶς ἀντικρού-
 ουσιν, εἴτα κουφισθεῖς, ὑπα-
 10 κούσεται· * καὶ τότε τυχῶν
 τῶν διαστρεφόντων, νῦν
 οὐ τεύξετα[ι]· καὶ πρότερον
 ἀν[τ]ιδοκε[ύ]ων, κα[ι] τῷ[ὑ]-
 τῷ πλανω[δ]ῶς οὐ πεπόη-
 15 κεν, ὕστερο[ν] φωραθεῖς κα[ι] εὐφρονῶν ποήσει.

67 ἅμα [καὶ] τὴν συνοῖδ[η]σι[ν]
 ἐπιταθρομένην οὕτω[ς],
 τὴν τ' ἐκ τῶν ἄλλων καὶ
 αὐτῶν τῇ προσκαρτερή-
 5 ρει συνειδησάντων, ἐλατ-
 τωθρομένην δ', ἐὰν τα-
 χέως ἀποτρέπ[η]ται τῆς
 τοῦ διαπίπτοντος βοη-
 θείας. * εἰ καὶ πρὸς τοὺς μὴ
 > 10 φέροντας παρρησίαν π[α]ρ-
 ρησι[α]σεται, καὶ πρὸς τὸν | [ὀργίλον.

68 ποικίλης τε φιλο[τ]εχνί-
 ας οὐσης, οἷαν ἐπεσημη-
 νάμεθα, καὶ τῆς κεραν-
 νυμένης δαφιλέσι τοῖς ἐ-

fr. 67, 1—9 observat Philodemus per monitionem nunquam
 intermissam augeri peccantium conscientiam, id est magis ma-
 gisque suorum peccatorum conscientia homines torqueri et cru-
 ciari, praesertim cum alii assiduae obiurgationis sint conscii;
 qua ex re colligit semper adversus vitia libertate esse utendum
 (A. H.) 11 supplēvi

fr. 68, 2 οὐσης sc. praeceptorum

5 παίνοις καὶ προτρεπομέ-
νης τάκόλουθα τοῖς ἀ-
γαθοῖς πράττειν, οἷς ἔχουσι,
πῶς οὐκ ἂν τῶν τοιού- >
των ποιοῖτο τὰς ὑπομνή-
10 ρεις; καὶ κατὰ τὰς δ[ι]δομέ-
νας δὲ [τῆς] πρὸς παρρησί[αν | ἀφορμὰς

69 > πρὸς τοὺς ὄσον ἐ-
πὶ τοῖς εὐλόγοις προσδο-
κωμένους οὐ[χ]! σταθή-
σεται, μιμούμενός τε
5 τοὺς καὶ τὸν εὐλόγως
νομιζόμενον οὐκ ἀπαλ-
λαγήσεται τοῦ νοσήμα-
τος θεραπεύοντας ἰατρούς,
καὶ κ[α]θάπε[ρ] καὶ π[ρ]οτρέ-
10 πεται τοὺς εὐλόγω[ς]

70 εἰ ἐπέρ-]
χεται τι καὶ μέχρις ἀρτίως
εἰς τοὺς φίλους καὶ μάλι-
στα τοὺς καθηγουμένους, =
5 πῶς χρήσεται τοῖς διὰ
τὴν παρρησίαν ὀργίλως
πρὸς αὐτὸν ἐσχηκόσιν;

fr. 68, 5—6 ΠΡΟΤΡΕΠΟΜΕ|ΝΟΥΣ pap. 9 ποιοῖτο sc. disci-
pulus 10—11 supplevi 11 τῆς expunxi

fr. 69 censet Philodemus libertatem loquendi non modo
esse adhibendam adversus errantes, quorum correctionem pro-
futuram esse certis argumentis arbitramur, sed adversus omnes
qui errent 3 supplevi σταθήσεται sc. in errore

ἐπεὶ δ' ἐνίους συνβαίνει,
πα[ρ]ρησιασαμένου τοῦ
10 σ[ο]φοῦ, [δι]ατίθεσθαι πρὸς
αὐτὸν ὀργίλως, ἐὰν μ[ὲ]ν
ἔνμονον ἔχωσι τὴν [πα]ρ[ρησίαν]

71 θεω-
ρήσας ὅτ[ι κα]τασκευαζό-
μενός τ' ἀπαισχυνθείη,
μετρίως τε τὸ συναντή-
5 σαν οἴσει καὶ οὐχ ὡς ἀγέ-
νητον. προειδώς τε πολ-
λοὺς εἰκὸς ἀπαυχενίζειν
τῶν νέων καὶ τοῖς ἄλλοις

72 (διὸ
καὶ Ἐπίκουρος πρὸς Ἴδο-
μενέα γράφει μέχρι τού-
του ζῆν εὖ[χ]εσθαι)· * καὶ
5 παραδείξει πόσοι κακῶς
ἀ[π]ώλογτο παντὸς στερό-
μενοι διὰ τὴν τοιαύτην
διάθεσιν τῷ μετὰ παρρη-
σία[ς] ὁμιλή[καί τις] καὶ πάν-
10 τ]α δ' ὅσα προ[σενεγκό]ντες

73 νουθε-
τεῖν, ἐπειδὴ [προσηκόν]τ]ω[ς δια-

fr. 71, 1—6 arbitratur Philod., ut vid., sapientem, licet quod acciderit moderate ferat, ne discipulum pudeat, haud tamen illud tamquam infectum ita silentio praeteriturum, ut nulla ne blanda quidem et leni monitione utatur (A. H.)

fr. 72, 4 ζῆν vidit iam Crönert 9 (ὁμιλή[καί τις]), 10 supplevi

fr. 72, 1—4 Usener o. l. 141, 7; Crönert o. l. 622

τίθεται, καθάπερ ὁ Ἐπίκου-
ρος ἐπ[ιφο]ράς τ[ι]γ[ας] πρὸς
5 Ἀπο[λλ]ωνίδην ἐπόησεν,
ὥστε καὶ τοι[αῦτ'] ἀ[ι]τι-
ώμε[νος].

74 τοῖς ὕμνοις
ἐπαιρόμενος· ὕστερο[ν]
δ' εἰ φιλόφρων ἐστὶν πρὸς
ἡμᾶς, εἰ κατὰ τὴν εὐγοι-
5 αν ἐπιτεταμένος, εἰ
τῶν ἐγκαλουμένων
ἀπηντληκῶς [τ]ι, καὶ
μήτε δὲ ἄ[παν]τα τε[λ]ει[ού]-
μενος, εἰ καὶ πρὸς ἡμᾶς
10 καὶ πρὸς [έτέρ]ους εὐχα[ριστησει];

75 γίν[ε]-
σθαι τὰς [έ]πιτιμ[ή]σεις, ἀ[λ]-
λ' οὐδὲ τὰς ὑπὸ τῶν καθ[η]-
γούμενων. οἱ δὲ συγχ[ο]-
5 λάζοντες οἶδας τὸ[ι] πλη-

fr. 73, 2, 4 supplevi 6—7 supplevit Usener

fr. 74, 3 ΦΙΛΟΦΡΟΝ pap. -ων correxi 2, 7, 8 (ἄ[παν]τα),
10 (εὐχα[ριστησει] supplevi 7 [.]Ε pap., corr.

fr. 75 in hoc fragm. videtur Philod. discrimen statuere inter paedagogos, quibus suos liberos instituendos nobiliores homines tradebant, et praeceptores philosophos simulque docere illos in omnibus peccatis alumnos reprehendere, hos vero nonnulla errata haud arguere, vel quia minoris sunt momenti, vel quia, etsi gravia, vident tamen obiurgationem discipulos moleste ferre (A. H.) 5 τὸ[ι] scripsi

fr. 73, 3 sqq. Usener o. l. 138, 2; Crönert o. l. 622

θος ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν
καὶ παρέχουσιν αὐτοῦς
κάκε[ῖ]νοι διορθοῦσθαι.
ταῦτ', ἀλ[λ'] οὐδ' ἐπὶ τοῦ-
10 των ἡ παρρησία γίνεται

76 κ]αὶ τοῖς κ[αθη-
γούμενοις ἀν[άπτ]ου[σιν],
οἷς †ἐχθήουσιν οἱ† κατασ[κευ-
αζόμενοις μετὰ παρρη[σί-
5 ας, τὰ ἐαυτῶν ἀμαρτή[μα-
τα καὶ [ἄλλω]ν δ' ὑπο[θή-
κονται]

77=78 A.H. ἔνια τῶν ἐν τις[ι
τόποις ἐπιδεικνυμ[ένων π]ρὸ
ὀ[μ]μάτων. * παρὰ δὲ τῶν ζών-
των οὐδενὶ τὸ ἴσον <πρ>οσα-
5 ναθετέον ἀμάρτημ' ἢ τοῦ-
τό γε τῶν διὰ νουθετήσε-
ω]ς

78=80 A.H. τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι χωρὶς τοῦ
π]εριέχειν ἄφιλον ἄσφα[λ]εῖ-
ας] καὶ δριμὺ μωρόν ἐστίν·

fr. 75, 9 TA 11 pap.

fr. 76 idem hic, quod superiore fragmento, argumentum persequi Philod. videtur 2 supplēvi 3 ἐχθήουσιν οἱ corrupta

fr. 77, 3 sqq. hoc Philod. adumbrare videtur sapientem, cum de graviore peccato discipulum admoneat, ne is pudore et moerore afficiatur, factum omnibus adiunctis spoliare, e quibus suspicari possint aequales, illud aliquem discipulum admisisse (A. H.) 1—3, 4 supplēvi 5 ἀμάρτημ' scripsi AMAPTAN pap.

fr. 78, 1 τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι sc. ἐπιτιμᾶν

ἐκ]άστο[υ] γὰρ λογιζομένου,
 5 το]ῦτο συνβήσεται τὰ μη-
 δε]γὸς <ᾗξια> εἰδέναι τὸν κύ<ι>ζον-
 τα

79=81 A. H. δύνηται [δ'] αὐτὸς ἢ
 δι' ἡμῶν ἢ δι' ἄλλου τῶν
 c[υ]cχολαζόντω[ν θ]ε[ρ]απει-
 θῆναι, * μηδὲ συνεχῶς αὐ-
 5 τὸ ποιεῖν, μηδὲ κατὰ πάν-
 των, * μηδὲ πᾶν ἀμάρτη-
 — μα καὶ τὸ τυχόν, μηδ' ὧν
 οὐ χρή παρόντων, μηδὲ
 μετὰ διαχύσεως, ἀλλὰ συν-
 10 παθῶ[c] τ[ὰς ἀμαρ]τίας ὑπο-
 λαμβάνειν καὶ μὴ] καθυ-
 βρίζειν μηδὲ λοιδορεῖ]ν ἐπὶ

80=82 A. H. διαφέρει[ιν] δὴ
 αὐτῶν καὶ πρὸς καθ[ηγη]-

fr. 78, 4, 6 supplevi

fr. 79, 3 θ]ε[ρ]απειθῆναι supplevi 4 αὐτὸ sc. arguere
 discipulos 10 (a τ[ὰς] — 12 supplevi

fr. 80, 1—5 cf. fr. 75, 76.

fr. 79, 4—5 cf. Plutarch. o. l. 35 [73B]: αὐτὸς μὲν οὖν σφό-
 δρα φυλάσσεται τὸ συνεχὲς καὶ φιλαίτιον. . . . [C] ὁ δ' ἐγκείμενος
 αἰεὶ καὶ πανταχοῦ πικρὸς καὶ ἀτερπὴς etc. 5 sqq. cf. ib. [A]: τῷ
 δὲ φίλῳ προσήκει τὸ ἐκ τοῦ νοουθετεῖν ἐπαχθὲς ὑπὲρ μεγάλων
 ἀναδέχεσθαι καὶ σφόδρα διαφερόντων. ἂν δ' ἐπὶ πᾶσι καὶ πρὸς
 πάντα δυσκολαίνῃ καὶ μὴ φιλικῶς, ἀλλὰ παιδαγωγικῶς προσ-
 φέρηται τοῖς συνήθεσιν, ἀμβλύς ἐν τοῖς μεγίστοις νοουθετῶν ἔσται
 καὶ ἄπρακτος etc. 7—8 cf. ib. 32 [71C]: ἐξίστανται γὰρ ὑπὸ
 λύπης καὶ ὀργῆς ἐλεγχόμενοι παρ' οἷς εὐδοκίμειν ἀξιοῦσιν etc.
 8—9 cf. ib. 33 [72B]: ἐνδύεται γὰρ ἠθικῶς τὰ τοιαῦτα, καὶ μάλ-
 λον εἴκουσι τοῖς ὁμοιοπαθεῖν, ἀλλὰ μὴ περιφρονεῖν δοκοῦσιν.

τὰς ἀναλογία^ν ἔχον[τας,
 ἔτι δ' εὐνόως πρὸς ἡ[μᾶς
 5 διακειμένους, ἀ[νε]νε-
 κτέον α.[.]ε[.]ωσε κα[ι]
 περιαθρήσα[ντ]ας. * οὗτοι
 γὰρ ὠνή[θησα]ν ἀπροφα-
 ρίστως μὲν διὰ τὴν ἀγά-
 10 πησιν, ἐνπράκτως δὲ δι-
 ᾶ τὴ[ν εὖνοια]ν.

81=83 A.H.

εἰ σοφὸς

τὰ περ[ὶ] αὐτὸν ἀναθήσε-
 ται τοῖς φίλοις μετὰ π[αρ]-
 ρησίας. * τὸ τοίνυν ὑπ' ἐνί-
 5 ων ἐν [τ]ῷ τόπῳ τούτῳ[ι]
 ζητούμενον, εἰ σοφ[ὸς] τὰ
 περ[ὶ] αὐτὸν ἀναθήσεται[ι]
 το[ῖς] φίλοις μετὰ παρ[ρησί-
 ας]

82=85 A.H. πρὸς τὰς ἐπιτιμή[σεις]
 παρρησιαζόμενο[ς] ὁ σοφὸς
 οὐκ ἐπὶ πάντων κ[αί]τ' εὐ[ερ]-
 γ]ετήσιν πέποιθεν

83=86 A.H.

κ]αὶ τὸ κα-

τα]λέ[γειν] „κα[ὶ τ]ότε μὲν οὐ-

fr. 80, 6 A. pap. 7 οὗτοι sc. discipuli 8, 11 supplevi

fr. 82, 3 κ[αί]τ' supplevi

fr. 83 verba adolescentis discipuli, qui sane conqueritur se
 a praeceptore de illis peccatis moneri, quae nequaquam ad-
 misisset (A. H.) 1, 2 (excepto κα[ὶ τ]ότε), 3 (οὐ-χ et τ[ὸ]),
 5 (<αὐ>τάς), 7 (ἀλλ' et ἔθε-), 8—10 supplevi

χ' ἥ]μαρτον, τ[ὸ] νῦν δὲ παρρη-
 cias ἀξιῶσει καταλαβών; εἰ
 5 μ]ῆ νῆ Δία φοβήσεται <αὐ>τάς· οὐ
 γ]ὰρ καὶ [π]ρώην ἡμαρτηκέ-
 ναί] με λέγω, [ἀλλ'] ἔπεσον [ἐθε-
 λο]ντῆς εἰς τ[ὴν] τῶν νέω[ν
 ἀμαθίαν καὶ διὰ το]ῦτο μαστι-
 10 γοῦν με δεῖ["]

84=88 A.H.

κάνταῦθα

ἐπὶ φίλων πλειόνων ὕ[πε-
 ρο]κνουμ[ένη]ν ἔξει τὴν
 π[αρ]ρη[σί]αν καὶ πάλιν ἀγ-
 5 ε[λευθέ]ρως· * καὶ ἐφ' ὧν οὐκ ἐ-
 χρή ν[ο]υθετ[ήσεται], ἐφ' ὧν [δ'] ἔ-
 τυ[χε]ν τ[ῆς] [ἐ]πιτιμῆσεω[ς]
 μετ[α]τ[ῆ]σεται· * καὶ τῶν
 ἄλλω[ν] δ]ὲ γιγομένου τι-
 10 νὸς ἀ[ν]εφοδεύτου πρότε-
 ρον ἢ παρέθέντος ἀθερα-
 πεύτου, μετὰ ταῦτ' ἐπε[ι-
 δά]ν γνωσθῇ<ι> προνοίας γε-
 νομένης ε[ὐ]λόγως

85=89 A.H.

καὶ ταῦτα μὲν

εἰς τὸν [αἰ]χ[υ]ρ[ό]μενον
 καὶ πάλιν παρρησιάζεσθαι

fr. 83, 5 <αὐ>τάς sc. ἀμαρτίας

fr. 84 censet hic Philod., ut vid., praeceptori magna opus
 esse prudentia, ne quid peccet in reprehendendis discipulorum
 vitiis; eoque magis, quod bene considerare oporteat variam il-
 lorum indolem et naturam (A. H.) 1—5, 6 (δ'), 10, 12—14
 supplevi

fr. 85, 2 supplevi

καὶ πάλ[ι]ν εἴρηται. δ[ια]τ[ι]-
 5 θέσθω δ' ὅτι καὶ τ[ῇ] δια-
 θέσει π[λ]ε[ῖ]στον ἑαυτοῦ τ[ού]-
 των ὁ [κ]αθηγούμενος ἐ[ν]-
 μέρῳ καὶ φιλοφίλῳ [καὶ
 ἡ]πίῳ

86=90 A. H. διαθέσ[εων] αἰσχρο[τέρων] ἀ-
 μελῶν τ[ις], τιθασε[ύειν]
 προσκαρτερητικῶς ἀν-
 θρώπους εἰς φιλ[ότ]ητας
 5 ἐ[αυ]τῶν καὶ τοῖς ἀ[πα]θοῦ-
 ςι θερ]απεύε[ς]θαι πο[ικί]λως
 βο]ηθοῦντες [δι'] ἱατρῶν. * εἰ
 μὲν αἰδοῦς ἢ [φόβου] ἔνεκεν

87=92 A. H. Ἡρα-
 <κ>λῆς δ' ὡς μουσιάζων
 καὶ ἐπ]ιρρεΐπτων ἀγέλη<ι>ς
 πτηνῶν μαθητῶν. * ἐ-
 5 ἂν δ' ἀνεκ[τῇ]ν καὶ λήξειν

fr. 85, 8—9 supplevi

fr. 86, 1—2 supplevi 2 τ[ις] sc. praeceptor 4, 6 (θερ]α-
 πεύε[ς]θαι), 7 ([δι'] ἱατρῶν), 8 supplevi

fr. 87 docet hic Philod. discipulos contumaces et quamlibet
 monitionem spernentes facile ad sanitatem esse redituros, si
 eos blandis et benevolis modis, qui eorundem ferocitatem emol-
 liant, emendare sapiens studeat; atque ad id probandum callidum
 Herculis factum affert, qui musico sono delinitas Stymphalides
 aves veluti discipulas ad deserendam Arcadiam flexit (A. H.)
 3 supplevi; vestigia sunt poetici sermonis 4 ἂν—προσδοκω-
 [μ]ένην sc. contumaciam prae se ferat discipulus (A. H.)

fr. 85, 5 sqq. cf. Philod. *de ira* col. XXVII, 8—10 Wilke: τῇ
 γε μὴν ἀνεπιεικεῖ καὶ ἀνημέρῳ καὶ τραχεῖαι διαθέσ[ε]ι.

προσδοκω[μ]ένην, οὐκ ἀν-
 <ε>ποργιείτα[ι τ]ήν μισοῦσαν
 ὀργήν, ἀλλὰ τὴν μεμφο-
 μ]έν[ν]η[ν] τὰ[ς] ἀβελτερίας

88=94 A. H.

πῶς ἐ[πι-
 γνωσόμεθα τὸν ἐνηνοχ[ό-
 τα δεξιῶς παρρη[σί]αν καὶ
 τὸν προσποιούμ[ε]νον; ἐ-
 5 πιγνωσόμεθα τοίν[υ]ν
 τὸν ἐνη<νο>χότα δεξιῶ[ς]
 παρρησίαν καὶ τὸ[ν π]ρο[ς]-
 ποιούμενον, ἵνα καὶ φρα-
 ζώμεθα προσέχοντες εἰ
 παρ' ἡμῖν ἦν ἀλα[ζ]ών. *

Col. I

[διαλαβεῖν] τὸν
 ἀπὸ διαθέσεως ἀστείας [παρ-
 ρησιαζόμενον καὶ τὸν ἀ-
 π]ὸ φαύλης. * ἔστιν δὲ καὶ
 5 τοῦ παρρησίαν ἄγοντος
 ἀπὸ διαθέσεως ἀστείας καὶ
 τοῦ πάλιν ἀπὸ μοχθηρᾶς
 φύσιν διαλ]αβεῖν. [κ]αί τινες

fr. 87, 6—7 ἀν|<ε>ποργιείτα[ι (sc. sapiens) supplevi

fr. 88, 1 supplevi

Col. I^a, 1, 8 (φύσιν]) supplevi

Col. I^a, 6 sqq. cf. Plutarch. o. l. 27 [67 F]: ἡ παρρησία δέχεται
 τὸ ἐπιδέξιν καὶ τὸ ἀστεῖον, ἀν ἡ χάρις τὴν σεμνότητα σφίζῃ.
 37 [74 D]: οὐθ' οἱ νοουθετοῦντες ἀστείως τὸ πικρὸν καὶ δηκτικὸν
 προσβαλόντες ἀποτρέχουσιν οἷοι.

- ἀπὸ μὲν ἀστείας]
 πᾶς [τίς] ποτε εὐνοῶν καὶ
 συνετ[ῶς] κα[ὶ συν]εχῶς φι-
 λοσοφῶν καὶ μέγας ἐν ἔ-
 5 ξει καὶ ἀφιλόδοξος καὶ [δη-
 μαγωγὸς ἥκιστα καὶ φθό-
 νου καθαρός καὶ τὰ προσ-
 όντα μόνον λέγων καὶ
 μὴ συνεκφερόμενος,
 10 ὥστε λoidoreῖν ἢ πομπε[ύ-
 ε[ιν] ἢ [κ]αταβάλλε[ιν ἢ] βλά-
 πτ[ειν], μηδ' ἀς[ε]λγε[ί]αις
 κα[ὶ κολ]ακευτ[ι]καῖς χρώ[μενος τέχναϊς.

Col. II

μηδὲ

- γ[λ]ώ[σση]ς [ἀκ]ρ[ατ]ῆ[ς] μηδὲ
 μενψ[ίμοι]ρος (οὐδὲ [γὰρ ἀνόη-
 τος ὥστ[ε κ]ᾶν [μι]κρά τ[ις]
 5 βλάβη! [θυμ]ωθῆναι) μη[δ']
 ἐρεθιστὸς μηδὲ τραχὺς
 μηδὲ πικρός. * ἀπὸ δὲ μο-
 χθηρίας ὁ τοῖς ἐναντίοις
 κεχρημένος. * εἰ δέ τις ἐ-
 10 πιζητῶν, πότερον ὁ co-

Col. I^b, 1, 3 (συνετ[ῶς], 12 (μηδ' ἀς[ε]λγε[ί]αις), 13 supplēvi
 6—7 ΦΘΟΝΟΣ pap. -ου corr. A. H.

Col. II^a, 1—7 μηδὲ etc. sc. qui libere loquitur ex urbana
 indole 1—5 ([θυμ]ωθῆναι) supplēvi

Col. II^a, 7 ἢ . . . ἀληθὲς καὶ φιλικὴ παρρησία τοῖς ἁμαρτα-
 νομένοις ἐπιφύεται, σωτήριον ἔχουσα καὶ κηδεμονικὸν τὸ λυποῦν,
 ὥσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλκωμένα δάκνουσα καὶ καθαίρουσα, . . . ὁ δὲ
 κόλαξ πρῶτον μὲν ἐνδείκνυται τὸ πικρὸς εἶναι etc. Plutarch. o. l.
 17 [59 D]

φὸς εὐεπιφορώτερός ἐστιν]

εἰ μὲν πυνθάνο[ι-
το, τί μᾶλλον ἢ[δ]έως πο-
εῖ, φανερόν τι ζητεῖ· φανε-
ρόν γὰρ ὅτι τὸ μὲν ὑπερ-
5 ἡδέως πράτ[τει], τὸ δ' ὡς <μάλιστα>
ἀηδῶς ὑπομένει καὶ κα-
θάπερ ἀψίνθιον· * εἰ δὲ πό-
τερον ποεῖ πλεοναζόν-
τως μᾶλλον, οὐ[δ]έτερον
10 φήσο[μεν]· οὐδὲ γὰρ ἀ[νάγκη]
προσάγειν πάντως τ[ὴν]
παρρησίαν· * εἰ δέ, πότ[ε]-
ρον οἶεται δεῖν

Col. III π[ερὶ] μὲν οὖν το[ύ- >
των ἀπόχρη τὰ λελεγμέ-
να. [Ζη]τουμένου δ', εἰ πα[ρ]αλ-
λάξουσιν ἀλλήλων καὶ
5 σοφοὶ κατὰ παρρησίαν,
ῥητέον, ὅτι τοιαῦται μὲν
οὐκ ἔσονται διαφορ[α]ὶ περὶ

Col. II^b, 1 πυνθάνο[ι]το sc. τις 2—3 ποεῖ sc. sapiens
5 (<μάλιστα>), 10, 11 supplevi
Col. III^a, 3 supplevi

Col. II^b, 4 sqq. cf. Plutarch. o. l. 29 [69 EF]: ἐν τίςιν οὖν
σφοδρὸν εἶναι δεῖ τὸν φίλον καὶ πότε τῷ τόνῳ χρῆσθαι τῆς παρ-
ρησίας; ὅταν ἡδονῆς ἢ ὀργῆς ἢ ὕβρεως ἐπιλαβέσθαι φερομένης
οἱ καιροὶ παρακαλῶσιν ἢ κολοῦσαι φιλαργυρίαν ἢ ἀπροσεξίαν
ἀνασχεῖν ἀνόητον etc. Cic. de officiis I, 38 6—7 cf. Philod.
de ira col. XIV, 19—20 Wilke: καθάπερ ἐπὶ πόσιν ἀψινθίου.

Col. III^a, 1—2 cf. Plutarch. o. l. 17 [59 A]

- καὶ κ]αθάπερ ἐντ[έχνης
 χοροδ[ι]δασκαλούντ[ω]ν, >
 ἐν φιλοσοφίαι· καὶ τὸ[ν] μὲν
 ἀκράχολον εἶναι κα[ι] κυνώ-
 5 δη πρὸς ἅπαντας, ὡς πάλιν
 ἄλλοι [τ]ινές εἰσιν· τ[ὸ]ν δ' ἀ-
 εἰ βληχρόν· καὶ τὸν μὲν εὖ
 κατὰ πᾶν, τὸν δ' ἔλλε[ι]πόν-
 τως κατὰ τι παρρησιάζε-
 10 σθαι. πάντες γὰρ ὁμοίως
 καὶ φιλοῦσι κατ' ἀξίαν ἐκά-
 στου καὶ τὰς ἀμαρτίας
 βλέπουσι καὶ τὰς διὰ παρ-
 ρησίας]

Col. IV

- πρὸ[ς] συγ-
 κεχυμέ[νον] ἢ πρὸς με]μειωμέ-
 νον [ἢ] πρ[ὸς] ἀνα]τεταμέ-
 νον ἢ πρὸ[ς] ἄλ]λον αἰδη-
 5 μονέστερον [ἢ] δ' ἄλ[λον]
 ἀτενέστερον[ν] ἐκ] πολλῶν
 διοίουσιν ἀλλήλων τε
 καὶ ἑαυτῶν νῦν ἢ νῦν.

οἶδεν βα-
 θυτέρως [οἶα]ς πρὸς ἑκάτε-

Col. III^b, 1 supplevi

Col. IV^a, 2 (-κεχυμέ[νον] et πρὸς) supplevi 3 NCJC dis.^a
 .JC par. -von correxi 7 διοίουσιν sc. libertate utentes

Col. IV^b, 1 οἶδεν sc. sapiens 2 ΘΥΤΕΡΟC.C dis.^a ΘΥ-
 ΤΕΡC....C par. -θυτέρως [οἶα]ς supplevi

Col. III^b, 4—5 cf. Plutarch. o. l. 28 [69C]: λέγεται . . καὶ
 Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς παρρησίαν κυνικήν καὶ λόγους
 τραχεῖς προσδεχόμενος.

ρον κοινότητος προσοί-
 co]ντα[ι] καὶ τελειωθέν-
 5 τες· καὶ πάλιν οἷδ[ε]ν <τίνες> ἐξ
 αὐλικωτέρων γονέ[ων]
 εἰσὶν ἢ συνετράφησάν τ[ι]-
 σιν οἱ παρρησίαν ἡγόν ἐ-
 πεικῶς πρὸς τοὺς ταπει-
 10 νο]τέρους· οἷδεν <ἐξ> ἴσου ἢ[ν
 οἱ] πολ[λοῖ] καὶ τὴν γένε-
 σιν ἔσχον καὶ τὴν ἐκ[τροφὴν].

Col. V ὥστε θρασέω[ς παρρησίαι
 χρήco]γται πρὸς [ἀργίας
 κα]ὶ ἀ[να]βολὰς. [δι]ὸ ἀ[κρι-
 βέστεροι πῶς ὑπά[ρ]χουσιν
 5 ἐν σπάνει τῶν πρὸς [εὖνοι-
 αν καὶ φιλίαν εὐθέτων >
 γεννηθέντες καὶ παρ[ὰ τὴν
 ἀπομίμ[ν]ησιν δὲ τὴν πο-
 λυχρόνιον τῶν καθηγησα-
 10 μένων; σφόδρ[α

κατὰ] τὸ καθηγεῖ[σθαι] δ' ἢ [τὸ
 κ[αθη]γήσασθαι ο[ὐ]δ' ἐν Κλε-
 άν[θου]ς οὐδὲ Μητρ[οδώ-
 ρο[υ] διοίουσιν (ὁ γὰρ ἐφес-

Col. IV^b, 4, 5 (<τίνες>), 6, 10 (<ἐξ> et ἢ[ν], 12 supplēvi

Col. V^a, 1—3 (excepto ἀ[κρι-] supplēvi 1 ΘΑΡΣΕΩ. pap.
 θρασέω[ς] correxi 3 δι[ὸ] etc. arbitratur Philod. vulgares ho-
 mines ac plebeios non posse meliores fieri et emendari, quippe
 qui diuturno exemplo paedagogorum eorumque institutione
 careant (cf. A. H.) 4 supplēvi 8 ἀπομίμ[ν]ησιν scripsi

Col. V^b, 1 (κατὰ), 2—3 (ο[ὐ]δ' ἐν Κλε|άν[θου]ς), 4, 7 (πλείω)]
 supplēvi

μένος, ὁ μὲν ἦττον, ὁ [δ]ὲ
 5 μᾶλλον προσάγει τ[ι] δι'
 δ] τέλειος ἐγ[έ]νετο. δι[ὸ
 κ[α]ὶ Πολ[ύαι]νος οὐ πάν[υ
 δε]δεη[μ]ένος οὐδὲ προσ[ι]

Col. VII

διότι πρεσβύ-
 τερος ἢ καθηγητῆς ἢ πα-
 τή]ρ οὐ δεῖ παρεμβάλλειν
 κατα]φορὰς ὑπαρχού[α]ς
 5 μὲ]ν σοφοῖ[ς], καθάπερ τινὲς
 κ]αὶ ταύτας συνκαταριθμοῦ-
 σιν]. γέγονε δὲ ἐκ τῶν εἰρη-
 μέ]νων [δῆ]λον, ὅτι καὶ κα-
 θ' ἐκ]αστο[ν] ὑπερέχοντας
 10 ἄνδρας τε] καὶ δῆμους | [νουθετέον.

καταφορὰς σοφι]στικὰς ἐ-
 νίω]ν [πάντω]ς παραλλά-
 ξουσι[ν]. ἐφα[ρ]μόσαι γὰρ
 μόνον δεῖ τὰ πλεῖστ[α] τῶν
 5 εἰρημένων ταῖς τοιαύ- >
 Η τ]αῖς παρρησίαις. ἔργον
 δὲ τοὺς ἐπιτομικῶς ἐξ-
 εργαζομένο[υ]ς πᾶν εἰ-
 δος ἀκρειβοῦν ὡς τοὺς ἄν
 10 ἐλλι[πῶς] ἕκαστον ἐξοικο-
 νο[μ]οῦντας, [πά]γ[τα τ]ρό-

Col. VI^b, 5, 6 (δ]), 7 (κ[α]ι) supplevi

Col. VII^a, 5 δ]ν A. H. 6, 10 (τε] et νουθετέον]) supplevi

Col. VII^b, 3 παραλλά]ξουσι[ν sc. praeceptores 9 ΑΚΡΕΙ...N
 dis.^a A. ΠΕΙ...ΕΙΝ sc. ἀ[κ]ρειβεῖν pap., correxi 10 supplevi
 11—12 post τ]ρό|πον lacunae signum posui

πον[†] διατεθήσεται σοφὸς
ἀγόντων τ[ι]νῶ[ν] παρρησίαν

Col. VIII

ποτέ καὶ σοφὸς
πρὸς[ε] σοφόν· εἰ δ' ὁ [μέ]ν σοφὸς[ε]
καὶ γινωσκόμενος[ε, τέ-
λειος πρὸς τέλειον ἀπ[ανταί
5 (ὅ τι τέ[λ]ειος[ε] καὶ ἀγνοοῦμ[ε-
νος, καὶ τάχα γινωσκόμε-
νος ὡ[ε] σοφὸς πρὸς ἀ[γ]νοοῦ-
μεν[ο]ν καὶ φιλόσοφος δὲ
καὶ φιλόλογος). διότ[ι ε]σοφὸς
10 αἴνεσιν ἢ καταφορ[ά]ς ὑπὲρ
αὐτοῦ λαμβάνων

ἴσως
δὲ κα[ὶ] φιλοσοφίαν ἔ- >
χοντες ἰδιωτικὴν ἢ θέ-
λοντες ἔ[χ]ειν ἔνιοι παρρη-
5 σιάσαιντ' [ἄ]ν πρὸς αὐτόν.
ἄν μὲν οὖν οἱ σοφοὶ γινώσ-
κωσιν ἀλλήλους, ἡδέως
ὑπομνησθήσονται πρὸς
ἀλλήλων ἐν οἷς διεσαφή-
10 σαμεν, ὡς καὶ ὑφ' ἑαυτῶν,
καὶ δῆ[ξον]ται δηγμὸ[ν]

Col. VIII^a, 2 πρὸς[ε] σοφόν sc. libere loquitur 10 ΑΙΝΕΩΝ
pap. -civ scripsi

Col. VIII^b ἴσως etc. sc. sapiens liberius loquetur, quam alii
vulgarem benevolentiam habentes dicendi libertate adversus
aliquem uti possint (cf. A. H.)

Col. VIII^a, 1 sqq. cf. σοφοὶ σοφοὺς εἰσφέρουσιν, ἣν ὡς σοφοὶ
Tragic. graec. fragm. N² p. 921, 422.

ἐαυτοὺς τὸν ἡπιώτα-
τον καὶ χάριν ε<ι>δήσου[ci
τῆς ὠφελίας.]

Col. IX

ἡ [μεγάλη]ν ἀσθένειαν
ἡ πόν[ων ἀηδῖαν] αὐτῷ[ι] παρα-
πεπτῶ[κυῖα]ν καὶ τὰς αἰτί-
ας αἱ[ς παρε]λογίσθη συνό-
5 ψεται κάκείνῳ δείξει καὶ
πεί[ς]ει, καὶ πολὺ δώσει τοῦ-
τ' αὐτὸ πρὸς ἐπ[ί]γνωσιν τῆς
ἀλλήλων τελ[ει]ότητος. οὐ

ἀλ-

λὰ τῷ πολλὰ γίνεσθαι καὶ
παρὰ μεμπ[τ]ὰς αἰτίας καὶ
παρ' οὐ μεμπτὰς ὑπολήψε-
5 ται παρὰ μεμπτ[ὰς τοῦτο] γε-
γονέναι. διότι μὲν σοφὸς
ο]ῦπω κατειληφώς, ὑπὸ δὲ
κοινοτήτων παραλογισ-
θεῖς†, ἂν δ' ὁ ἐπιτιμηθεὶς >
10 παρυπονοῇ<ι> σοφὸν εἶναι
τὸν ὑπειληφότα τὸ μὲν
ἡμαρτηκέ[να]ι, μ[εμπτήν
κακολο[γεῖ αἱ]τίαν, α[ύ]τὸν

Col. VIII^b, 12 HC^d...C^d. JTA pap. ἡπιώτα- scripsi dubi-
tante 14 supplevi

Col. IX^a, 1, 2 (πόν[ων]) supplevi 2 αὐτῷ[ι] sc. sapienti
monito 4 συνόψεται sc. sapiens monitor

Col. IX^b, 5 (τοῦτο), 12 (μ[εμπτήν]) supplevi 9 lacunae
signum posui 13 α[ύ]τὸν sc. excusat

Col. X^a ἐὰ[ν] δὲ φιλόσοφος
 ἢ φιλόλ[ο]γος, οὐ τῶν ὑπ' αὐ-
 τοῦ δέ, κατ[ὰ τοιοῦ]το μέ-
 τ[ρ]ον παρρησιάζεται πρὸς
 5 αὐτόν, οὐκ ὀργ[ιεύτα]! μέν,
 ὡς ὁ Ζεὺς τῷ[ι] Καπανεῖ, τοῦ-
 ναντίον δὲ γινώσκων ταύ-
 την [ο]ῦσα[ν] δίκ[η]ν τῶν ἀ-
 φρ[όνων]· καὶ μ[ὴ] τελείων
 10 ἀνέξεται, καθά[περ] ὁ ὦ[ν] cω[ν]

„ὥσπερ ἄνθρ]ωπο[ς] οἷ-
 των δὴ νῦν καὶ τὴν παρρη-
 ς[ί]αν;“ οὐκ ἔξερεῖ καὶ ἀπο- >
 τ]ρέψει προσεπειπών· „οὐ
 5 μὴ ἐπὶ ταύτῃ<ι>ς, ὥσπερ
 ὦν ἐν ἀνδράσιν, καὶ μει- >
 οῦσαί με γινώσκουσιν“,
 ἀλλὰ καὶ ἀνέξεται καὶ
 ἀποδέξεται τὴν εὐνοίαν,
 10 ἀφ' ἧς ὁ ποτ' ἐφαίνετο συν-
 φ[έ]ρον ὑπέδειξε, καὶ χάριν
 ἔ[ξ]ει κατὰ τ[οῦ]το καὶ ἀπο-
 λ[ο]γιεῖται δὲ πείσαι φιλό[σο]φον

Col. X^a, 5 supplevi ὀργ[ιεύτα]! sc. princeps vir 9 (μ[ὴ]),
 10 supplevi

Col. X^b, 1 ὥσπερ etc., verba sunt e tragico, ut vid., poeta
 desumpta (quibus sive Iupiter, sive aliud commentitium numen
 mulierum nonnullarum liberiora verba conqueritur, immo in eas
 se animadvertere velle ostendit) [A. H.] et ad principem virum
 monitum adplicata 4 ἀπο[τ]ρέψει sc. libertatem dicendi
 ΑΠΟ|. ΡΕΨΑΙ pap., correxi

Col. X^a, 6 cf. Eurip. *Phoenissae* 1179 sqq.

Col. XI πολλάκις δὲ καὶ παρ' ὑπόμνη-
 ς[ι]γ ἢ, [ὡς] φάν', ὑπεροχὴν, >
 ἐ[κ]φήνας διαβλέπειν τὰ
 μεγάλα, καὶ μὴ προχείρως
 5 ἁμαρτήματα νομίζειν,
 τὰ μέσης προ[ς]βάλλοντα
 ςο[φὸν μὲν] οὐκ ἂν θαυμά-
 ς[ειε]

τῶν δ' ἰ[δ]ιω-
 τῶν, ἐὰν γονεῖς ὦσιν ἢ τι-
 να τοιαύτην ἔχοντες
 ἀγαλογίαν, σύνπας ὅς-
 5 τις προσέξει. καὶ διὰ τὸ πα-
 ραδεδομένον ἔθος καὶ
 διὰ τὴν ἄρρητον εὐχα-
 ριστίαν καὶ τιμὴν καὶ
 μᾶλλον φιλήσει τῇ[ν] εὖ-
 10 νοιαν καὶ π[αν]τὶ τρόπῳ[ι]
 μεταθήσει [τ]ὴν ὑπόλη-
 ψ[ι]γ ἀπο[λογ]ούμενος.

Col. XII παρὰ μέγα καὶ ὑπερβαί-
 νων [ἄν]ουν περιφορὰν.
 ἐὰν δὲ μηδὲν μὲν ἐπι-

Col. XI^a, 3 ἐ[κ]φήνας etc. sc. vir genere clarus 6 προ[ς]-
 βάλλοντα scripsi 8 supplevi

Col. XI^b, 1 supplevi 2 ὦσιν sc. monitores 5—6 ΠΑΡΑ-
 Ε

ΔΕΔΟΜΟΝΟΝ pap.

Col. XII^a, 2 περιφορὰν sc. imperat.

Col. XI^a, 1 sqq. cf. Plutarch. o. l. 17 [59E]: ἔπειτα δὲ τῶν
 μὲν ἀληθινῶν καὶ μεγάλων ἁμαρτημάτων οὐδὲν εἶδέναι προσ-
 ποιούμενος οὐδὲ γινώσκειν, πρὸς δὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἐκτὸς ἐλ-
 λείμματα δεινὸς ᾗξει etc.

φέρωνται τῶν τοιούτων
 5 (κυνοῖδασιν ἄλλο[ι τε] καὶ
 οἰκέται), νῆ τὸν Δία λέγειν
 μέ]ν ἑάσε[ι] ποτ' αὐτοῦς

ποή[ς]ει δ' αὐτοῖς φα-
 γερὸν, ὅτι [ν]ῦν περιφερό-
 μενος αὐτ[οῦ]ς φέρει. „ἄ-
 λ[υ]πος γὰρ ὁ Μαίρων φρε-
 5 ν]οῦμενος καὶ ἀπάγει τοῦ
 χωρίου“. τῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ
 κατασκευαζομένων οὐ
 πάνυ μὲν ἀγέζεται παρ-
 ρησίας, οὔτ' αὐτὸς ἡδέως
 10 κ]αταναρκ[ώ]μεν[ος] π[ρὸς] ἐ-
 κείνους τ[ε]τ[ρ]άφθαι [ὁμ]ο[ι]νοήσει.

Col. XIII

κα]ὶ κατα[φ]ρόνησιν
 ὑ]ποπτεύων κ[ατ'] ὀλίγον
 φιλήσει] καὶ δι' ἄ[γ]άπης ἐ-
 . . .]οις μεν[. . .] αὐτοῦς
 5 καθ' ὑπερβολήν, ὅταν πρ[ο]-
 βάντες [. . .]θη κ[. . .] φωνα[
 ἀνανεῶνται. * [τά]χα δὲ
 καὶ ὑπ' αἰσχύνῃς περιστή-
 ρεται τὸν σοφὸν καὶ τῇ[ν]

Col. XII^a, 5 CΥΝΟΙΔΑΣ. CΙΝ ΑΛΛΩ. KAN pap. κυνοῖδασιν ἄλλο[ι τε] καὶ scripsi dubitanter

Col. XII^b, 2, 4 supplēvi 3→6 ἄλ[υ]πος — χωρίου ex aliquo comico poeta, ut vid., desumpta 5 ΕΠΑΓΕΙ pap. 10—11 supplēvi

Col. XIII^a, 2 ὑ]ποπτεύων sc. vir genere clarus 8—9 ΠΕΡΙ-CTH|CΕΘΑΙ pap.

Col. XII^b, 4 Μαίρων cf. Robert, *Die Masken d. n. attisch. Komödie*, Halle 1911.

10 παρὰ τοῖς ἄλλοις φίλοις ο[ἴ-
η]ς[ιν] προνοούμενος καὶ
τῇ]ν ἀπομίμησιν φυλάτ-
των

καὶ μεγάλα
παρεσχημένος καὶ τῷ
γένει, καθαπερεὶ συνβου-
λε]υτικὸν ποῆται τὸ τά-
5 γμα τῆς παρρησίας, καὶ πε-
ρ[ὶ] ποιῶν πραγμάτων, οἵ-
Θ ον μ[ὴ] καταχαρίζεσθαι
ῥαιδίως παντάπασι μηδὲ
πιστεύειν προχείρως, ἥ
10 τινος τῶν τοιούτων· >
ἀνέξεται [μ]ὲν καὶ τὸ κη-
δεμονικ[ὸ]ν ἐπαινέσει.
διδάξει δ' [ὦ]ς ὀρθὸν ἔστιν

Col. XIV

ἐπὶ δὲ τὸν
βίον μὴ μεταφέρειν ἄλ-
λ' [ἢ ἀγα]θὸν αἰεὶ καὶ τῶν τοκού-
τ[ωι κ]αταδεεστέρων καὶ
5 μνημονεύειν τίς ἐστι καὶ
τίνι λαλεῖ παραινέσει. * τὰ
δ' ἀνάλογα χρῆ καὶ περὶ τοῦ
μεγάλου καὶ βαδίζοντος
ἐπὶ φιλοσοφίαν ὑπολαμ-
10 βάνει<ν>. καὶ γὰρ οὗτος τῶν >
μέ]ν ἔξωθεν καταφρον[η-
τέον]

Col. XIII^b, 2 παρεσχημένος sc. sapiens

Col. XIV^a, 3 Α...^{ON} pap., supplevi
piens 10 supplevi

6 λαλεῖ sc. sa-

κα[ι
 8 μετὰ πά[ς]ης δέζεται χά-
 ριτος τὴν ὑπόμνησιν, >
 προβαλὼν ἃ προεί<ρη>ται πε-
 5 ρὶ τῆς παρρησίας καὶ τῶν,
 ὡς προσήκει, χ[ρ]ωμένων
 αὐτῇ. * Ζητουμ[έ]νων
 τοίνυν ἐνίων κατὰ τὸν
 τόπον, ἀφ' ἧς αἰτίας γίνε-
 10 ται, μεταβάντες ἀπὸ τῶν
 ἀδροτέρ[ω]ν ἐπ' ἐκείνα, προσ-
 μένου[σι] τὸν ἀπ[αι]τοῦν[τα]

Col. XV

λυποῦντα[ι,
 ὅτι] τῶν ὑπονοουμένων[ν
 ὑπ' ἄλλου γί[ν]εσθαι καὶ συν-
 βήσεσθαι οὐθὲν νομίζου-
 5 σιν ἐξ α[ὐ]τῶν εἶναι [κα]ὶ γε-
 νήσεσθαι. καλῶς δ' ἂν ἔχοι
 καὶ καθ' ἕκαστον ἐπελθεῖν.
 καὶ τὸ τ[ῆ]ς ἀμαρτία[ς] οὐ λυ-
 πεῖ τοσ[οῦ]τον αὐτοὺς [ῶ]ς-
 περ

τὴν ἀλήθει-
 α]ν ὡ[ς] ἀ]κούειν, οὐ [μόνον
 ἐδεή[θ]ησαν ἄλλων, [ἀ]λ-

Col. XIV^b, 4 supplevi

Col. XV^a, 8 (τ[ῆ]ς), 9 ([ῶ]ς-) supplevi

Col. XV^b, 1—2 supplevi 3 ἐδεή[θ]ησαν sc. sapientes

Col. XV^b, 1 sqq. cf. Plutarch. o.l. 26 [67 E]: πλεύσας (sc. Αἰσχί-
 νης) δὲ δεῦρο πολλὴν θάλατταν, ὡς συγγένοιτό σοι διὰ φιλοσο-
 φίας, ἡμέλῃται (haec Plutarchus inducit dicentem Platonem
 ad Dionysium Syracusanorum tyrannum); cf. ib. 29 [69].

λὰ δ', ἔφ[η], μηδὲν ἕξαμαρ-
 5 τάνε[ιν], τὸν δεύτερον >
 πλοῦ[ν] ἐπορεύθησαν αὐ-
 τοὺς διορθώσαντες· ἐκεῖ
 δὲ κα[ὶ] τὸ δυσκίνητον ἐν-
 οχλεῖ, καὶ μηδὲ τῶν οἰ[κ]ε[ῖ]-
 10 ων ἁμαρτημάτων ἐπαι-
 σθάνεσθαι, καὶ πρὸς ἄλ-
 λων μὲν ἐπιτιμῶμε-
 νοι, τ[ὸ] νομίζειν ὡς ἐπὶ
 τὸν π[λ]εῖστον οὐχ ἡμα[ρτή]κασι.

Col. XVI

ἀστόχως

ἐντ[υχ]ῶν κατὰ τὴν παρ-
 ρησίαν, αὐτοὺς δὲ βέλτισ-
 τα γι[ν]ώσκοντας τὰ κα[θ']
 5 ἑα[υ]τοὺς ἐν μηδενὶ τ[ί]θησιν. ἄλ-
 λοι δὲ καὶ συνετωτάτους
 ἑαυτοὺς διαλαμβάνον-
 τες καὶ πραέως μὲν α[ὐ]τοῖς
 ἐπιτιμῶσι καὶ πρὸς ἡδο-
 10 ν[ή]ν· ὑπὸ δὲ τῶν ν[έ]ων
 τὰ πολλὰ πικρό[τ]ερ[ον] ἐ[πι]-
 πλ[ή]ττοντα[ι].

ἄχθονται [π]αρη-
 ριαζομένων, * ὅτι οὐ λέ-
 γ[ο]υσιν ἐξ ὅλης ψυχῆς, ἀ[λ]-

Col. XV^b, 4 supplēvi δ' ἔφ[η] sc. Zeno 5 Platonis
itinera in Siciliam laudat

Col. XVI^a, 2 ἐντ[υχ]ῶν sc. monitor 5 (τ[ί]θησιν), 10 (ν[έ]ων),
11 (πικρό[τ]ερ[ον]) supplēvi

λ[ὰ] φαντασίαν ἐκκόπτον-
 5 τ[ε]ς, ὥς εἰς δὴ φιλοπαρρη-
 ριάσται. [γε]νομένης δὲ
 τ[ῆ]ς ἐπιπλήξεως, ἐλεγχο-
 με]νον ἔχουσι τὸ πλάς-
 μ[α], καθάπερ τῶν ἀπευφη-
 10 μ[ι]σμοῦ χάριν συναρις-
 τᾶ]ν βιαζομένων, ὅταν
 τ[. . .]ρθωσιν. ἐν[ί]οτε δὲ
 π[α]ρακαλοῦσιν μὲν οὐ

Col. XVII

ἀλλ' ὅ-

τ]αν τὴν διάθε[σιν] αὐτ[ῶ]ν
 ἀμ]αρτωλὸν ἐπιβ[λέπ]ωσι,
 δ]άκνονται· * καὶ [κ]αθάπερ
 5 σ[οφ]οὺς ἰατροὺς ἐπὶ διαίρε-
 σιν παρακαλοῦντες ὅταν
 δῶσι τὸ ζμίλιον γο[ς]οῦ-
 σιν, οὕτως ὅταν <τ>ο[ύ]τοι<ς> τὸ
 δηκτικὸν ἐν ὄμματι γέ-
 10 νηται τῆς παρρησίας καὶ
 νομίζουσιν οὐθὲν ἀμάρτη-
 μα ποιήσιν, ἢ λήσεσθαι καὶ
 πολλάκις ἡμαρτηκότας,
 παρακαλοῦσι νο[υ]θετεῖν

Col. XVI^b, 11 supplevi

Col. XVII^a, 5, 8 supplevi 8 O. 101 pap.

Col. XVII^a, 7 cf. Plutarch. o. l. 17 [60B]: ὥσπερ οὖν εἴ τις
 ἀνθρώπου φύματα καὶ κύριγγας ἔχοντος ἱατρικῇ σμιλίῃ τὰς τρί-
 χας τέμνει etc.

οὐ δια-]
 λαμβάνουσ[ι], καὶ μόνοις
 καὶ κατὰ καιρὸν καὶ ἀπ' εὐ-
 νοίας καὶ πάντα προσφε-
 5 ρομένους ὅσα παρη<ι>ν[ο]ῦ-
 μεν. τότε δὲ διαλαμβάν-
 νοντες ἔν τε τιμῇ προσεῖ-
 ναι, δυσχεραίνουσι. καὶ
 πρότερον μὲν βλέπουσιν
 10 τὴν ἐκ τῆς παρρησίας ὠφε-
 λίαν, τότε δὲ συνχεόμενοι
 διὰ πολλὰς αἰτίας οὐχ [ό]ρῶ-
 ςι[ν], ὥς ἔνιοι διαπαίζ[ο]γ-
 τεσ, ἄ[λλ]ους [ο]ῦ φέροντε[ς].

Col. XVIII

τοῦτ[ο δ'] αἴτιον, ὅ-
 τι τῷ μὲν λαλεῖν ἐπιθυ-
 μίας ἀντιτείνουσας οὐκ ἔ-
 χουσιν, ὅθεν ἀκεραίως λέ-
 5 γουσ[ι] τὸ φαινόμεν[ον],
 τῷ δὲ πράττε[ι]ν πικρῶς
 ἀμυττούσας, ὥστ' ἐνμέ-
 νε[ι]ν [ο]ῖς ἐπή<ι>νουγ ἀδύνα-
 τον

οὐ συν]φέρον-
 τας ἀποδέχοντ[α]ι, διὰ δὲ
 δοξοκοπίαν λέγουσι μό-

Col. XVII^b, 1—2 supplevi 2 δια]λαμβάνουσ[ι sc. moniti
 7 τε nullam habet responsionem 13—14 qui in amicos ar-
 gute et salse iocari quidem solent, at aliorum iocos et faceta
 dicta haud aequo animo patiuntur (A. H.)

Col. XVIII^a, 1 τοῦτ[ο supplevi

Col. XVIII^b, 1—2 supplevi

νον, ὡς ἂν „οὐκ ὠνούμε-
 5 νοι τοὺς λόγους, ἀλλ' ἐκ βα-
 θείας α[ἰθ]έρος ἀμοχθεὶ λαμ-
 βάνοντες“· ὅταν δὲ τὸ πολι-
 οῦν κνισθῇ<ι>, πηδῶς[ι]γ, ἀ-
 δυνατοῦντες ἐφ' ἑαυτῶν
 10 τὸ πλάσμα τηρεῖν. ἐνίο-
 τε δὲ κᾶκείνους μὲν δεόν-
 τως νο[υ]θετεῖσθ[αι] νομ[ί-
 ζουσιν, ἑαυτοὺς δὲ πα[ρὰ]
 λόγον οὔχ ἡμαρτηκότας.

Col. XIX

πρὸς ᾧ φασι μ[έμ-
 φεσθ[αι], καὶ οὐχὶ τῇ παρρη-
 ρία[ι] κοινῶς· καὶ τὸ συγφέρον
 ὁρῶσι]γ αὐτοὶ διατραγῶς, [μᾶλ-
 5 λον δ' ἔ]τι βλέπουσιν. * διὰ τί
μᾶλλον ἔτ' ἐπι[τηδει]ότεροι
πρὸς τὸ παρρη[ρία]ζειν
εἰσίν; ἢ δ<ιὰ τὸ> οἷεσθαι [ἄλλω]ν συν-
 ετώτεροι, νομίζου[σ]ιν αὐ-
 10 τοῖς εἶναι παρρηρία[σ] μέ-

Col. XIX^a, 4—5 (-λον δ'), 8 (δ<ιὰ τὸ>), 10—11, 12 supplevi

Col. XVIII^b, 4—7 Euripidis fr. 978N²: εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώ-
 ποισιν ὠνητοὶ λόγοι, | οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο· | νῦν
 δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος | λαβεῖν ἀμοχθί, etc. cf.
 Anonym. V. Herc.¹ IX 94: παρὰ ποιητικῆς παραλαβῶν καὶ ῥητο-
 ρικῆς καὶ γεωμετρίας, ἔ[τι δὲ] ἀστρολογίας καὶ μουσικῆς, ἁλλοτρίοις
 ἐ[αυτὸ]ν πτεροῖς [κο]λοιοῦ [δίκη]ν κεκόσμηκεν· κα[τὰ γὰρ] Εὐρι-
 πίδην [ἐκ βα]θείας αἰθέρος λαβεῖν [ἀμοχ]θελ πάρεστιν τὰ [μὴ ὄν-
 τ]α, πίστεις ὅταν [λάβ]ωμεν. vide et Plutarch. *de se ipsum citra*
invidiam laudando 1 [539 B].

ρος] πρὸς ἄλλους ἐπιτιμῶ-
 ci [καὶ] γωθροτέρ[ους ἐπ]εί[[τουςι.

νου-]

θετεῖν ἄλλους, τὸ δ' αὐτὸν ἄ-
 ξια ποιε[ί]ν ἐπιπλήξεως, ἁ-
 δοξίαν καὶ κατάγνω[ς]ιν.
 5 κ]αὶ φιλικὸν ἔργον ἐπι[τ]η-
 δεύειν οἰόμενοι χαίρου-
 ς]ι, νουθετούμενοι δ' οὐ[θ]έν,
 καὶ τῶν ἁμαρτημάτων

I ἐκτὸς εἶναι· μὴ γὰρ ἂν βλέ-
 10 πειν καὶ μετ[α]τιθέναι τῶν
 ἄ]λλων τότε' ἐ[φ' ἐ]αυτ[οὺς

Col. XX

πῶ[ς ἐπιγινώσκοντες

ἐξ] αὐτῶν συ[ε]τωτέρους
 τινὰς εἶναι καὶ [δὴ] καὶ κ[α]θη-
 γητὰς ἐξ αὐτῶ[ν παρρησί-

5 αν οὐ φορ[οῦ]σιν; [δι]ό[τι] νομί-

ζουσιν ἐν τοῖς κατὰ πρόβλη-
 μα λόγοις ὑπερέχεται μό-
 νον, ἐν δὲ τῇ διαθέσει κ[α]ὶ
 τῷ συννοῶν τὰ κρείττω

10 καὶ μάλιστα τὰν τῷ[ι] βίῳ,
 πολὺ βελτεῖους ἑαυτοὺς ὑ-
 πάρχειν· * ἐ[ν]ίστε δὲ κατ[ὰ]

καὶ παγπόλλωι δια-
 φέρειν αὐτοὺς νομίζου-

Col. XIX^b νου]θετεῖν subaudi: minime advertunt

Col. XX^a, 1, 5, 12 supplevi

5 ⁵ οὐδεὶς καὶ μισεῖν ὡς οὐ-
 δεῖς. πολλὰ γὰρ ἐκ τῶν
 ἐναντίων πάσχοι καὶ
 πράττουσι αἱ τοῦ συνφέ-
 ροντος ἀδιαλόγιστοι ψυ-
 10 ¹⁰ χαί, * καὶ διειλημμένως >
 μὲν ἔστιν ὅτε δοξάζ[ζ]ου-
 σι]ν εἶναι φρονιμώτε[ρ]οι,
 ἀδιαλήπτω[ς] δὲ

Col. XXI

πολλά-

5 ⁵ κικ δὲ καὶ συνχυθέντες ὑπὸ
 τῆς ἐπιτιμήσεως οὐ βλέπου-
 σι τὴν φρόν[ησι]ν· ποτὲ δὲ
 5 ⁵ παραλελογ[ί]σθαι νομίζου-
 σιν αὐτοὺς ο[ὐ]χ ἡμαρτηκό-
 σιν ἐπιτιμῶντας ἢ παρεωρα-
 κέναι τι τῶν καὶ σοφ[ῶ]ι παρ-
 ο[ρ]ωμένων, ἢ συνετωτέ-
 10 ¹⁰ ρους μὲν εἶνα[ι], μὴ φιλεῖν
 δέ, ἢ μισεῖν ἢ φθονεῖν ἢ συν

ὥ[ς]περ κολοῦειν καὶ
 θερ]απεύειν] καὶ τῶν ἄλλων

Col. XX^b, 13 supplevi

Col. XXI^a, 4 supplevi

Col. XX^b, 3 sqq. cf. Philod. *de ira* XII, 9 sqq. Wilke: οὐ
 μὴν [ἀλ]|λ' ἐ[ν]ί[ο]τε καὶ παρὰ πολ[ύ] | συμβάλλουσιν ἰσχυρ[ο]|τέ-
 ρ[οι]ς (οὐ γὰρ ἔαι διακ[ρί]νειν ὁ θυμός), ὡς καὶ Τ[ι]|μοκράτην
 φησὶν ὁ Μητρώδω]ρος τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Μ[εν]
 τορίδῃ, Usener o. l. 124, 2 Metrod. fr. 30 Koerte

ἐπ[ι]φέρειν [τ]ι τῶν ἐκ τῆς παρ-
 ρησίας καλῶν. οὐδέν τε πε-
 5 ρᾶ[ναι] τὸ συνετωτέρ[ους καλ]εῖ-
 ϑα[ι] καὶ σοφοὺς τοὺς νοу[θ]ε-
 το[ῦ]γτας πρὸς τὸ μὴ δάκνε-
 ς[θαι], τῶν δ[έ] τινων ἀποσπω-
 μένους, [ο]ῖ[ον] καὶ ἐ[πι]θυμῖαι
 10 πογηραὶ κ[αὶ] γλυκύτητε[c]

 διὰ τί]
 τὸ τῶν γυ[ναικῶν] γένος οὐχ ἡδέ[ως] τὴν παρ-
 ρησίαν προσδέχεται;

Col. XXII

καὶ] μᾶλλον
 ὑ[π]ολαμ[βά]ν[ο]υσιν ὄνειδίζε-
 θαι καὶ [μᾶλ]λον ὑπὸ τῆς ἁδο-
 ξίας θλίβον[τ]αι καὶ μᾶλλον ὑ-
 5 πονοοῦσιν πονηρὰ περὶ τῶν
 νουθετούντων καὶ καθό-
 λου πάντα, δι' ἃ τινες δάκνον-
 ται, μᾶλλ[ο]ν ἔχουσιν χειμά-
 ζοντα, * καὶ θρασύτεραι δ' εἰ-
 10 σὶ κα[ὶ] χαυν[ό]τεραι καὶ φιλοδο[ξό]τεραι.

καὶ ἀξιοῦσι]
 τὴν τῆς φύ[σεως] ἀσθένειαν
 ἐλεεῖσθαι καὶ συνγνώμης
 τυγχάνειν καὶ μὴ προπηλα-
 5 κίζεσθαι πρ[ὸ]ς τῶν ἰσχυροτέ-

Col. XXI^b, 5 (καλ]εῖ-), 9 ([ο]ῖ[ον]), 12—14 supplēvi

Col. XXII^a, 1 supplēvi 7 TINOC pap., correxi

Col. XXII^b, 1, 11, 15 supplēvi

- ρων ἐξεπί[τη]δες. ὁ[θε]ν καὶ
 ταχέως ἐπὶ τ[ὰ] δάκρυα καταν-
 τῶσιν, ἀπὸ καταφρογήσεως
 ἐπικ[ό]πτεσθαι νομίζουσαι.
 10 διὰ τί, τῶν ἄλλων ἐπ' ἴσης ἐχόν-
 των, ἤττον φοροῦς[ι]ν <οἱ κ>αὶ ταῖς
 περιουσίαις κα[ὶ] ταῖς δόξαις
 λαμπ[ρ]οί; δ[ι]ότι νομίζου-
 ς[ι] τοὺς εὐτυχ[ε]στέρους[ς] καὶ >
 15 φρονιμωτέρ[ους κα]ὶ δυσ[χεραίνεσθαι καὶ μι-
 εῖσθαι.

- Col. XXIII ἐ]ξελέγχοντες [ο]ὐχ ἡδέω[ς
 προσδέχονται, [ὅτι] διὰ φθό-
 νον πολλοὺς ἐπιτ[ι]μᾶν ἑαυ-
 τοῖς νομίζουσι, [κ]αὶ συνειθις-
 5 μένοι ε[ἰ]δί πως [ὕ]πὸ πάντων
 πρὸς χάριν ὁμιλεῖσθαι· δ[ι]όπερ
 αὐτοὺς κινεῖ καὶ τὸ παράλογον
 ἀπορῆσθαι, ὃ φ[ο]βούμενοί
 τινες ὑποφέρουσι παρρησί-
 αν. * καὶ διὰ τὴν ἐπιφάνειαν
 δὲ τοῦ[τ]ου καὶ τὰς ἀμαρτίας
 5 ἀοράτο]υς αὐτῶν γενομέ-
 νας βλ[έπ]ειν ὑπολαμβάνου-
 σι μᾶλλον καὶ φιλοδοξεῖν
 τοὺς ἀν[υ]ποστόλως ὁμιλοῦν-
 τας ὑπονοοῦσιν, ἵνα καλῶν-
 10 ται παρρησιάζονται, καὶ πα[ρ'] ὕ-
 β[ρ]ιν ἡγο[ῦ]νται[ι] τὸ τοιοῦτο

Col. XXIII^b, 5, 12, 13 (βασιλεῖς διὰ τὸ), 14 (οὐχ — τρέψον-
 ται) supplevi

καὶ ἀτιμ[ί]αν ἑαυτῶν. οἱ δὲ
 βασιλεῖ[ῖς διὰ τὸ] καθόλου δύγ[α-
 ρθ]αι π[ρὸς] το[ῦ]ς [εἰ]ρημένο[υς | οὐχ ἡδέως
 τρέφονται.

Col. XXIV

καὶ τὴν ἐπι-
 τ[ί]μην α[ν]υποταξίαν ἡ-
 γοῦνται. θέ[λ]ουσ[ι δ]ὲ καὶ νό-
 μίζουσι συγφέρειν ἄρχειν
 5 πάντων κ[α]ὶ πά[ν]τα [δ'] αὐ-
 τοῖς ἐναπ[ερείδε]ρθ[αι] καὶ
 ὑποτετάχθαι. * διὰ τί μάλ-
 λον οἱ πρεσβύτεροι δυσχε-
 ραίνουσιν; * ὅτι συνετωτέ-
 10 ρους οἶοντ[α]! διὰ τὸν χρόνον
 ἑαυτοὺς καὶ νομίζουσιν ἀπ[ὸ]
 καταφρονήσεως τῆς ἀσθε-
 νείας ἐπὶ τὴν παρρησίαν τι-
 γ[ὰ]ς ἔρχεσθαι καὶ μεγάλην | [ὑβριν.

ἀ[μαρ]τάν[ο]υσι, καὶ θ[αυ]μαζ[ό]-
 μενοι καὶ τιμώμενοι πα-
 ρὰ τοῖς πλ[ε]ίοσι παράδοξον
 ἡγοῦνται τὸ πρὸς τινων ἐ-
 5 πι[τιμ]η[θῆναι], καὶ καταξιού-

Col. XXIV^a, 6, 14 (ὑβριν) supplevi

Col. XXIV^b, 1 (ἀ[μαρ]τάν[ο]υσι), 5 supplevi

Col. XXIV^b, 5 sqq. cf. Plutarch. *an seni respublica gerenda sit* et praecipue verba (10 [789 E]): καθάπερ ὁ νόμος τὸ διάδημα καὶ τὸν στέφανον, οὕτω τὴν πολιὰν ἢ φύς ἐντιμον ἡγεμονικοῦ σύμβολον ἀξιώματος ἐπιτίθησι· καὶ τὸ 'γέρας' οἶμαι καὶ τὸ 'γε-
 ραίρειν' ὄνομα σεμνὸν ἀπὸ τῶν γερόντων γενόμενον διαμένει, etc.

μενόν τ[ι]νων τὸ γῆρας θ[ε-
 ωροῦντε[ς] εὐλαβοῦνται
 μὴ τούτων ἀποστερῶνται
Κ φανέντες ἀνάξιοι. καὶ τὸ
 10 „δὲς παῖδες οἱ γέροντες“ ὑ-
 ποδύνον αὐτοὺς νύ[τ]τει,
 φοβουμένους μὴ [τοῖς] ἥθεσ[ι]

Col. XXIV^b, 7 sqq. cf. Philem. (fr. 147 K.): Μὴ νουθέτει γέ-
 ρονθ' ἀμαρτάνοντά τι· | δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον.
 quare γερωντοδιδάσκαλος dicebatur, qui in re intempestiva frustra
 operam poneret; cf. et Diogenis illud: νεκρὸν ἰατρεύειν καὶ γέ-
 ροντα νουθετεῖν ταῦτόν εἶναι. 10 cf. Aristoph. *Nub.* 1417, etc.

APPENDIX

Tab. I fr. 2

ὁρ-]

γίξεσθ[αι] καὶ μ[ὴ] πείθειν
καὶ μηδὲ φιλ[εῖν] ἢ σ[τέργειν
ἀλλὰ κολακ[εύειν]

Tab. II fr. 6

περὶ [
τῶν βυβλίων μὴ κ[
θεῖν, πρὸς οἷς τε γὰρ εὐ[
.]ως εἰ κ[αὶ] μ[ά]λιστα ταύτ[ηι
5 κέχρηται, Λεοντέα καὶ
Ἰδομενέα καὶ Πυθοκλέα
καὶ Ἑρμαρχον καὶ .ωσ.[
χόμενοι παντοδαπ[ῶς πρὸς
αὐτοῦ[ς]θοαν[
10 μενου[

ib. fr. 8

Η

ς[
φοβ[ηθήσ]εται [
ἐπιλόγιον [ἀ]νά[γ]εσθαι τὰ
ἀλλ[ότ]ρ[ι]α [ποι]εῖ κα[ὶ] ο[

Tab. II fr. 6 nuperrime designavit Alphonsus Cozzi
7 ΔΩCK Crönert ^ΩCJ pap. 9 ΘΟΑΝΝ Crönert

Tab. II, fr. 6. Crönert o. l. 623

Philodæmus ed. Olivieri.

κον[.....δι]όπερ[
 ἄλλ[.....]διό[
 αὐτὰς [..... μέγ]εθ[ος λέ-
 ληθεν[.... πρ]ὸς αὐτῶ[ν ὀφλις-
 κάνει[.....] ἡμαρτ[εν ὥς τι-
 νας ὑ[βρίζειν

ib. D καὶ τὴν [τοῦ βίου
 σωτη]ρίαν προβ[εβληκό-
 τες

 κα]ὶ τὴν ὅλην φευξό-
 μεθα συμ]βίωσιν ἀπὸ τῶν
 ὅλων βυ]βλίων τεκμαιρό-
 μενοι], παραπλησίως δ' οὐ

Tab. III, F δι]ὰ τε τὴν [ἀρετ]ὴν
 προσφέρει[τ]αι καὶ [διὰ] τὴν
 δ[ύναμι]ν

 καὶ παρὰ τῶν ἔξωθεν
 περι]στάσεις

ib. G ἐπὶ πολ-
 λῶν ἢ πάντων ἐξελ[έ]γ[ξ]ει
 καὶ τοὺς ἀ[παλοὺς] καὶ

ib. H οὐ μέντοι τῶν τυ[χόντων] <μόνον>
 ἀλλὰ καὶ στεργόν[των αὐ-
 τοὺς καὶ συνετῶν

Tab. IV, I ὅτε δὲ πρ[ῶ]τον
 δακῶν διὰ τῆς ἐπιτ[ι]μή-

σεως ἐ[π]ὶ τὸν ἔπαιν[ον] ἥ-
ξει καὶ καθά[περ ἀ]ναλ[ή]ψε-
τ]α[ι

post fragm. 15:

λω[
I μόνον[
προσδεχ[/ 4 ὀρθῶς / 5 .]ων ἐπ[/ 6 ζουσιν / 7 κ[αὶ]
διότ[ι / 8 τοσῶς / 9 . . . οαίτ[

ib. J ἔξανιστάμενον, οὐ-
δὲ ς[οβ]αρῶς ἐπενγελῶντα
τὰς ἀθηνείας [.]κ[. . .]ον οἰό-
με[ν]ον, ὅτι πολ[λοῖ]ς ὑ[πάρ]χ[ει

Tab. V extrem. fragm.

βού[λεται μὲν δ]ιὰ φι[λίας | νουθετεῖν

Tab. VIII, L

τῶ]ν
προσηκ[όντων τὰς ἔχθρας] καὶ
τὰς δια[φορὰ]ς ἵνα διορ-
θῶσι

ἀ-
νι[έ]ντες αὐ[τῶ]ν [έ]πιθυ-
μίας καὶ μ[ανίας

Tab. XII, M

πρὸς ἐρεθισ[μὸν] πολλάκις
κ]αὶ πρὸς [ἡδονὴν με]τρ[ρίως
μένωσι κ[α]θ' ἑκάτερον
τῶ]ν εἰρημ[ένω]ν κ[α]ὶ περὶ
τοὺς ἄκρους [ἰα]τροὺς [δ]ιὰ-
π]ησις γίνεται

ib. extrem. fragm.

..]υς παρ[εμπ]ίπτειν κα[ὶ]
 πίνο]ντας ἐλλέβορ[ον μὴ εἶναι
 ἐτέ]ροις καταγε[λάστους·
 κα]τατυχῶν μὲν ὑπὲρ [
[ς ἔσται πεπο[ιθ]ῶς
[ν, ἀποτυχῶ[ν δὲ] διὰ
 τή]ν παρρησίαν

Tab. XIV, extrem. fragm.

δ[....]cas ἱστορίαι διὰ τ'
 ἄλλ[α]ς αἰτίας καὶ παρὰ τὸ[ν]
 χ[ρ]όνον· διὸ καὶ πρὸς Π[ολύ-
 αιγον Ἐπίκουρος κανό[νος
 ἀπ[α]ντος [...]θ[....]φ[
 διὰ τὸν χρόνον[ν ...]ερ[
 περὶ αὐτῶν ως τι[.]ας
 διαφέρουσι παρρη[σι]άζε-
 θαι πρὸς τοὺς μὴ ποιοῦν-
 τας *

Tab. XII, extrem. fragm. 2 cf. Plutarch. o. l. 11 [55 B]: ἢ
 τινα ἐλλέβορον ἐκπιεῖν, etc.

Tab. XIV, extrem. fragm. Crönert o. l. 622.

INDEX VOCABULORUM

ἀβελτερία 879
 ἀγαθός 368 397 483 686 756
 XIV^a 3
 ἀγαπᾶν 183
 ἀ[γ]άπη XIII^a 3
 ἀγάπησις 809-10
 ἄγειν 227 I^a 5 IV^b 8 VII^b 13
 ἀγέλη 873
 ἀγέννητος 715
 ἀγενεῖν 5511
 ἀγνοεῖν -εἶσθαι 85 VIII^a 5 7
 ἄγνοια 539
 ἀγνώ[μω]ν 195
 ἀγνώστως 612-3
 ἀδ]ελφός XX^b 4
 ἀδιαλήπτω[ς] XX^b 13
 ἀδιαλόγιστος XX^b 9
 ἀδοξία 37 XXII^a 3-4
 ἄδρός -τερος XIV^b 11
 ἀδυνατεῖν XVIII^b 9
 ἀδύνατος [5613] XVIII^a 8-9
 ἀεί III^b 6-7 XIV^a 3
 ἀηδία] IX^a 2
 ἀηδῶς II^b 6
 ἀθεράπευτος 8411
 ἀθυμοῦν 125
 αἰδήμων -ονέστερος IV^a 4
 αἰδώς 868
 αἰθήρ (ex Eurip.) XVIII^b 6
 αἰνεσις VIII^a 10
 αἰρεῖν -εἶσθαι 4510 481 5712
 αἰσθ]ησις 293
 αἰσχροός -[τερος 398 861
 αἰ]σχη[ύ]νεσθαι 852
 αἰσχύνη XIII^a 8
 αἰτία 599 IX^a 3 IX^b 3 13 XIV^b 9
 XVII^b 12 T. XIV ext. fr.2 (App.)

αἰτιᾶσθαι 583 736
 αἷτιος XVIII^a 1
 αἰ]φνίδιος 325
 ἀ[κέ]ριον 306
 ἀκεραίως XVIII^a 4
 ἀκίνητος 193
 ἀκμάζειν 659
 ἀκόλουθος: τᾰκόλουθα 686
 ἀκούειν 279 287 3111 5111 XV^b 2
 ἀκ]ρ[ατ]ή[ς] II^a 2
 ἀκράχολός III^b 4
 ἀκρεῖβουν VII^b 9
 ἀ[κρι]βής -έστερος V^a 3 ἀκριβῶς
 509
 ἄκρος T. XII M 5 (App.) ἄκρως
 578
 ἀλγεῖν] 3010
 ἄλ[γυ]ο[ν] 625
 Ἄλεξανδρος 248
 ἀλήθεια] XV^b 1
 ἀλλήλων -ους 361 535 III^a 4 IV^a
 7 VII^b 7 9 IX^a 8
 ἀλλότριος 662 T. II 84 (App.)
 ἀλλοτριοῦν 182
 ἄλλως 107
 ἄλ[υ]πος XII^b 3
 ἄμα 511 671 VI^a 7
 ἀμαθία] 839
 ἀμαρτάνειν 62 466 10 629 632 64
 2-3 8336 IX^b 12 XV^b 14 XVII^a
 13 XVIII^b 14 XXI^a 6 XXIV^b 1
 T. II 89 (App.)
 ἀμάρτημα 9 [1] 7 559 765 775 796
 XI^a 5 XV^b 10 XVII^a 11 XIX^b 8
 ἀμαρτία 13 497 7910 III^b 12 XV^a
 8 XXIII^b 4
 ἀμ]αρτωλός XVII^a 3

ἀμοχθεί (ex Eurip.) XVIII^b 6
 ἀμύνεσθαι 1911
 ἀμύττειν XVIII^a 7
 ἀ[να]βολή V^a 3
 ἀ[νά]γ[γ]εσθαι T. II 83 (App.)
 ἀναγκαίως 412
 ἀ[νά]γκη II^b 10
 ἀναδέχεσθαι 2612
 ἀν[αιρε]ῖσθαι 55
 ἀνακρίνειν 424
 ἀ[να]λαμβάνειν T. IV I 4 (App.)
 ἀ[γα]λῆς 5910
 ἀναλογία 803 XI^b 4
 ἀνάλογος XIV 7
 ἀνανεοῦσθαι XIII 7
 ἀνάξιος XXIV^b 9
 ἀναπλάσσειν 616
 ἀν[ά]πτειν 762
 ἀνάτασις 609-10
 ἀνατείνεσθαι IV^a 3
 ἀνατίθεσθαι 8127
 ἀνε[λευθέ]ρως 844
 ἀν<ε>ποργίζεσθαι 876
 ἄνετος 98
 ἀνεφόδευτος 8410
 ἀνέχεσθαι 26 805 X^a 10 X^b 8
 XII^b 8 XIII^b 11
 ἀνὴρ 1 7, 5 2, 15 8; [VII^a 10],
 X^b 6
 ἀνθρωπος 56 12, 60 8, 86 3-4;
 X^b 1
 ἀνιέναι 6510 T. VIII L 5 (App.)
 ἀνότη[ς] II^a 3
 ἄν[ο]υς XII^a 2
 ἀντέχειν 57
 ἀντί 446
 ἀν[τ]ιδοκε[ύ]ειν 6613
 ἀντικρούειν 668
 ἀντ[ι]λέγειν 1310
 ἀντιστροφή 654
 ἀν[τ]ιτάττεσθαι 307
 ἀντιτείνειν XVIII 3
 ἀνύειν 125 6410
 ἀνυποστόλως 402 XXIII^b 8
 ἀ[ν]υποταξία XXIV^a 2

ἀξιόλογος: τὰξιό[λ]ογα 489
 ἀξιόπιστος -τότερο[ς] VI^a 14
 ἄξιος <786> III^b 11 XIX^b 2
 ἀξιοῦν 834 [XXII^b 1]
 ἄορατο[ς] XXIII^b 5
 ἄοργήτως 127
 ἀπα[γ]γέλλειν 5210
 ἀπάγειν XII^b 5
 ἀπαγο[ρ]εῦειν 664
 ἀ[πα]θεῖν 865
 ἀπαιχύνεσθαι 713
 ἀπαλλάσσειν 696
 ἀπαλός 72 [T. III G 3 (App.)]
 ἀπ[αντᾶν] VIII^a 4
 ἀπαντλεῖν 747
 ἄπας 2111 269 3912-13 748 III^b 5
 T. XIV ext. fr. 5 (App.)
 ἀπαυχενίζειν 717
 ἀπειθεῖν 659 11 [662]
 ἀπευφημ[ι]σμὸς XVI^b 9
 ἀπ[ι]στ[ε]ῖν 15
 ἀπλῶς 104 358
 ἀποβαίνειν 576-7
 ἀπογινώσκειν 33
 ἀπογινώ[σ]μα 467
 ἀποδέχεσθαι XVIII^b 2
 ἀποδιαστρέφειν 6010-11
 ἀποδιδόναι 64
 ἀποθ[νῆ]σκειν 297
 ἀ[π]όλλυσθαι 726
 Ἀπολλωνίδης 498-9 735
 ἀπο[λογ]εῖσθαι XI^b 12
 ἀπολ[ο]γίζεσθαι X^b 12-13
 ἀπομίμησις V^a 8 XIII^a 12
 ἀπό[ν]οια 2112
 ἀπορεῖν XXIII^b 1
 ἀποσπᾶσθαι XXI^b 8
 ἀ[πο]σπασμός 39
 ἀποστερεῖσθαι XXIV^b 8
 ἀποστρέφεσθαι 138 273
 ἀποστρ[ο]φή 219
 ἀπότομος 456
 ἀποτρέπειν -εσθαι 677 X^b 3
 ἀποτυγχάνειν T. XII ext. fr. 6
 (App.)
 ἀποφείρειν 242

ἀ]ποφθεγματίας VI^a 8
 ἀπόχρη III^a 2
 ἀ]πρεπής 391
 ἀπρόσωπος 6111
 ἀπροφασίστως 808-9
 ἄρα 532
 ἄργία] V^a 2
 ἀρέσ[κειν 267
 ἀρετ]ή T. III F 1 (App.)
 ἄρρητος XI^b 7
 ἀρτίως 702
 ἄρχειν XXIV^a 4
 ἀρχή] 611 322
 ἀς[έ]λγε[ι]α I^b 12
 ἀσθένεια IX^a 1 XXII^b 2 XXIV^a
 12 T. IV J 3 (App.)
 ἀσθενής 599
 ἀστέιος I^a 2 6 [I^b 1]
 ἀστόχως XVI^a 1
 ἀσφά[λ]ει[α 782
 ἀταράχως 183
 ἀτενής -έστερος IV^a 6
 ἄτερος 2710
 ἀτιμ[ί]α XXIII^b 12
 ἀτ]όπ[ως 6212
 αὐλικός -ώτερος IV^b 6
 αὐτός passim
 ἀφιλόδοξος I^b 5
 ἀφίλος -ώτατος 413 782
 ἀφίστασθαι 48 592
 ἀφό[ρητ]ος 342
 ἀφορμή] 6811
 ἀφροσύνη 558
 ἄφρ[ων X^a 8
 ἄχθεσθαι 309 XVI^b 1
 ἀψίνθιον II^b 7

βαδίζειν XIV^a 8
 βάθος 5311
 βαθύς (ex Eurip.) XVIII^b 5 -τέ-
 ρως IV^b 1
 βαρ]βαρικῶς 2411
 βασιλε[ύς XXIII^b 13
 βελτίων 5810 XX^a 11 βέλτιστος
 XVI^a 3

βιάζεσθαι XVI^b 11
 βίος XIV^a 2 XX^a 10 [T. II D 1
 (App.)]
 βλάβη 303 372
 βλάπτειν I^b 11 II^a 5
 βλασφημεῖν 132 187
 βλέπειν III^b 13 XVII^b 9 XIX^a 5
 XIX^b 9 XXI^a 3 XXIII^b 6
 βληχρός III^b 7
 βοήθεια 185 678-9
 βοηθεῖν -εῖσθαι 437 867
 βού[λασθαι T. V ext. fr. (App.)
 βυβλίον (cf. Crönert *M. g. h.* p. 21)
 T. II 62 T. II D 6 (App.)

γέλως 232
 γένεσις IV^b 11
 γένος XIII^b 3
 γέρων VI^a 7 XXIV^b 10
 γήρας XXIV^b 6
 γήρας[κειν 299
 γίνεσθαι 751-2 IX^b 2 XV^a 3 -εται
 [374] 525 7510 XIV^b 9-10 T.
 XII M 6 (App.) γινομένου 849
 -ους 513 ἐγ[έ]νετο VI^b 6 γένη-
 ται 174 XVII^a 9-10 γένοιτο
 324 γενόμενον 619 -νοι 5910
 γενομένης 589 8413 XVI^b 6
 -νας XXIII^b 5 γέγονε [VI^a 1]
 VII^a 7 γε[γ]ονέ[ν]αι 99 γενησό-
 [μενον 431 γενήσεσθαι XV^a
 5-6 γενηθέντες 456 V^a 7
 γινώσκειν -εσθαι 2310 448 467-8
 8413 VIII^a 3 6-7 VIII^b 6-7 X^a
 7 X^b 7 XVI^a 4
 γλυκύς -[τ]α[τος 149
 γλυκύτης XXI^b 10
 γ[λ]ῶ[σσα II^a 2
 γόης 608
 γονεῖς IV^b 6 XI^b 2
 γράφειν 723
 γυνή VI^a 4 XXI^b 13

δάκνειν -εσθαι 162 269 VIII^b 11
 XVII^a 4 XXI^b 7-8 XXII^a 7 T. IV
 I 2 (App.)

δάκρυον XXII^b 7
 δαψιλής 684 -έστ[ε]ρος V^b 5
 δεικνύειν 402 14
 δεικνύναι 19 197 IX^a 5
 δεῖν εἰ δέισθαι 28 56 74 192
 345 4013 465 549 [5710] II^b 13
 VI^b 28 VII^a 3 VII^b 4 XVIII^b
 11 (δεόντως)
 δελεά[ζε]σθαι 26 11
 δ[ε]ξ[ι]ός 449 δεξιῶς 368 883 6
 δεύτερος 656 XV^b 5
 δέχεσθαι XIV^b 2
 δηγμός[ε] VIII^b 11
 δηκτικός XVII^a 9
 δηλον [VI^a 1] VII^a 8 δηλονότι
 V^b 6
 Δημόκριτος 208
 δῆμος VII^a 10
 διαβάλλεσθαι 359 517
 διαβλέπειν XI^a 3
 δι[α]βολή 176
 διά[β]ολος 503
 διαγίγνεσθαι 319
 διαγινώσκειν 14
 διάθεσις 305-6 366 489-10 728
 861 I^a 2 6 XVII^a 2 XX^a 8
 διαίρεσις XVII^a 5
 διακείσθαι 805
 δι[α]κελεύεσθαι 810
 διαλαμβάνειν 34 596 I^a [1] 8
 XVI^a 7 XVII^b 1 6
 διαλανθάνεσθαι 61 11 65 12
 διαλέγειν 276
 διαμα[ρ]τάνειν 514
 διαμαρ[τ]ί]α 403
 δianoia 13 8
 διαπαίζειν XVII^b 13
 διαπίπτειν 207 56 [1] 4 13 637
 678
 διαπρέπειν 454
 διαπτωσις 41 588 T. XII M 5
 (App.)
 διαρρήγνυσθαι 547
 διασαφείν 259 VIII^b 9
 διαστρέφειν 66 11
 διασυρτικός 378

δι]ατεταμένως 375
 διατιθέναι -τίθεσθαι 22 475 7010
 732 854 VII^b 12
 διατρανώς XIX^a 4
 διαφέρειν 801 IV^a 7 V^b 4 VI^a
 4-5 7 XX^b 1 T. XIV ext. fr. 8
 (App.)
 διαφορά 265 508 III^a 7 T. VIII
 L 3 (App.)
 διάχυσις 799
 διδάσκειν XIII^b 13
 δίδοναι 226 551 6810 IX^a 6
 XVII^a 7
 διειλημμένως XX^b 10
 διερεθίζεσθαι] 312
 δί]καιος 336
 δίκ[η] X^a 8
 διό 64 472 721 V^a 3 T. XIV ext.
 fr. 3 (App.)
 δι]όπερ T. II 85 (App.)
 διορθοῦν -οὔσθαι 444 626 758
 XV^b 7 T. VIII L 3 (App.)
 διόρθωσις 506 556 10
 διότι 386 5711 649 VII^a 1 VIII^a
 9 IX^b 6 XX^a 5 XXII^b 13
 δics XXIV^b 10
 διςτάζεσθαι 472
 δοκεῖν -εἶσθαι 323 78 528 56 [1] 4
 624
 δόξα XXII^b 12
 δοξά[ζ]ειν XX^b 11
 δοξοκοπία XVIII^b 3
 δριμύς 783
 δ[ύ]ναμις T. III F 3 (App.)
 δύνασθαι 203 5610 5810 791
 XXXIII^b 13
 δυσκίνητος XV^b 8
 δύσνοια 607
 δυσχεραίνειν XVII^b 8 XXIV^a 8
 δυσχερῶ[ε] 318
 δυσωπία 502

 ἐάν <106> 183 197 4810 5010
 676 7011 XII^a 3
 ἐάν XII^a 7

ἑαυτοῦ 302 856 ἑαυτὸν 97 40 11
ἑαυτῶν [393] 513 535 765 865
IV^a 8 VII^b 10 XVIII^b 9 XXIII^b
12 ἑαυτοῖς 39 10 XXIII^a 3 ἑαυ-
τούς VII^b 12 XVI^a 5 7 XVIII^b
13 XIX^b 11 XXIV^a 11 αὐτόν
199 αὐτῶν [299] XV^a 5 XXIII^b 5
αὐτοῖς XIX^a 9

ἐγκάρδιον : τὰ [γ]κάρδ[ι]α 286

ἐγκραυγάζεσθαι 77

ἐγλαμβάνειν 60 10

ἐθελοντής 423 837

ἔθος XI^b 6

εἰδέναι 444 75 5 78 6 IV^b 1 10
VIII^b 13

εἶδος 7 11 VII^b 8—9

εἶδωλον 31

εἶκειν 195

εἰκός 578 717

εἶναι 89 106 118 143 186 [191]

228 259 285 39 [2] 8 4159 468

498 507 591 10 633 682 743 783

I^a 4 II^a 11 III^a 7 III^b 4 6 IV^b 7

VI^a 8 15 VI^b 2 IX^b 10 X^a 8 X^b

6 XI^b 2 XIII^b 13 XIV^a 5 XV^a 5

XVI^b 5 XIX^a 8 10 XIX^b 9 XX^a

3 XX^b 11 12 XXI^a 10 XXII^a 9

XXIII^a 5 T. XII ext. fr. 5 (App.)

εἰπεῖν 157 332 404 487 εἶπεν 244

ἔρεῖ 286 εἶρηκεν 529 εἰρήκαμεν

36 εἶρηται 854 εἰρημένων 54

VI^a 2 VII^a 7 VII^b 5 T. XII M 4

(App.) ῥητέον III^a 6

<ε>ῖρωνειά 269

εἰς 406 41 10

εἰσάγειν 295

εἶτα 277 354 637 669 823 (κ[αῖ]τ')

εἴωθα 46 10

ἔκατος 25 335 784 III^b 11 [VI^a

2] VII^a 9 VII^b 10 XV^a 7

ἔκαστο]τε VI^a 6

ἐκάτερος IV^b 2 T. XII M 3 (App.)

ἐκεῖ XV^b 7

ἐκεῖνος 91 132 215 293 395 435

XII^b 11—12 XIV^b 11 (κακείνω)

136 IX^a 5 (κακείνους) XVIII^b 11

ἐκκαλύπτειν 289

ἐκκόπτειν XVI^b 4

ἐ[κ]πτ[ύειν] 182

ἐκτιθέναι 118

ἐκτός XIX^b 9

ἐκ[τροφή] IV^b 12

ἐκφαίνειν XI^a 3

ἐκχαυνοῦν 667

ἐλαττοῦσθαι 675

ἐ[λ]άττωσις 405

ἐ[λ]άχι[στ]ος 331

ἐλέγχεσθαι XVI^b 7

ἐλεεῖν -εῖσθαι 298 XXII^b 3

ἐλλέβορ[ος] T. XII ext. fr. 2 (App.)

ἐλλε[ι]πόντως III^b 8

ἐλληνικῶς 24 10

ἐλλι[πῶς] VII^b 10

ἐμφαίνειν 147 273

ἐναντίος XX^b 7 τοῦναντίον 133

212 X^a 6—7 τὰνα[ντ]ία 65 13

ἐναπ[ερεῖδε]cθ[αι] XXIV^a 6

ἐνεκα 211 615 ἐνεκεν 434 [868]

ἐνέχεσθαι 442

ἐνθουσιάζειν 53

ἐνιοι 26 11 484 5310 708 771 814

VII^b 1 VIII^b 4 XIV^b 8 XVII^b 13

ἐνίστε 544 594 616 XVI^b 12

XVIII^b 10 XX^a 12

ἐνκαλεῖσθαι 746

ἐνμένει[ν] XVII^a 7

ἐνμονος 70 12

ἐνοχλεῖν XV^b 8

ἐνπράκτως 80 10

ἐντ[έ]χνης III^b 1

ἐντ[υ]γχάνειν XVI^a 2

ἐνφαίνεσθαι 493

ἐνχρονίζειν 251

ἐξαμαρτάνειν XV^b 4

ἐξανίστασθαι T. IV J 1 (App.)

ἐξεπιεῖν X^b 3

ἐξελέγχειν XXIII^a 1 T. III G 2

(App.)

ἐξεπ[ί]τ[η]δες XXII^b 6

ἐξεργάζεσθαι VII^b 7

ἔξεστι 54

ἐξετάζειν 48 10

ἐξῆς 65 5-6
ἐξοικονο[μ]εῖν VII^b 10
ἐ[ξ]οχος -ώτατ[ος] 417
ἐξωθεν 304 XIV^a 11 T. III F 5
(App.)
ἐπαγρύπνησις 114
ἐπαινεῖν -εἶσθαι 491 XIII^b 12
XVIII^a 8
ἐπαινος 684 T. IV I 3 (App.)
ἐπαίρεσθαι 742
ἐπαισθάνεσθαι XV^b 10
ἐπ[ε]ί[γειν] XIX^a 12
ἐπ[ε]ί[δ]α[ν] 84 12
ἐπειδή 732
ἐπενγελᾶν T. IV J 2 (App.)
ἐπέρχεσθαι 701 XV^a 7
ἐπεσθαι 40 10
ἐπέ[χει]ν 39 5
ἐπί passim
ἐπιβ[λέπ]ειν XVII^a 3
ἐπιγινώσκειν 88 14 [XX^a 1]
ἐπ[ι]γινωσις IX^a 7
ἐπιδεικνύειν -δείκνυσθαι 156 77 2
ἐπιει[κ]ῶς 268 IV^b 8-9
ἐπιζητεῖν -εσθαι 113 252 II^a 9
ἐπιθυμεῖν 504
ἐπιθυμία XVIII^a 2 XXI^b 9 T.
VII L 6 (App.)
ἐπικ[ό]πτεσθαι XXII^b 9
Ἐπίκουρος 410 65 93 159 209
458 496 10 722 733 T. XIV ext.
fr. 4 (App.)
ἐπιλανθάνεσθαι 148
ἐπιλόγιον T. II 8 3 (App.)
ἐπιλογιστικῶς 282
ἐπιμέμφεσθαι 357
ἐπιπαρησιάζεσθαι 16
ἐπίπληξις XVI^b 7 XIX^b 3
ἐ[πιπλ]ήττεσθαι XVI^a 11
ἐπιρρίπτειν 394 873
ἐπισημαίνεσθαι 682
ἐπίστασθαι 509
ἐπίστασις 74
ἐπ[ι]τ[ολ]ή 6 11
ἐπιστρέφε[σθαι] 301 315-6

ἐπιτείνειν -εσθαι 75 254 383 672
74 5
ἐπ[ι]τ[ήδ]ει[ος] -ότερος XIX^a 6
ἐπ[ι]τ[η]δεύειν XIX^b 5
ἐπιτιμᾶν -ᾶσθαι 68 [313] 387 621
XV^b 12 XVI^a 9 XIX^a 11 XXI^a
7 XXIII^a 3 XXIV^b 4-5
ἐπιτίμησις [3010] 752 821 847
XXI^a 3 XXIV^a 1 T. IV I 2
(App.)
ἐπιτομικῶς VII^b 7
ἐ[πιτυ]χία 44
ἐπιφάνεια XXIII^b 3
ἐπιφέρειν -εσθαι XII^a 3 XXI^b 3
ἐπ[ι]φ[ω]ρά 734
ἐπιφωνεῖν 409
ἐπιφών[η]σις 277
ἐπίχειρα : τάπχειρα 44 10
ἐρ[ᾶν] 572
ἔργον 166 <408> VII^b 6 XIX^b 5
ἐ[ρ]εθίζειν 134
ἐρεθισμός T. XII M 1 (App.)
ἐρεθιστός II^a 6
Ἐρμαρχος T. II 67 (App.)
ἔρχεσθαι [323] XXIV^a 14
ἔτερος <225> 74 10 T. XII ext.
fr. 3 (App.)
ἔτι 125 198 205 304 [367] 804
VI^a 14 XIX^a 5 6
εὖ 31 III^b 7
εὐγέν[εια] 46
εὐεπίφορος -ώτερος 198 II^a 11
εὐεργετεῖν 45 823
ε[ὐ]ήμερος 857
εὐθετος V^a 6
ε[ὐ]θηνσις 223
εὐθύς 614
εὐκαταφρόνητος 626
εὐλαβεῖσθαι XXIV^b 7
εὐλαβῶς 539
εὐλογία 19 57 10
εὐλόγιτος 575
εὐλογος 635 692 εὐλόγως 695
10 84 14
εὐνοεῖ[ν] 528 I^b 2

εὐνοία 256 31 12 363 744 [80 11]
V^a 5 X^b 9 XI^b 9—10 XVII^b
3—4

εὐνόως 804

εὐτυχεῖν 197

εὐτύχημα 617

εὐτυχής -(έ)στερος XXII^b 14

εὐφορ<ι>α 362

εὐφραίνειν 112

εὐφροσύνη 435

εὐχά[ριστεῖν] 74 10

εὐχαριστία XI^b 7

εὐ[χ]εσθαι 724

ἐφα[ρ]μόζειν VII^b 3

ἐφικνεῖσθαι 653

ἐφιστάναι 589 -εστηκώς V^b 4—5

ἐφόδιον 363

ἔχειν 56 21 5 266 285 341 27 [39

13] 53 10 606 687 707 12 756 803

IV^b 12 VIII^b 24 X^b 12 XI^b 3

XV^a 6 XVI^b 8 XVIII^a 3 XXII^a 8

ἔως 186

Ζεὺς X^a 6 XII^a 6 (νῆ τὸν Δία)

Ζῆν 45 10 724 773

Ζητεῖν -εῖσθαι 351 816 II^b 3 III^a

3 XIV^b 7

Ζμίλιον XVII^a 7

Ζωή 215

ἡγεῖσθαι 35 11 364 405 504

XXIII^b 11 XXIV^a 2 XXIV^b 4

ἡδονή XVI^a 9 [T. XII M 2 (App.)]

ἡδύς : ἡδιον 84 ἡδέως [26 12]

II^b 2 VIII^b 7 XII^b 9 [XXI^b 13]

XXIII^a 1

ἡθος XXIV^b 12

ἡκειν 27 10 T. IV I 3 (App.)

ἡμεῖς : -ὦν 192 792 ἴν 35 11

56 14 -ὰς 471 502 512 542 744 9

804

ἡπιος -ώτατος 859 VIII^b 12

Ἡρακλείδης 20 10 492

Ἡρα<κ>λῆς 871

ἦττων 494 adv. 301 VI^b 4

XXII^b 11 ἦκιστα I^b 6 VI^b 1

θαυμάζειν -εσθαι XI^a 7 XXIV^b 1

θέλαιν VII^b 3 XXIV^a 3

θεός 66

θεραπ[ε]ῖα 39 10

θεραπεύειν -εσθαι 86 202 235

40 11 448 698 793 866 XXI^b 2

θεράπευσις 40 13

θέε[ις] 57 10

θεωρεῖν 512 711 XXIV^b 6

θ[η]ριοῦσθαι 522

θλίβεσθαι XXII^a 4

θρασύς -τερος XXII^a 9 θρασέω[ς]

V^a 1

θυμός 109 [27 1]

θυμ[ο]ῦσθαι II^a 5

ἱατρός 39 12 634 645 698 867

XVII^a 5 T. XII M 5 (App.)

ἴδιος 147 185 372 539

ἰδιότης 143

ἰδίωμα 222

ἰ[δ]ιώτης XI^b 1

ἰδιωτικός VIII^b 3

ἴδομενεύς 722 T. II 66 (App.)

ἱλαρῶς 614

ἵνα 522 8 64 12 888 XXIII^b 9 T.

VIII L 3 (App.)

ἴσος [521] 774 IV^b 10 XXII^b 10

ἴσως 227 343 62 11 VIII^b 1

ἵστασθαι 208 693

ἱστορία V^b 8 T. XIV extr. fr. 1

(App.)

ἱσχυρός -τερος 726 109 XXII^b 5

καθάπερ 181 699 733 II^b 6—7

III^b 1 VII^a 5 X^a 10 XVI^b 9

XVII^a 4 T. IV I 4 καθάπερ

XIII^b 3

καθάπτεσθαι 518

καθαρεύειν 163 446

καθαρός I^b 7

κάθαρις 464

καθηγεῖσθαι 392 425 463 704

753 761 857 V^a 9 V^b 1 2

καθηγητής [31 11] 455 526 803

VII^a 2 XX^a 3—4

καθιστάναι 3210
 καθό 568
 καθόλου 15 91 131 172 383 426
 XXII^a 6 XXIII^b 13
 καθυ[βρί]ζειν 7911
 καινός 81
 καιρός 22 5 (εἰς καιρόν) 251
 (κατὰ καιρόν) XVII^b 3
 κακία 573
 κακολογεῖν IX^b 13
 κακός 234 434 κάκ[ιο]ν 232 κα-
 κῶς 5110 725
 κ[ακό]φιλος 5011
 καλεῖσθαι 610 XXI^b 5 XXIII^b 9
 καλός 283 338 XXI^b 4 καλῶς
 297 XV^a 6 κάλλιστα 4411
 κανών. T. XIV ext. fr. 4 (App.)
 Καπανεύς X^a 6
 κατά passim
 κ]αταβάλλε[ιν I^b 11
 καταβλητικός 377 382
 καταγέ[λαστος T. XII ext. fr. 3
 (App.)
 καταγγ[ο]εῖν 334
 κατάγνω[ς]ις XIX^b 4
 κ]αταδεῖς-εἴστερος XIV^a 4
 καταλαμβάνειν 572 IX^b 7
 καταλέγειν 485 831
 κ]αταναρκᾶσθαι XII^b 10
 καταντᾶν XXII^b 7
 καταξιοῦν 601
 καταποδ[ί]ζειν 308
 κατάρρα 2110
 κατάρχεσθαι 291 372
 κατασκευάζεσθαι 23 256 553 712
 763 XII^b 7
 κατὰς[χ]ετος 583
 κα]τατυγχάνειν T. XII ext. fr. 4
 (App.)
 καταφορά VII^a 4 [VII^b 1] VIII^a
 10
 καταφρονεῖν XIV^a 11
 καταφρόνησις XXII^b 8
 καταχαρίζεσθαι XIII^b 7
 κατελπίζεσθαι 577
 κατενχειρεῖν 5712

κατεπάδειν 6012
 κατήγορος 513
 κενοῦν 639 648
 κένωμα 637
 κεράννυσθαι 683
 κεφαλή 243
 κηδεμ[ονία 426
 κηδεμονικός 266 XIII^b 12
 κινεῖν XXIII^a 7
 Κλεάνθης V^b 2
 κλυς[τήρ 646
 κνίζεσθαι XVIII^b 8
 κνίσμα 329
 κοινότης IV^b 3 IX^b 8
 κοινῶς 404 463 668 XIX^a 3
 κολακ[εύειν T. I 24 (App.)
 κολ]ακευτ[ι]κός I^b 13
 κολουεῖν XXI^b 1
 Κολώτης 95
 κομίζεσθαι 4410
 κόσμος 263 336
 κουφίζεσθαι 669
 κρείττων 4457
 κρύπτειν 419
 κυνίδ[ιον 194
 κυνώδης III^b 4
 κύριος -ὡτ[α]τος 457
 κωλύειν [348] 356
 κ]ωμωδεῖν 189
 κω[μωδ]ογράφος 294

 λαθραίοπραγεῖν 412
 λαλεῖν 471 483 XIV^a 6 XVIII^a 2
 λαμβάνειν 611 321 VIII^a 11
 XVIII^b 6
 λαμπρός 610 XXII^b 13
 λανθάνειν -εσθαι 41 10 619
 XVII^a 12
 λέγειν -εσθαι 89 1310 149 167
 [191] 287 316 [379] 538 557
 837 I^b 8 III^a 2 XII^a 6 XVI^b 2
 XVIII^a 4 XVIII^b 3
 Λεοντεύς 65 T. II 65 (App.)
 Λεόντιος 93
 λήγειν 875
 λογίζεσθαι 784

λογισμός 563 6
λόγος 128 278 407 546 5711
XVIII^b 5 14

λοιδορεῖν -εἶσθαι 606 [7912]

λοιδορία 2111 605

λοιπός 2810

λυμαίνεσθαι 187

λύμη 135

λυπεῖν -εἶσθαι 611 XV^a 18

μαθητής 874

Μαίσιων XII^b 4

μακρός VI^a 3

μα[κ]ρότης 5811

μᾶλλον 71 111 511 521 545 II^b 2

9 VI^a 9 13 VI^b 5 XI^b 9 XXII^a 1

3 4 8 XXIII^b 7 XXIV^a 7 μάλι-
στα [351] 703 <II^b 5> XX^a 10

μαστι[γ]οῦν 839

μέγας 43 363 5813 [IX^a 1] XI^a 4

XII^a 1 XIII^b 1 XIV^a 8 μεγάλως
146

μέγ[ε]θ[ος] T. II 8 7 (App.)

μεικτός 587

μειοῦσθαι 5811 IV^a 2

μειράκιον VI^a 5

μεισεῖν X^b 6

μέλλειν 313 4012 467

μεμπτός IX^b 3 4 5 [12]

μέμφεσθαι 132 877 XIX^a 1

μέμψις 494

μένειν T. XII M 3 (App.)

μέντοι 108 T. III H 1 (App.)

μεγ[α]λ[ο]ί[μο]ρος II^a 3

μερίζεσθαι 205

μέ[ρο]ς XIX^a 10

μέκος XI^a 6

μετά passim

μεταβαίνειν 153 XIV^b 10

μετάγειν 96

μεταγ[ω]γή 212

μεταδιδόναι 473 5011

μετακαλεῖσθαι 6510 [13]

μετατιθέναι -τίθεσθαι 77 221

XI^b 11 XIX^b 10

μεταφέρειν XIV^a 2

μετρεῖν 522

μετρίως 68 714 T. XII M 2 (App.)

μέτ[ρ]ον X^a 3

μέχρι -с 163 702 723

μηδέ passim

μηδεῖς 42 641 785 XII^a 3 XV^b

4 XVI^a 5

μηδέποτε 32 638-9

μηνύειν 422 496

Μητροδώρος 159 V^b 3 VI^a 10

μικρός II^a 4 [VI^a 3]

μιμείσθαι 295 694

μιμνή[σ]κειν 469

μισεῖν cf. μεις- 465 593 877

XXI^a 11 [XXII^b 15]

μνημονεύειν XIV^a 5

μοῖρα 486

μόλις 76

μ[ό]νιμος 192

μόνος 162 213 394 408 I^b 8

VII^b 4 [XV^b 2] XVII^b 2 XVIII^b

3 <T. III H 1 (App.)>

μουσιάζειν 872

μοχθηρία II^a 7

μοχθηρός I^a 7

μύριοι 2412

μωρός 783

νε[ανί]κος VI^a 6

νέος -ώτερος 312 365 524 718

838 XVI^a 10

νεότης 98

νοεῖν 174 2810 6311

νομίζειν -εσθαι 106 696 XI^a 5

XV^a 4 XV^b 13 XVII^a 11

XVIII^b 12 XIX^a 9 XX^a 5 XXI^a

5 XXII^b 9 13 XXIV^a 4

νο[σ]τεῖν XVII^a 7

νόημα 697

νόκος 6310 646

νο[υ]θετεία 665

νουθετεῖν -εἶσθαι 134 235 352

389 453 612 731 [VII^a 10]

XVII^a 14 XVIII^b 12 XIX^b 1 7

XXI^b 6 XXII^a 6 [T. V ext. fr.

(App.)]

νουθέτης 267 [12] 324 367
[3914 4014] 776

νῦν 454 564 6412 (bis) 6510 [13]
6611 833 IV^a 9 (bis) XII^b 2

νύ[τ]τειν XXIV^b 11

γωθρός -τερ[οc XIX^a 12

ᾔδε 92 (bis) 217 (?) 343 542

ὁ]δηγός 406

ᾔδυνάσθαι 615

ᾔδυ[ν]ηρός 309

ᾔθεν 581 XVIII^a 4 XXII^b 6

οἴεσθαι 277 II^b 13 XIX^a 8 XXIV^a
10 T. 4 J 3 (App.)

ο[ἴη]ς[ιc XIII^a 10

οἰκείος 29 39 XV^b 9

οἰκέτης XII^a 6

οἰκονομεῖσθαι 27 223

οἶος 542 682 [IV^b 2] οἶον XIII^b
6 XXI^b 9 οἶα 577

ὀλι<γ>άκις 587

ὀλίγος XII^a 2

ὀλος XVI^b 3 T. II D 4 [6] (App.)

ὀ[λ]ον 394 ὀλω[ς 382

ὀμίλειν -εῖσθαι 242 729 XXIII^a 6
XXIII^b 8

ὀμμα 264 773 XVII^a 9

ὀμοιος 1410 487 ὀμοίως III^b 10

ὀμοιότης 604

ὀμοίω[ςιc 5410

ὀμολογεῖν 5711

ὀμ[ο]νοεῖν XII^b 11

ὀνειδίζεσθαι XXII^a 2

ὀνίνασθαι 808

ὄν[τ]ως 4110

ὀπότεν 279

ὀρᾶν 543 XVII^b 12 [XIX^a 4]

ὀργή 878

ὀργίζεσθαι 384 582 4 X^a 5 T. I 21

ὀργίλος] 6711 ὀργίλως [21] 70
611

ὀρέγεσθαι 288

ὀρθός 407 XII^b 13 ὀρθῶς 3510

ὄς passim

ὄσος 691 7210 XVII^b 5

ὄσπερ 92 373

ὄστις XI^b 4

ὅταν 145 313 442 485 506 514

XIII^a 5 XVII^a 1 8

ὅτε 89 591 XX^b 11 T. IV I 1
(App.)

ὅτι passim

οὐδεῖς 124 215 418 595 629 647

10 XX^b 5 XXI^b 4 (οὐθέν) XV^a 4

XVII^a 11 XIX^b 7

οὐδέτερος II^b 9

οὖν III^a 1 VIII^b 6

οὔπω IX^b 7

οὗτος passim

οὕτω -c [121] 175 436 455 475

653 672 XVI^a 8

ὀφλις]κάνειν T. II 88 (App.)

παγίως 19

πάθος 484 658 667

παιδεύειν 262

παῖς XXIV^b 10

πάλιν et πάλι 118 639 12 641 4
7 8 11 652 844 853 4 III^b 5 IV^b 5

πάνπολος XX^b 1

παντάπασι XIII^b 8

παντοδαπ[ῶς T. II 68 (App.)

πάντως II^b 11 [VII^b 2]

πάνυ 26 218 304 [322] VI^b 7
XII^b 8

παρά passim

παραδεικνύειν 725

παραδιδόναι 4010 (παραδεδο-
μένος) XI^b 5

παράδοξος XXIV^b 3

παραινεῖν XVII^b 5

παραίνεσις XIV^a 6

παρακαλεῖν 3811 XVI^b 13 XVII^a
614

παρακινδυνεύειν -τέ[ον 105

πα[ρ]ακολουθεῖν 115

παραλλάσσειν III^a 3 VII^b 2

παραλογίζεσθαι 6210 IX^a 4 IX^b
8 XXI^a 5

παράλογον XXIII^a 7

παραμελεῖσθαι 354

παραπίπτειν IX^a 2

παραπλήσιος 228 354 633 παρα-
 πλησίως T. II D 7 (App.)
 παράπτως 358
 παρασκευή 396
 παρῆναι 798
 παρελπίζειν 145
 παρεμβάλλειν VII^a 3
 παρ[εμπ]ίπτειν T. XII ext. fr. 1
 (App.)
 παρέρχεσθαι 5610
 παρεφάπ[τ]εσθαι 83
 παρέχειν -χεσθαι 199 757 XIII^b 2
 παριέναι 67 8411
 παρορᾶν XXI^a 7 8
 παρρησία passim
 παρρη[σι]άζειν XIX^a 7 -εσθαι
 passim
 παρρησιάστης XXIII^b 10
 παρυποδύνειν VI^a 12
 παρυπονοεῖν IX^b 10
 πᾶς 34 218 263 326 3511 4610
 5511 5611 576 614 7269 781
 7956 823 I^b 2 III^b 8 VII^b 8 11
 XI^b 10 XXII^a 7 XXIII^a 5 XXIV^a
 5 (bis) T. III G 2 (App.)
 πάσχειν 623 XX^b 7
 πα[τή]ρ VII^a 2
 παύεσθαι 152
 πειθαρχεῖν 366 4510
 πείθειν 165 445 824 IX^a 6 X^b 13
 [T. I. 22] T. XII ex. fr. 5 (App.)
 πειρᾶσθαι 189 3914
 πέλας 613
 πεπ[ο]ίθησις 452
 περαίνειν 6417 XXI^b 4
 περί passim
 περιαθρεῖν 807
 περιβάλλεσθαι 314
 περιγίνεσθαι 284
 περιγράφεσθαι 219
 περιδεικνύναι 281
 περιέχειν 782
 περιστάναι-ίστασθαι 502 XIII^a 8
 περιουσία XXII^b 12
 περιπατεῖν 233

περί]στασις T. III F 6 (App.)
 περιτέλλειν 416
 π]εριττότερος V^b 10
 περιφέρεσθαι XII^b 2
 περιφορά XII^a 2
 πηδᾶν XVIII^b 8
 πικρός 604 -ό[τ]ερ[ον] XVI^a 11
 πικρ[ώ]ς XVIII^a 6
 πικρότης 63
 πίνειν] T. XII ext. fr. 2 (App.)
 πιστεύειν XIII^b 9
 πῖς[τις] 66
 πλανω[δ]ῶς 6614
 πλάσμα XVI^b 8 XVIII^b 10
 πλεοναζόντως II^b 8
 πλήθος 755
 πλοῦ[ς] XV^b 6
 ποεῖν -εῖσθαι 15 127 136 585 64
 11 655 6614 [15] II^b 8 XII^b 1
 XIII^b 4 ποιεῖν -εῖσθαι 83 122
 484 517 5210 689 795 XIII^b 6
 XVII^a 12 XIX^b 3 T. II 84 T.
 XIV ext. fr. 9 (App.)
 ποικίλος 6011 681 -ως 866
 ποιός XIII^b 6
 ποιότης 142
 πολεμεῖν 1910
 πολί[ος] 243
 πολιοῦν (τὸ) XVIII^b 7
 πολλάκι -ς 274 387 617 654 VI^a
 11 XI^a 1 XVII^a 13 XXI^a 1 T.
 XII M 1 (App.)
 Πολύαινος 497 VI^a 10 VI^b 7 T.
 XIV ext. fr. 3 (App.)
 πολύς 38 101 282 345 422 445
 452 598 608 [6212] 716 IV^a 6
 IV^b 11 IX^a 6 IX^b 2 XVI^a 11
 XVII^b 12 XX^a 11 XX^b 6 T. III
 G 1 T. IV J 4 (App.) πλέον 125
 πλεῖον 73 418 [πλείω V^b 7]
 πλειόνων V^b 8 πλείονας 516
 πλ[ε]ῖοσι XXIV^b 3 πλείετος 373
 856 VII^b 4 XV^b 14
 πο]λυχαρής 5410
 πολυχρόνιος V^a 8—9
 πομπέ[ύ]ε[ιν] I^b 10

πονεῖν 124 216
 πονηρός 19 6 23 11 XXI^b 10
 XXII^a 5
 πόν[ος] IX^a 2
 πόρρωθεν 322
 πόσος 725
 ποτέ 96 103 196 227 [241] 324
 358 367 386 628 655 I^b 2 XII^a 7
 XXI^a 4
 πότερον 249 II^a 10 II^b 7 12
 πότιμος -ώτερος VI^a 13
 πού 36 292 593
 πράγμα XIII^b 6
 πραέως XVI^a 8
 πράττειν 687 II^b 5 XVIII^a 6
 XX^b 8
 πρέσβυς -ώτερος VII^a 1
 πρεσβύτης 296
 πρ[ο]βαίνειν XIII^a 5
 προβάλλειν XIV^b 4 T. II D 2
 (App.)
 πρόβλημα XX^a 6
 προειπεῖν XIV^b 4
 προκοπή 1010 333
 προλαμβάνεσθαι 56[s] 5
 προνοεῖσθαι XIII^a 11
 πρόνοια 8413
 προορᾶν 716
 προπηλακίζεσθαι XXII^b 4
 πρὸς passim
 προσάγειν II^b 11 VI^b 5
 προσαγορεύειν -τέον 2411
 πρ>οσανατιθέναι -θετέον 774
 προσ[α]νφέρειν 414
 προσβάλλειν 6512 XI^a 6
 προσδεῖσθαι 303 636
 προσδέχεσθαι [318 4014 XXI^b 13]
 XXIII^a 2
 προσδοκᾶσθαι 692 876
 προσ[δοκία] 326
 προσεῖναι 308 I^b 7 XVII^b 7
 προσεκκᾶειν 441
 προσεπειπεῖν X^b 4
 προσέχειν 889 XI^b 5
 προσήκει 436 XIV^b 6

προσηκόντως 3810 732 T. VIII
 L 2 (App.)
 προσκαρτέρησις 675
 προσλαμβάνειν V^b 79
 προσμένειν XIV^b 11
 προσπάσχειν 82
 προσποιεῖσθαι 8847
 προστιθέναι 548
 προστροχάζειν 527
 πρ[ο]σφίστασθαι 94
 προσφέρειν -εσθαι 315 543 5512
 [6212] 7210 IV^b 3 XVII^b 4 T.
 III F 2 (App.)
 πρόσφ[ορος] 369
 πρ[ο]σφ[ο]ρητικῶς 83
 πρ[ο]σφ[ο]ρ[ο]ν 81
 πρότερον 649 656 66[2] 12 8410
 XVII^b 9
 προτρέπεσθαι 685 699
 προφέρειν -εσθαι 231 536
 προχεύωσι XI^a 4 XIII^b 9
 πρ[ο]ρῶν 836
 πρ[ο]ρῶν T. IV I 1 (App.)
 πτηνός 874
 Πυθοκλής 66 T. II 66 (App.)
 πυνθάνεσθαι 94 249 II^b 1
 πῶς [25] 48 56 254 433 465 688
 705 881 V^a 4 XX^a 1
 πῶς 423 XXIII^a 5

ῥάδιος -ίως VII^b 8 ῥᾶον 85
 ῥαθυμειν 499
 ῥυ[θμ]ικός 546

ς[ε]βασμός 45
 σημείον 635
 σημειοθῆναι 574
 σημειώσις 638
 σή[με]ρον 291
 σκληρός 710
 σο[φ]αρότης 233
 σο[φ]αρῶς T. IV J 2 (App.)
 σοφ[ι]στικός VII^b 1
 σπάνιος -ώτα[τος] 228 σπανίως
 168 217

σπάνις V^a 5
 στέργειν 447 [T. I 23] T. III H 2
 (App.)
 στερεῖν pass. 5312 726
 στοργή 541
 στοχάζεσθαι 18 2312 575
 τυγεῖν 263
 συγ(συν-)χεῖσθαι IV^a 1 XVII^b 11
 XXI^a 2
 συλλογίζεσθαι 532
 συμβίωσις T. II D 5 (App.)
 συμφορά 663
 σύν 337
 συναιρεῖν 156 (συνελ[όν]τι εἰπεῖν)
 συναισθάνεσθαι 12-3
 συνανανάπτεσθαι 116
 συναντᾶν 714
 συναντιλαμβάνεσθαι 3911
 συναρισ[τᾶ]ν XVI^b 10
 συνβαίνειν 137 5813 708 785
 XV^a 3
 συνβου[λε]υτικός XIII^b 3
 συγγ[ν]ώ[μ]η 206
 συνδειπνεῖν 488
 συνεθίζεσθαι XXIII^a 4
 συνειδέναι XII^a 5
 συνειδήσας 675
 συνεκφέρεσθαι I^b 9
 συνενπίπτειν 87
 σύ[ν]εσις 5312
 συνετός -ώτερος -ώτατος XVI^a
 6 XX^a 2 XXI^a 9 XXI^b 5 XXIV^a
 9 T. III H 3 (App.) -τ[ῶς] I^b 3
 συνέχειν -χεσθαι 457 6310 666
 συνεχῶς 794 I^b 3
 συνήθης 422 5212 5411
 συνκαταριθμεῖν VII^a 6
 συνκατασκευάζεσθαι 5347
 συνοῖδ[η]α[ι]ς 671
 σύνολον 3510
 συνορᾶν IX^a 4 XX^a 9
 συναθία 437
 συναθῶ[ς] 799
 συναπαραλαμβάνειν 6112
 σύνπας XI^b 4
 συνπίπτειν 597

συντίθεσθαι 579
 συντρέφεσθαι IV^b 7
 συνφέρειν 14 XVIII^b 1 XX^b 8
 XXIV^a 4 συνφέρον 472 X^b 10
 XIX^a 3
 συχολάζειν 754 793
 σφοδρ[ό]ς 141 σφόδρα 146 288
 V^a 10 σφοδρ[ῶς] 57342
 σψζειν -εσθαι 343 361 786 VI^b 3
 σωτήρ 408
 σωτηρία 49 T. II D 2 (App.)
 τάγμα XIII^b 4
 ταπει[νό]ς -τερος IV^b 9
 ταχύς : θάπτον 547 τάχα 5312
 592 657 VIII^a 6 XIII^a 7 ταχέως
 676 XXII^b 7
 τ[ε]θαρρηκότως 276
 τεκμαίρεσθαι T. II D 6 (App.)
 τέλειος 469 VIII^a 3 4 5 τελέως
 398
 τελειότης 56[2] 6 IX^a 8
 τελειοῦσθαι 748 IV^b 4
 τελεσφορεῖν [6412] 657
 τέλος 209 569
 τηλικούτος 285
 τηρεῖν XVIII^b 10
 τιθασε[ύειν] 862
 τιθέναι τίθεσθαι 42 264 292
 494 554 XVI^a 5
 τιμᾶσθαι XXIV^b 2
 τιμή 226 [347] XVII^b 7
 Τιμοκράτης XX^b 3
 τίς passim
 τοίνυν 474 537 814 885 XIV^b 8
 τοιοῦτος 102 117 279 389 471
 498 507 603 623 688 727 736
 III^a 6 VII^b 5 XI^b 3 XII^a 4 XIII^b
 10 XXIII^b 11
 τολ[μᾶν] 25
 τόνος 384
 τόπος 772 815 XIV^b 9
 τοσοῦτος 221 XIV^a 3 XV^a 9
 τότε 162 658 666 10 832 XVII^b
 6 11 XIX^b 11
 τρέπεσθαι XII^b 11

τρίτος 657
 τρόπος 103 253 532 588 VII^b 11
 XI^b 10
 τροφή 1815
 τυγχάνειν 122 184 2310 11 505
 569 6610 12 797 846 XXII^b 4
 T. III H 1 (App.)
 ὑ[βρί]ζειν T. II 810 (App.)
 ὕβρις XXIII^b 10 [XXIV^a 14]
 ὑ[γί]ης 139
 υἱός 298
 ὕμνος 741
 ὑπακούειν 107 643 669
 ὑπάρχειν V^a 4 VII^a 4 T. IV J 4
 (App.)
 ὑπέρ 483 VIII^a 10 T. XII ext. fr.
 4 (App.)
 ὑπερβαίνειν XII^a 1
 ὑπερ[βά]λλειν 663
 ὑπε[ρ]βαλλόντως 108
 ὑπερέχειν -εσθαι VII^a 9 XX^a 7
 ὑπερηδέως II^b 4
 ὑ[περο]κνέισθαι 842
 ὑπεροχή XI^a 2
 ὑποδύνειν XXIV^b 10
 ὑπολαμβάνειν 634 7910 IX^b 11
 XIV^a 9 XXII^a 2 XXIII^b 6
 ὑπόληψ[ι]c XI^b 11
 ὑπομένειν II^b 6
 ὑπομνήσκων -εσθαι 385 VIII^b 8
 ὑπόμνησις 689 XI^a 1 XIV^b 3
 ὑπονοεῖν -εἶσθαι XV^a 2 XXII^a 4
 XXIII^b 9
 ὑποπίπτειν 11
 ὑποπτεύειν -εσθαι 461 XIII^a 2
 ὑποσπᾶν 487
 ὑποτάσσεσθαι XXIV 7
 ὑποτίθεσθαι 766
 ὑποφείδεσθαι 516
 ὑποφέρειν 594 XXIII^b 2
 ὕστερον 664 15 742
 φαίνεσθαι 653 XVIII^a 5 XXIV^b 9
 φάναι 89 243 336 408 598 624
 II^b 10 VI^a 10 XI^a 2 XV^b 4
 XIX^a 1 XX^b 4

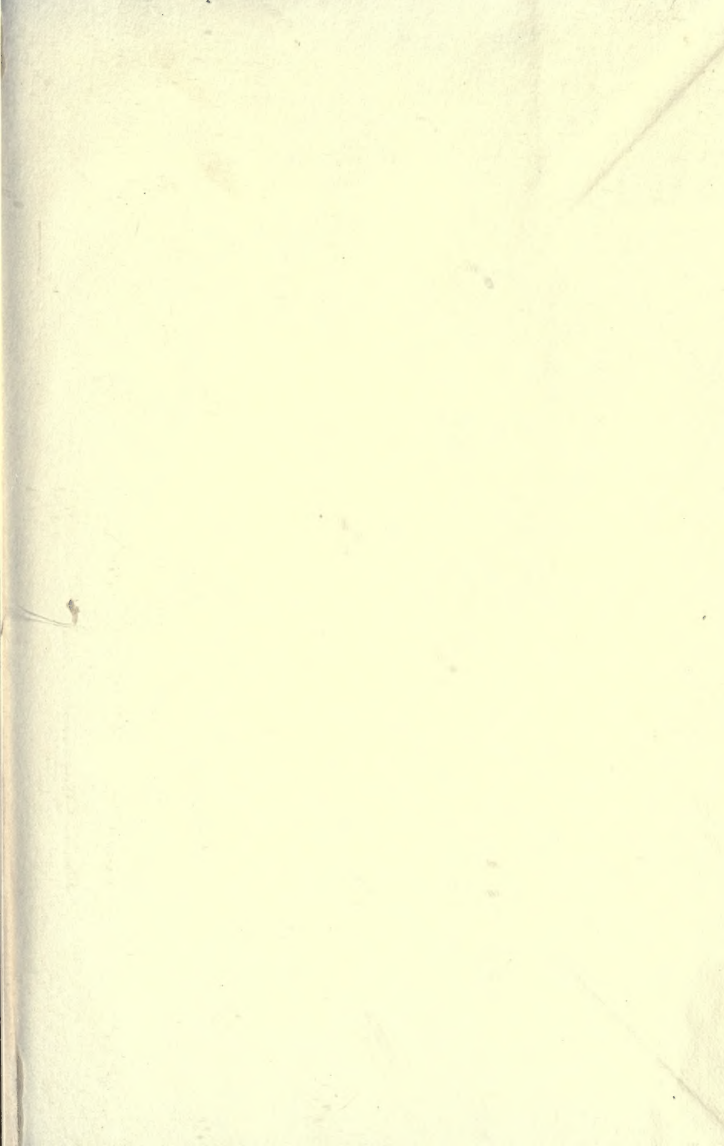
φανερός 121 136 415 618 II^b 3
 XII^b 1
 φαντασία 196 XVI^b 4
 φάσις 615
 φαῦλος I^a 4
 φέρειν 155 168 368 388 9 6710
 8826 X^b 1 XII^b 3 XVII^b 14
 φεύγειν T. II D 4 (App.)
 φθονεῖν 622 XXI^a 11
 φθόνος I^b 6 XXIII^a 2
 φιλεῖν 443 III^b 11 XI^b 9 [XIII^a 2]
 XX^b 3 T. I 2 3 (App.)
 φίλησις 482
 φιλία 283 V^a 6 T. V ext. fr. 1
 (App.)
 φιλικός XIX^b 5
 φ[ι]λιος 524
 φιλοδοξεῖν XXIII^b 7
 φιλόδο[ξος] -ότερος XXII^a 10
 φιλόκακος 5012
 φιλόλογος 374 VIII^a 9 X^a 2
 φιλοπαρησιαστής XVI^b 5
 φίλος 810 417 505 557 703 813 8
 842 XIII^a 10 φίλτατος 149
 φιλοσοφία 591 III^b 3 XIV^a 9
 φιλόσοφος 17 353 VII^a 8 X^a 1
 X^b 13
 φιλοστοργία VIII^b 2
 φ[ι]λοτ[ε]χνία 681
 φιλότ[η]ς 864
 φιλότροπος 432
 φιλόφιλος 508 858
 φιλοφροσύνη 6011
 φιλόφρων 144 743
 φοβεῖσθαι 5812 835 XXIII^b 1
 XXIV^b 12 T. II 82 (App.)
 φορεῖν XX^a 5 XXII^b 11
 φράζεσθαι 888
 φρε[ν]οῦσθαι XII^b 4
 φρονεῖν 519
 φρόνησις 567 XXI 4
 φρόνιμος -ώτερος XXII^b 15
 φυλάττειν -εσθαι 5612 XIII^a 12
 φύσις 109 194 288 [I^a 8]
 φωνή 53 201
 φωρᾶσθαι 6615

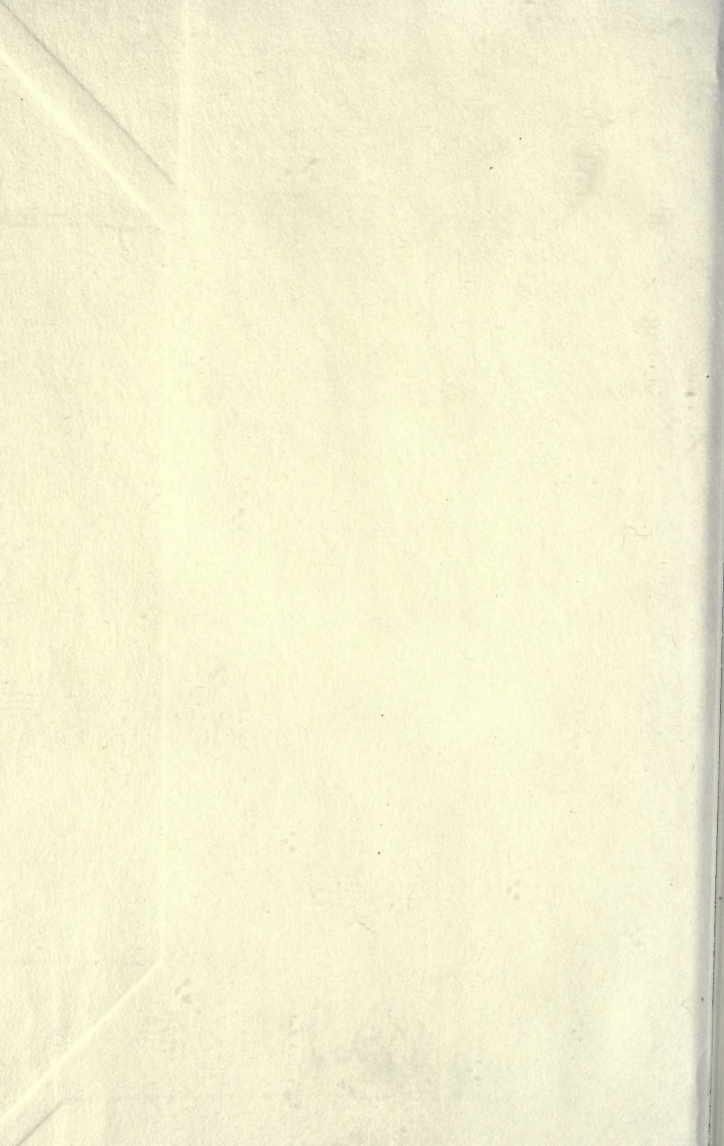
χαίρειν XIX^b 6
χα]λεπός 258
χαριε]γτίζεσθαι 346
χάρις 176 437 555 10 VIII^b 13
X^b 11 XIV^b 2 XVI^b 10 XXIII^a 6
χαῦνος -[ό]τερος XXII^a 10
χειμάζειν XXII^a 8
χλευάζειν 622
χοροδ[ι]δασκαλεῖν III^b 2
χρεία 3913
χρή 401 518 XIV^a 7
χρη̃σθαι 710 218 641 653 705 I^b
13 II^a 9 V^a 2 V^b 5 XIV^b 6 T. II
65 (App.)
χρόνος 5812 V^b 7 XXIV^a 10 T.
XIV ext. fr. 3 6 (App.)

χωρεῖν 24
χωρίον XII^b 6
χωρίς 44 10 781

ψυχή 3914 XVI^b 3 XX^b 9

ὠνεῖσθαι XVIII^b 4
ὥς passim
ὥσπερ 194 484 625 633 VI^a 4
X^b 1 5 XV^a 9
ὥσπερ[ε]ί 261
ὥστε 47 141 6311 736 I^b 10
XVIII^a 7
ὠφελεῖν -σθαι 5310 545 595 6
ὠφελία 20 4 49 5 [VIII^b 14]
XVII^b 10

DEC 11 1995

